

UTKAST TIL

REFERAT FRA

MØTE I REGULERINGSRÅDET

10. OG 11. DESEMBER 1991.

DEL I (II)

UTKAST TIL

REFERAT FRA

MØTE I REGULERINGSRÅDET

10. OG 11. DESEMBER 1991.

DEL II (II)

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 10. OG 11. DESEMBER 1991.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl. 0900 til kl. 1800 10. desember og fra kl. 0900 til kl. 1200 11. desember 1991.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Direktør Odd Nakken, Havforskningsinstituttet
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Anton Leine, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag
Prosjektleder Arne Eggereide, Direktoratet for naturforvaltning
Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Forbundsleder Einar Hysvær, Norsk Nærings- og
nytelsesmiddelarbeiderforbund
Direktør Petter Ludvig Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Kjell Olaf Larsen, Fiskeindustriens Landsforening

Som observatører møtte:

Avdelingsleder Otto Gregussen, Norges Fiskarlag
Sigmund Stonghaugen, Sør-Norges Trålerlag
Fung. ekspedisjonssjef Karsten Klepsvik, Fiskeridepartementet
Spesialrådgiver Egil Kvammen, Fiskeridepartementet
Konsulent Jan Birger Jørgensen, Fiskeridepartementet
Jarl Hellesvik, Norges Naturvernforbund
Håkon Hansen, Norske Fabrikkskips Forening
Tor Gievær, Sildemelfabrikkenes Landsforening (2.dag)

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Terje Halsteinsen og konsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Forsker Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet
Forsker Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet (sak 14/91)
Forsker Are Dommasnes, Havforskningsinstituttet (2. dag)
Forsker Asgeir Aglen, Havforskningsinstituttet (sak 19/91)
Avdelingsdirektør Petter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Avdelingsdirektør Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Rådgiver Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Underdirektør Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Hild Ynesdal, Fiskeridirektoratet
Kari Østervold Toft, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet

Gunn Karin Karlsen, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Nils Torsvik, Havforskningsinstituttet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Cato Isvik, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Elin B. Hopland, Fiskeridirektoratet
Arild Gilja, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møte og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til saksliste:

- Sak 12/91 - Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 13/91 - Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1992.
- Sak 14/91 - Regulering av fiske etter blåkveite nord for 62° n.br. i 1992.
- Sak 15/91 - Regulering av fisket etter sei i 1992.
- Sak 16/91 - Regulering av fisket etter reker i 1992.
 - a) Ved Grønland
 - b) I Nordsjøen/Skagerrak
- Sak 17/91 - Regulering av fisket etter vassild i 1992.
- Sak 18/91 - Regulering av fisket etter rognkjeks i 1992.
- Sak 19/91 - Regulering av fiske etter sild sør for 62° i 1992.
- Sak 20/91 - Regulering av loddefisket i Barentshavet i 1992.
- Sak 21/91 - Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 1992.
- Sak 22/91 - Regulering av havbrislingfiske i 1992.
- Sak 23/91 - Regulering av fiske i Nafø-området:
 - a) Lodde
 - b) Torsk
- Sak 24/91 - Eventuelt

Under eventuelt ble det anmodet om at følgende saker ble satt opp:

- a) midlertidig regulering av fisket etter makrell i 1992.

Sakslisten ble deretter godkjent.

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

Gullestad redegjorde for forhandlingene med Russland. Han sa at motparten var interessert i en lav TAC for torsk, men at Norge ville gå noe høyere. Det ble oppnådd enighet om 300.000 tonn. For lodde var situasjonen motsatt ved at den russiske part ønsket høyere kvote enn Norge. Det ble oppnådd enighet om 834.000 tonn. Norge ønsket største mulig overføring fra motparten av torsk og hyse. Det ble oppnådd 10.000 tonn torsk og 1.000 tonn hyse. Han sa videre at det var enighet om å forby et direkte fiske etter blåkveite med unntak av et begrenset kystfiske. Han fremhevet at en var komme et stykke videre i forhold til redskapsbegrensninger. Når det gjaldt torskerist var det kommet med i protokollen at vedtak om dette skulle gjøres i neste møte i kommisjonen.

Arctander påstod at torskekvoten skulle vært betydelig større og spurte om Norge hadde pålegg om å følge Sjøgrenseutvalgets innstilling. Han pekte vider på at økningen i 3. lands kvote var større enn økningen i norsk kvote.

Gullestad svarte at torskekvoten var i samsvar med den innstruks forhandlingsleder hadde. Når det gjaldt 3. lands kvoten var den som resultat av avtalen med Grønland noe økt. Han pekte på at EF's torskekvote aldri hadde vært så lav som nå og at det var forutsatt at økning i totalkvote ville medføre en (noe større) økning i 3. lands kvote.

Leine spurte om en visste hvem motparten i forhandlingene var og om forholdet til de baltiske stater.

V. J. Olsen sa at tidligere hadde alltid Sevryba i Murmansk det avgjørende ord og at norske myndigheter forholdt seg til Russland.

Gullestad svarte at forhandlingene hadde vært ført med Sovjets fiskeriministerium som i ettertid var nedlagt, men at Russland's utenriksdepartement var representert og at dette

var nytt. Når det gjaldt de baltiske stater var forholdet til Russland "flytende", blandt annet var det usikkerhet med hensyn til eiendomsretten til fartøyene.

Hellesvik spurte hvordan kontrollen var med russiske fartøy.

Gullestad svarte at spørsmålet var tatt opp, men at russerne hadde et helt annet system for kontroll.

Hellesvik spurte om en var villig til å gå inn på en avtale om gjensidig kontroll.

Klepsvik svarte at det ikke var noe nytte å meddele da situasjonen var uavklart.

Nakken sa at han ønsket å berømme forhandlerne for det han oppfattet som et gjennombrudd for bruk av rist.

Wold spurte om overfiske fra norsk side var kommentert, og om det var vurdert tiltak i "smutthullet".

Gullestad sa at når det gjaldt overfiske hadde en prøvd å komme motparten i forkjøpet ved å ta det opp på eget grunnlag. Overfisket fikk derfor ingen kvotekonsekvenser. Når det gjaldt "smutthullet" hadde dette vært diskutert i forbindelse med loddeforhandlingene i høst og Norge fikk skryt for måten problemet med Grønland var håndtert og løst.

Wåge orienterte om EF-forhandlingene. Han sa at spesielt nordsjøsild og makrell hadde skapt vansker. For nordsjøsild ble den norske andelen satt til 29%. Andelen av makrell ble ikke økt, her var TAC 370.000 tonn. EF oppnådde vesentlig mer torsk i 1992, men måtte tåle reduksjon på andre arter som sei, uer, blåkveite og reke i norsk sone. Når det gjaldt norske kvoter i EF forble kvoten av kolmule og kvoter til bankline uendret. Brislingkvoten ble økt fra 2.000 til 10.000. Pigghåkvoten økte fra 3.000 til 5.000 tonn, mens den såkalte others kvoten ble økt fra 5.000 til 10.000 tonn. Det ble ikke gitt adgang til å tråle etter sei vest av 4°. Han pekte på at strukturen i avtalen for 1992 var at EF oppnådde mindre kvoter i norsk sone enn inneværende år.

Leine spurte om det var gitt kvote av hestemakrell.

Wåge svarte at det ikke var oppnådd slik kvote.

Hansen spurte om bunnfisk kvoter som ikke ble utnyttet kunne fiskes med trål.

Wåge viste til at det ikke var gitt adgang for norske fartøy å fiske med trål vest av 4°.

Hellesvik spurte om prinsipielle forhold som vridning mot konsum og minstemålsbestemmelser var diskutert.

Wåge svarte at når det gjaldt prinsipielle forhold var det kommet med i avtalen at problemet med vestlig makrell skulle løses. Han sa videre at EF var på gli med hensyn til innføring av tekniske regler.

Sak 13/91

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N.BR. I 1992.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°11,2' N.BR. I 1992.

I. TORSK

1. OVERSIKT OVER SESONGEN 1991.

1.1 Kvoter.

I kvoteforhandlingene med Sovjet for 1991 ble TAC for norsk-arktisk torsk fastsatt til 215.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk, slik at totalkvoten av torsk nord for 62°11,2'n.br. ble 255.000 tonn. 18.000 tonn ble avsatt til tredjeland. Etter en overføring fra Sovjet på 10.000 tonn ble den norske kvoten ialt 128.500 tonn. Denne kvoten ble i utgangspunktet fordelt med 32.125 tonn (25%) til trålerne og 96.375 tonn til den konvensjonelle flåten. I løpet av sesongen ble 1.500 tonn av trålernes distriktskvote, som opprinnelig var 3.000 tonn, overført til den konvensjonelle flåten. Fordelingen blir da 30.625 tonn til trålerne og 97.875 tonn til den konvensjonelle flåten.

Kvoten til den konvensjonelle flåten på 97.875 tonn er fordelt med 70.375 tonn til fartøyskvoteordningen, 18.500 tonn til maksimalkvoteordningen og 9.000 tonn til bifangst/skreiomregning.

1.2. Reguleringer.

Det var stopp i fisket etter torsk og hyse for alle redskapsgrupper i forbindelse med påsken, dvs. fra 23. mars kl. 24.00 til 1. april kl. 24.00. For fiske med snurrevad og trål gjaldt stoppen til 2. april kl. 10.00.

Lovlig bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag ble for den konvensjonelle flåten satt til 10% fra årets begynnelse. Bifangstprosenten ble hevet til 25 fra 2. september.

For trålerne var all bifangst av torsk i utgangspunktet ment å være inkludert i fartøykvoten. Fra 13. november ble det likevel åpnet for at fartøy med torsketrålkonsesjon kan ha inntil 10% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag, unntatt reke.

1.3. Utviklingen i fisket.

For å sikre at totalkvoten i 1990 ble tatt, ble det refordelt kvantum innenfor fartøykvoteordningen to ganger (11. september og 30. november). Tilsammen gjorde de to refordelingene at de opprinnelige fartøykvotene ble økt med ca. 42%. (I ettertid viste det seg imidlertid at den siste refordelingen var unødvendig for å sikre at totalkvoten ble tatt). Slike refordelinger sent i sesongen ble ansett som uheldige, og på bakgrunn av erfaringene fra 1990 ble det foretatt en relativt betydelig overfordeling fra årets begynnelse av kvotene i fartøykvoteordningen for 1991. Når det i tillegg i løpet av vinteren ble åpnet for to nytildelingsrunder kom overfordelingen opp i vel 20%. Utnyttelsesgraden av fartøykvotene har imidlertid vist seg vesentlig høyere enn forventet, slik at en innenfor fartøykvoteordningen har fått et "lovlig" overfiske på over 11.000 tonn.

Maksimalkvoteavsetningen var fra årets begynnelse periodisert slik at 60% av samlet kvantum (dvs. 60% av 17.000 tonn = 10.200 tonn) kunne fiskes før 1. mai. Fisket utviklet seg imidlertid slik at periodiseringen ble opphevet. Fisket

innenfor maksimalkvoteordningen ble stoppet 12. april da avsetningen på 17.000 tonn var beregnet oppfisket.

Fra 3. juni ble det innenfor maksimalkvoteordningen åpnet for et direkte fiske av inntil 1.000 tonn torsk, overført fra trålernes kvote, for levering i Finnmark av fartøy under 9 m.l.l.. Fra 2. september ble det åpnet for et direkte fiske av 750 tonn torsk (250 tonn som var igjen av "Finnmarkskvoten" pluss ytterligere 500 tonn fra trålernes kvote) for fartøy under 9 m.l.l. i hele området nord for 62°11,2' n.br..

Pr. uke 46 1991 (17. november) var registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

	Trål	Konv.	Sum
Norges Råfisklag	21.975	105.970	127.940
Sunnmøre og Romsdal F.	4.240	8.690	12.930
Vest-Norges Fiskesalslag	30	1.720	1.750
Sum	26.245	116.380	142.625
Kvote	30.625	97.875	128.500
Restkvote/overfiske(-) pr.17.11:	4.380	- 18.505	- 14.125
Prognose fangst 1991	31.500	118.500	150.000
Prognose overfiske(-) 1991	- 875	- 20.625	- 21.500

Oversikten nedenfor over landet kvantum i de ulike ordningene i fisket med konvensjonelle redskap i 1991 er beregnet på grunnlag av sluttседdelstatistikk pr. uke 46 (17. november).

	Avsatt	Landet
Fartøykvoteordningen	70.375 tonn	81.500 tonn
Maksimalkvoteordningen	18.500 tonn	21.000 tonn
Bifangst m.m.	9.000 tonn	13.880 tonn 1)
Samlet	97.875 tonn	116.380 tonn

1) I kvantumet for bifangst m.m. er inkludert ca. 5.000 tonn skreiomregningsdifferanse, dvs. differansen mellom

omregningsfaktor 1,4 fra sløyd/kappet til rund fisk som benyttes ved avregning av skrei på fartøykvotene og 1,6 som ble benyttet i statistikk sammenheng.

2. BESTANDSSITUASJONEN.

Etter ACFM- møtet i begynnelsen av november har Havforskningsinstituttet gitt følgende vurdering av bestandssituasjonen for norsk- arktisk torsk:

"Bestanden avtok fra 1,3 millioner tonn i 1986 til 800.000 tonn i 1988. Etter den tid har bestanden vært økende, og det er ventet at den vil nå 1,2 millioner tonn i begynnelsen av 1992. Denne utviklingen er en følge av de omfattende restriksjonene som ble iverksatt for fisket i 1990 og 1991. I tillegg har den individuelle veksten vært god. Rekrutteringen til den fiskbare bestand er ventet å bli svak de nærmeste årene. Det er indikasjoner på at 1990- og 1991- årsklassene er tallrike, men disse vil ikke bety særlig mye for fisket før i 1994/ 95".

Tabellen under viser beregnede størrelser for totalbestanden, samt fordeling på gytebestand og ungfiskbestand, for perioden 1982 - 1992, og prognoser for utviklingen fram mot 1997 (kvantum i tusen tonn).

År	Totalbestand	Gytebestand	Ungfiskbestand
1982	939	371	568
1983	761	324	437
1984	913	270	643
1985	1014	200	814
1986	1292	173	1119
1987	1115	152	963
1988	809	161	648
1989	874	172	702
1990	980	327	653
1991	1222	571	651
1992	1234	591	643

År	Totalbestand	Gytebestand	Ungfiskbestand
1993	1348	582	766
1994	1605	566	1039
1995	1854	613	1241
1996	2141	701	1440
1997	2370	938	1432

Prognosene for 1993- 1997 er basert på at totaluttaket legges på F-low nivå, som er det uttaksnivået som er lagt til grunn i kvoteavtalen med Sovjet for 1991. Et uttak basert på F-low i 1992 tilsvarer en TAC på 285.000 tonn, norsk kysttorsk ikke medregnet.

Se vedlegg 1 for nærmere detaljer om bestandssituasjonen.

3. KVOTESITUASJONEN FOR 1992.

I den norsk- sovjetiske fiskerikommissjonen er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten inkludert 40.000 tonn "murmanskorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 340.000 tonn for 1992. Av denne kvoten avsettes 30.000 tonn til tredjeland (dvs. 10% av TAC ekskl. norsk kysttorsk på 300.000 tonn). De resterende 310.000 tonn deles likt mellom de to parter. Etter overføring av 10.000 tonn til Norge fra Sovjet blir fordelingen av torsk kvotene nord for 62°11,2' i 1992 som følger:

Norge	165.000 tonn
Sovjet	145.000 tonn
Tredjeland	30.000 tonn
Sum	340.000 tonn

4. FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

Følgende stige, som ble foreslått av Norges Fiskarlag foran 1990- sesongen, ble lagt til grunn ved fordelingen av den norske kvoten mellom trålerne og den konvensjonelle flåten både i 1990 og 1991.

Norsk kvote	Trålerandel
Under 100.000 tonn	20%
100.000 - 150.000 tonn	25%
150.000 - 200.000 tonn	28%
200.000 - 300.000 tonn	31%
Over 300.000 tonn	35%

Trålerne fikk således 25% av den norske kvoten (113.000 tonn i 1990 og 128.500 tonn i 1991) både i 1990 og 1991. På grunn av overføringer fra trålerens kvote til den konvensjonelle flåten i løpet av 1991- sesongen ble imidlertid trålerens andel av kvoten da redusert til 23,8%.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en for 1992 fordeler kvoten etter samme prinsipp som for de to foregående år. Forslaget innebærer at trålerens andel i 1992 blir 28% av den norske totalkvoten (165.000 tonn), dvs 46.200 tonn. Det gjenstår da 118.800 tonn til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

I teksten nedenfor vil en finne forslag til fordeling av kvoten på 118.800 tonn til den konvensjonelle flåten på bifangstavsetning, maksimalkvoteordning, fartøykvoteordning og rekruttering.

5. REGULERING AV FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAP I 1992.

5.1. Generelle deltakelseskriterier.

Kriteriene for adgangen til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°11,2'n.br. i 1992 ble fastsatt ved Kongelig resolusjon av 29. november 1991. Foredraget som ligger til grunn for den Kongelige resolusjonen finnes som vedlegg 2.

5.2. Fartøy med alternative driftsmuligheter.

I 1990 var det flere fartøygrupper som fikk avkortet

fartøykvote i torskefisket dersom de valgte å benytte seg av alternative driftsmuligheter.

Følgende fartøygrupper som var med i fartøykvoteordningen kunne i 1990 ikke fiske mer enn 50% av kvoten for vedkommende størrelsesgruppe:

1. Fartøy som fisket bunnfisk i andre lands soner (banklineflåten).
2. Fartøy med ringnotkonsesjon.
3. Fartøy over 27,5 m.l.l. med reketrålkonsesjon.

Følgende grupper kunne tilsvarende fiske 75% av fartøykvoten:

1. Fartøy under 27,5 m.l.l. med reketrålkonsesjon.
2. Reketrålere under konsesjonspliktig størrelse.
3. Fartøy som deltok i seinotfisket.

I 1991 har alle fartøy i fartøykvoteordningen blitt tildelt full kvote, uansett hvilke driftsalternativ en har valgt å benytte seg av. Dette i tråd med hva Norges Fiskarlag gikk inn for, og som det ble enighet om i Reguleringsrådet.

(Fiskeridirektørens forslag til Reguleringsrådet var å gi 75% kvote til fartøy som velger å fiske bunnfisk i andre lands soner, reketrålere over 27,5 m.l.l. og fartøy med ringnotkonsesjon.)

Spørsmålet om avkortet kvote er på nytt blitt aktualisert for de fartøyene som fisker bunnfisk i andre lands soner.

Oversikten nedenfor viser kvoter og oppfisket kvantum (tonn rundvekt) av lange/ brosme/ blålange i EF- sone og bunnfisk i færøysk sone i 1990 og pr. 31. oktober 1991.

	1990 (årsfangst)		1991 (pr. 31/10)	
	Kvote	Fangst	Kvote	Fangst
EF- sone	26.000	15.200	19.000	13.000
Færøysk sone	5.600	6.300	5.800	4.700

Som en ser av oversikten har kvoteutnyttelsen vært dårlig i EF-sona de siste åra, men god i færøysk sone.

Mye av forklaringen på den dårlige kvoteutnyttelsen i EF-sona ligger i at tilgjengeligheten av bunnfisk på de aktuelle feltene har avtatt de senere år.

Det er for tiden ca. 60 fartøy som driver fiske med line/garn i andre lands soner. Denne flåtegruppen har i 1991 ca. 8.000 tonn i torsk kvoter nord for 62°11,2'N.br.. 75% eller 50% kvote for disse fartøyene ville i år ha betydd en innsparing på henholdsvis 2.000 tonn og 4.000 tonn, forutsatt at alle fartøyene da ville ha valgt å benytte muligheten til å fiske i andre lands soner. Representanter for banklineflåten hevder at dersom de får reduserte torsk kvoter neste år, så vil en stor del av flåten ikke se seg tjent med å benytte muligheten til å fiske i andre lands soner. Da fartøy som valgte å fiske i andre lands soner fikk 50% kvote i 1990, var det forøvrig ca. 10 av de da 73 - 74 aktuelle fartøyene som unnlot benytte denne fiskemuligheten.

Det er tre ringnotfartøy som er med i fartøykvoteordningen i torsk fisket, med en samlet kvote i 1991 på 393 tonn.

Det er ca. 170 fartøy som har deltatt i seinotfisket i 1991. Fangstene har vært svært variable, og det er tvilsomt om deltakelse i seinotfisket generelt sett kan sies å være et så godt driftsalternativ at det bør resultere i redusert fartøykvote i torsk fisket.

Reketrålernes situasjon er blitt betydelig forverret siden 1990. Alle fartøy i fartøykvoteordningen som deltok i rekefiske fikk da redusert torsk kvote. Det har siden vært en utvikling med reduserte priser i førstehåndsomsetningen og problemer med omsetning av fangstene. Problemstillingen foran kommende sesong har ikke vært om en skal gi reketrålere redusert kvote, men heller om en bør slippe flere kystreketrålere inn i fartøykvoteordningen fordi de opplever en økonomisk sett svært vanskelig situasjon.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere om noen fartøygrupper bør få redusert fartøykvote i fisket etter torsk

nord for 62°11,2' n br. i 1992.

5.3. Maksimalkvoteordningen.

5.3.1. Situasjonen i 1990 og 1991.

I 1990 ble fartøy som ikke tilfredsstilte kravene for å komme med i fartøykvoteordningen i torskefisket regulert innenfor en maksimalkvoteordning. Det ble avsatt 12.000 tonn til dette fisket. Fartøy under 12 m.l.l. kunne i utgangspunktet fiske inntil 2,5 tonn torsk rund vekt og fartøy over 12 m.l.l. inntil 3,5 tonn. (Etter to refordelinger senere på året økte maksimalkvotene til henholdsvis 3,5 tonn og 4,5 tonn). I underkant av 4.000 fartøy deltok i maksimalkvoteordningen i 1990.

Foran 1991- sesongen ble alle (1.252) fartøy under 9 m.l.l. overflyttet fra fartøykvoteordningen til maksimalkvoteordningen. Det var forventet at ca. 5.200 fartøy ville delta i maksimalkvotefisket i 1991, og det ble i utgangspunktet avsatt 17.000 tonn til dette fisket (senere økt til 18.500 tonn). Maksimalkvoter ble fastsatt etter følgende tre lengdegrupper:

Gruppe 1 =	0	-	6,9 m.l.l.	:	6	tonn	rund	vekt
Gruppe 2 =	7,0	-	7,9 m.l.l.	:	8	"	"	"
Gruppe 3 =	8,0	m.l.l.	og over:	11	"	"	"	"

Pr. medio oktober 1991 er det registrert fangst på 5.116 fartøy i maksimalkvoteordningen, mot 4.161 fartøy i tilsvarende oversikt pr. 29. april i år. Denne deltakelsesøkningen er et resultat av at det etter stoppen i maksimalkvotefisket 12. april ble åpnet for at fartøy under 9 m.l.l. kunne fiske inntil 1.500 tonn i et direkte fiske.

Tabellen nedenfor gir oversikt over antall deltakende fartøy i maksimalkvoteordningen pr. medio oktober 1991, og tilhørende "kvote" (dvs. antall fartøy multiplisert med maksimalkvoten) og fangst (inkl. bifangst og med skreiomregningsfaktor = 1,4) for de tre størrelsesgruppene.

Gruppe	Antall fartøy	"Kvote"	Fangst	"Utnyttelse %"
1	2.056	12.336	5.665	45,9
2	1.172	9.376	4.681	49,9
3	1.888	20.768	12.668	61,0
Sum	5.116	42.480	23.014	54,2
Uoppgitt	(174)		406	
Totalt	(5.290)		23.420	

I tallmaterialet er det 174 registreringer der en ikke har oppgitt gyldig registreringsmerke. Totalt antall fartøy som har levert fangst og som står i merkeregisteret er 5.116. Årsaken til at de 174 registreringene ikke er å finne i merkeregisteret kan f.eks. være at registreringsmerket er feil skrevet på sluttseddelen, eller at gamle registreringsmerker blir brukt istedenfor nye. Det er således grunn til å tro at det reelle antallet fartøy som har levert torsk i maksimalkvoteordningen er noe høyere enn 5.116, men lavere enn 5.290.

Antall deltakende fartøy fordelt på fylker:

Fylke	Antall	"Kvote"	Fangst	"Utnyttelse %"
Finnmark	678	5.248	3.703	70,6
Troms	1.327	9.976	6.027	60,4
Nordland	1.666	13.852	8.763	63,3
N.- Trøndelag	190	1.519	601	39,6
S.- Trøndelag	330	2.993	1.012	33,8
Møre og R.	752	7.069	1.958	27,7
Sogn og Fj.	84	866	395	45,6
Andre	89	957	555	58,0
Sum	5.116	42.480	23.014	54,2
Uoppgitt	(174)		406	
Totalt	(5.290)		23.420	

Av de 1.252 fartøyene under 9 m.l.l. som ble overført fra fartøykvoteordningen i 1990, er det 1.146 som har fått registrert fangst hittil i 1991. (Det reelle tallet er trolig

noe høyere enn 1.146 pga at fartøy har skiftet registreringsmerke i løpet av året). Disse fartøyene har landet tilsammen 8.124 tonn pr. medio oktober i år, dvs. 7,1 tonn pr. fartøy. De øvrige 3.970 fartøyene (ser bort fra de uoppgitte registreringene) som har deltatt i maksimalkvoteordningen har levert ialt 14.890 tonn, dvs. 3,75 tonn pr. fartøy.

Tabellen nedenfor viser antall fartøy og levert kvantum (tonn rundvekt) for deltakere i maksimalkvoteordningen pr. medio oktober i 1991, unntatt de fartøyene som hadde maksimalkvote i 1990.

Fartøylengde	Antall fartøy	Levert kvantum	Pr. fartøy
0 - 6,9 m.l.l.	1.819	4.672	2,6
7,0 - 7,9 "	783	2.298	2,9
8,0 - 8,9 "	601	2.252	3,7
9,0 m.l.l. og over	767	5.668	7,4
Totalt	3.970	14.890	3,75

5.3.2. Regulering av maksimalkvotefisket i 1992.

Hvis en ser bort fra de fartøyene under 9 m.l.l. som hadde fartøykvote i 1990, og som vil bli tilbakeført til fartøykvoteordningen i 1992, har deltakelsen i maksimalkvoteordningen vist en marginal økning fra 1990 til 1991.

Det har i 1991 vært strøket en del fartøy fra Merkerregisteret. Antall fartøy i registeret har likevel ikke blitt noe særlig redusert fra 31.12. 1990. Dette skyldes at det er foretatt ganske mange nyregistreringer av mindre fartøy. (Med nyregistreringer menes her fartøy som ikke har vært i Merkerregisteret tidligere, eller fartøy som har vært ute av registeret i en periode for så å bli registrert på nytt uten at dette har sammenheng med kjøp/ salg). Denne tendensen er blitt forsterket i løpet av høsten 1991. Det er grunn til å tro at mange av disse nyregistreringene har sammenheng med det relativt høye nivået på maksimalkvotene i 1991, og at intensjonen i mange tilfeller har vært å utnytte en slik

kvotemulighet i 1992. Det er imidlertid besluttet at fartøy som skal delta i maksimalkvoteordningen i 1992 må være innført i Merkeregisteret før 1. januar 1991. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra dette vilkåret. En antar på denne bakgrunn at antall deltakende fartøy kan bli på samme nivå som i år, dvs. ca. 4.000 når en holder utenfor fartøy under 9 m.l.l. som hadde fartøykvote i 1990.

I 1991 kunne alle fartøy over 8 m.l.l. i maksimalkvoteordningen fiske inntil 11 tonn. Av tabellen for fisket hittil i år, når fartøy med fartøykvote i 1990 er trukket ut, ser en at mens fartøy mellom 8 og 9 m.l.l. i gjennomsnitt har fisket 3,7 tonn, har fartøy over 9 m.l.l. fisket 7,4 tonn i snitt. Den store forskjellen mellom gruppen 8- 8,9 m.l.l. og de over 9 m.l.l. gjør det naturlig å komme med forslag om en egen kategori for de over 9 m.l.l..

Fiskeridirektøren vil foreslå at en for 1992 benytter de første to lengdegrupperingene for maksimalkvoteordningen som i 1991, at en tredje gruppe utgjøres av fartøy 8,0- 8,9 m.l.l. og at det etableres en fjerde maksimalkvotegruppe for fartøy 9,0 m.l.l. og over.

Når de fartøyene som hadde fartøykvote i 1990 tas ut av maksimalkvoteordningen i 1992, vil det ikke være grunnlag for å opprettholde maksimalkvoter på samme størrelsesnivå som i 1991. En viktig begrunnelse for å sette maksimalkvotene så høyt i 1991 var nettopp en intensjon om at de fartøyene som ble overført fra fartøykvoteordningen ikke skulle komme dårligere ut av den grunn.

Det blir hevdet at det i 1991 ikke har vært uvanlig at fartøy som har fisket egen fartøy- eller maksimalkvote har blitt "stilt til disposisjon" for å fiske maksimalkvoten for fartøy som ikke klarte dette selv. Det kan i så fall være grunn til å tro at stoppen i maksimalkvotefisket 12. april kom tidligere enn "nødvendig" fordi en del av kvantumet ble fisket med andre fartøy enn forutsatt. En vet ikke i hvilken utstrekning fiske av andres kvote forekommer, men antar at slik virksomhet vil bli mindre attraktiv neste år hvis maksimalkvotene settes lavere da.

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende maksimalkvoter for 1992:

Gruppe 1 = Fartøy	0 - 6,9 m.l.l.	:	2,5	tonn	rund	vekt
2 =	7,0- 7,9 m.l.l.	:	3,5	"	"	"
3 =	8,0- 8,9 m.l.l.	:	5,0	"	"	"
4 =	9,0 m.l.l. og over:		7,0	"	"	"

Med utgangspunkt i deltakelsen i fisket i år, og inkludert et kvantum for "uoppgitt", representerer ovenstående forslag utdelte "kvoter" på ca. 16.000 tonn. Kvoteutnyttelsen er pr. medio oktober i år ca.46% for maksimalkvotebåtene (ca.54% hvis en regner med de som hadde fartøkvote i 1990). Dersom maksimalkvotene blir lavere neste år, må en forvente en høyere kvoteutnyttelse enn i år. En kvoteutnyttelse på 60% vil tilsi at det avsettes 9.600 tonn til maksimalkvoteordningen i 1992. Med 70% utnyttelse blir kvantumet 11.200 tonn. Det må ved avsetting av kvantum også tilstrebes at en kan unngå en situasjon som i 1991, da maksimalkvotefisket ble stoppet 12. april.

Fiskeridirektøren vil med utgangspunkt i de ovenfor foreslåtte maksimalkvotene foreslå at det avsettes 11.000 tonn torsk til maksimalkvoteordningen i 1992.

Etter stoppen i maksimalkvotefisket 12. april har det som kjent blitt åpnet for at fartøy under 9 m.l.l. har kunnet fiske ialt 1.500 tonn i et direkte torskefiske. Denne reguleringen må sies å ha vært vellykket i den forstand at antall deltakende fartøy i maksimalkvotefisket har økt med ca. 950 siden april. Fiskeridirektøren vil foreslå at 2.000 tonn av avsetningen til maksimalkvoteordningen holdes av til et fiske forbeholdt fartøy under 9 m.l.l. i 1992 dersom utviklingen i fisket mot formodning skulle nødvendiggjøre en tidlig stopp i det direkte torskefisket.

Norges Fiskarlag mener at fiskere på manntallets blad A bør ha halv maksimalkvote. Blant annet under henvisning til myndighetenes forpliktelser overfor den samiske kystbefolkningen, og de tekniske muligheter for å gjennomføre en slik regulering, kan Fiskeridirektøren ikke gå inn for

dette forslaget.

5.4. Bifangst m.m.

I 1990 og 1991 ble det avsatt et kvantum (11.000 tonn i 1990 og 9.000 tonn i 1991) av kvoten til den konvensjonelle flåten som bl.a. skulle dekke bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag for fartøy som hadde tatt fartøy- eller maksimalkvoten.

Lovlig innblanding av torsk i fisket etter andre fiskeslag har variert gjennom sesongen. Både i 1990 og i 1991 ble bifangstandelen satt til 10% fra årets begynnelse. I 1990 ble bifangstandelen hevet til 35% fra 20. april og i 1991 til 25% fra 2. september.

Det er åpenbart at det er en del problemer knyttet til dagens bifangstreguleringer for den konvensjonelle flåten.

Med den gode tilgjengeligheten av torsk en har opplevd i 1991 må en kunne si at selve systemet med at lovlig bifangst settes som en begrenset andel av hele fangsten har fungert dårlig. Det har ganske enkelt vært "for mye" torsk å få, selv med en bifangstandel på inntil 25%.

For svært mange fiskere har valget stått mellom å legge seg ved kai eller drive ulovlig. Mulighetene for å omgå reguleringsbestemmelsene uten å bli tatt har vært store. Fra fiskerhold uttrykkes ofte frustrasjon over at reguleringene fungerer slik at det i praksis er de som velger å levere svart, få torsk ført på sluttseddel som andre fiskeslag eller eventuelt dumpe "overskytende" torsk på feltet som har stått igjen som økonomiske vinnere. Dette forholdet har ført til at stadig flere har følt seg "presset" til å være med på galskapen. Og det er gjeldende bifangstregulering som får mye av "skylda" for at forholdene i næringa er blitt det som enkelte karakteriserer som uholdbare.

Det viser seg vanskelig å kontrollere at bifangstbestemmelsene blir overholdt, og fra Fiskeridirektoratets Kontrollverk blir det uttrykt mistanke om at det i ly av bifangstreglene foregår

et direkte torskefiske. Det viser seg i denne forbindelse vanskelig å kontrollere om riktig fiskeslag blir ført på sluttseddelen.

Da fartøykvoteordningen ble innført var et argument at nå ville fangstene bli spredd mer utover året fordi det ikke lenger var grunn til å drive styrtfiske. I 1990 ble det tillatt å ha inntil 35% bifangst allerede fra 20. april. Fiskere som hadde spart på fartøykvoten oppfattet seg som tapere i denne sammenhengen. Et resultat har vært at det i år var mange som satset på å fiske fartøykvoten tidlig på året for å komme i posisjon til å fiske torsk som bifangst. Dette kan også sies å være en form for styrtfiske.

Som kjent ble det for trålerne innført en ordning der fartøyene ikke har anledning til å fiske torsk utover den tildelte fartøykvoten. Det var opp til det enkelte fartøy å disponere torskekvoten slik at den skulle dekke eventuell bifangst i fiske etter andre fiskeslag uansett når tid på året det måtte skje. Tilsynelatende har denne ordningen fungert bra for trålerne, men ikke bedre enn at Norges Fiskarlag i telefax til Fiskeridepartementet av 2. oktober i år fant å måtte be om en ordning for trålerne med 10% bifangst av torsk etter oppfisket fartøykvote. Trålerne ble innvilget 10% bifangst av torsk med virkning fra 13. november. Dette altså på tross av at trålerne burde ha relativt gode forutsetninger for å planlegge driften.

Det har kommet signaler fra næringen om at en også for fisket med konvensjonelle redskap, nærmere bestemt for fartøykvoteordningen, bør vurdere alternative former for bifangstregulering. Fiskeridirektøren har for 1992 vurdert følgende fire modeller for regulering av bifangst av torsk for deltakere i fartøykvoteordningen:

A. Nåværende ordning med at lovlig bifangst settes som en andel av samlet fangst.

B. Tilsvarende ordning som for trålerne, hvor bifangsten inkluderes i fartøykvoten hele året. Ordningen innebærer at det enkelte fartøy må planlegge driften slik at det til enhver tid har igjen torskekvote til å dekke bifangst av torsk i

fisket etter andre fiskeslag.

C. En ordning som kombinerer prinsippene under A. og B. ovenfor, ved at fartøyene disponerer fartøykvoten også til bifangst fram til et visst tidspunkt, f.eks. 1. september, og at det avsettes en del av samlet kvote for fartøykvoteordningen som kan gi grunnlag for en relativt høy bifangstprosent resten av året.

D. En fjerde mulighet vil være å inkludere all bifangst i den enkelte fartøykvote, men slik at fartøyene pålegges å sette av en andel av fartøykvoten, f.eks 20%, til etter f.eks. 1. september. Det er først og fremst meningen at dette torskekvantumet skal disponeres slik at det kan muliggjøre et lovlig høstfiske etter andre fiskeslag.

Som tidligere nevnt gjør den gode tilgjengeligheten av torsk i store deler av året at modell A., dvs å fastsette en lovlig bifangstprosent, ikke framstår som en god måte å regulere fisket på. Når det gjelder modellene B., C. og D., så inneholder de alle elementer av at den enkelte deltaker må disponere tildelt kvote også til bifangst, enten hele året eller deler av året.

Fra Fiskeridirektoratets Kontrollverk blir det klart gitt uttrykk for at det av kontrollhensyn er ønskelig at bifangsten blir inkludert i fartøykvoten også for konvensjonelle fartøy i fartøykvoteordningen.

Generelt sett må det kunne sies at en ordning der det vil bli opp til den enkelte fisker å disponere fartøykvoten over året, slik at han til enhver tid har igjen torskekvote til å dekke bifangst i fiske etter andre fiskeslag, ikke er uproblematisk. Er det realistisk å tro at de fleste fiskere i fartøykvoteordningen vil klare å spare på kvoten når tilgjengeligheten av torsk er god og prisene høye? Dersom tilstrekkelig mange fiskere ikke klarer å planlegge aktiviteten over året, vil myndighetene da makte å motstå presset i retning av at det likevel må åpnes for et bifangstfiske, selv om dette vil føre til at den norske kvoten blir overfisket? Erfaring tilsier at svaret på begge spørsmålene sannsynligvis må bli nei.

Et annet forhold er at med en ordning der bifangsten er inkludert i fartøykvotene blir det en ikke målrettet fordeling av det som i dag er en bifangstavsetning. I dette ligger at også de som ikke er særlig aktive i andre fiskerier får del i dette kvantumet.

På bakgrunn av ovenstående er det Fiskeridirektørens oppfatning at det finnes så vektige innvendinger mot å inkludere bifangsten i fartøykvotene, som i modell B, at en ikke fullt ut kan tilrå denne reguleringsformen for den konvensjonelle flåten.

En svakhet med modell C. er at selv en høy lovlig bifangstandel om høsten, f.eks. 35%, ikke nødvendigvis legger forholdene til rette for at det i noen særlig grad kan gjennomføres et lovlig fiske på andre fiskeslag. Dette rett og slett fordi torsk er for dominerende på fiskefeltene, særlig fra Lofoten og nordover.

Med en bifangstregulering etter modell D. ville en unngå nevnte svakhet ved modell C.. Problemet med modell D. vil være, som for alle ordninger der bifangsten er inkludert i fartøykvoten i en lengre periode, at noen fiskere vil være "flinkere" enn andre til å disponere kvoten. Et press i retning av å åpne for et bifangstfiske i april/ mai må forventes fra fiskere som ikke har klart/ brydd seg med å holde igjen av fartøykvoten.

En binding av f.eks. 20% av fartøykvoten til fiske om høsten vil kunne oppfattes som "urettferdig" av fartøygrupper som bare deltar i sesongfiskeriene i 1. halvår. Sånn sett må en slik binding sies å være en prioritering av de torskeavhengige fartøyene. På den annen side vil det kvantum som ellers måtte avsettes til bifangst nå komme som en økning i fartøykvotene.

Et moment som også taler for å periodisere fartøykvotene, som i modell D., er at en slik regulering vil imøtekomme fiskeindustriens ønske om å få mer stabile leveranser utover året.

Etter en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren foreslå

følgende bifangstregulering for fartøykvoteordningen i 1992:

For alle fartøy som deltar under fartøykvoteordningen inkluderes eventuell bifangst av torsk i fisket etter andre fiskeslag i den tildelte fartøykvoten, uansett når på året fisket finner sted. Det enkelte fartøy pålegges å sette av 20% av fartøykvoten til fisket etter 1. september.

Denne formen for bifangstregulering setter store krav til den enkelte fisker innenfor fartøykvoteordningen og det må før sesongstart gis informasjon om hva ordningen innebærer. Det settes også krav til fiskernes organisasjoner om å medvirke til at reguleringen kan gjennomføres etter forutsetningene. For fartøy som fisker innenfor maksimalkvoteordningen er situasjonen noe annerledes, i og med at kvoten ikke er garantert. I år ble f.eks fisket stoppet 12. april da det avsatte kvantumet var oppfisket. Fiskeridirektøren vil foreslå at for fartøy som ikke fyller kravene for å delta i fartøykvoteordningen settes det av 2.000 tonn som skal dekke bifangst av torsk hele året, og at lovlig bifangst andel settes til 10% inntil videre.

Som kjent ble det for 1991 avsatt 9.000 tonn til bifangst m.m.. Ifølge Fiskeridirektoratets beregninger er denne avsetningen overfisket med nærmere 5.000 tonn pr. medio november. For hele 1991 kan en regne med at kvantumet vil komme opp i over 15.000 tonn, dvs. over 6.000 tonn mer enn avsatt. Når en trekker fra det såkalte skreiomregningskvantumet på ca. 5.000 tonn, vil selve bifangstkvantumet etter Fiskeridirektoratets beregninger utgjøre over 10.000 tonn i 1991. Fiskeridirektøren har nylig fastsatt 1,50 som ny felles omregningsfaktor for torsk og skrei, gjeldende fra 1. januar 1992. For 1992 vil det derfor ikke være aktuelt å sette av noe skreiomregningskvantum.

5.5. Fartøykvoteordningen.

5.5.1. Situasjonen i 1990 og 1991.

I 1990 var det i overkant av 3.500 fartøy som hadde deltakelsesrett i fartøykvoteordningen. Foran 1991- sesongen

ble alle fartøy (ca. 1.250) under 9 m.l.l. overført til maksimalkvoteordningen. Pr. 28. november 1991 var det 2.317 fartøy i fartøykvoteregisteret. (Tallet på fartøy i registeret vil til enhver tid være litt lavere enn reelt pga at det alltid vil være noen fartøy som går midlertidig ut av Merkeregisteret ved salg o.l.). Av de 2.317 fartøyene er det 35 som det pr. medio oktober i år ikke er registrert levering av torsk på. I løpet av sesongen er det imidlertid registrert torskeleveranse på ialt 2.346 ulike registreringsmerker i fartøykvoteordningen. Av det kan man trekke den slutning at det i mange (ca.60) tilfeller kan dreie seg om levering av torsk fra samme fartøy, men under ulikt registreringsmerke.

Kvote (data pr. 28. november) og fangst (inkludert bifangst) pr. medio oktober 1991 fordelt fylkesvis:

FYLKE	KVOTE		FANGST		
	Antall	Tonn	Antall	Tonn	UTNYTT.%
Finnmark	391	12833	398	12636	98,5
Troms	452	15318	457	15870	103,6
Nordland	957	32864	966	33053	100,6
N.- Trøndelag	77	2410	81	2278	94,5
S.- Trøndelag	98	2786	96	2353	84,5
Møre og Romsd	242	12322	248	12315	99,9
Sogn og Fjord	61	4924	61	4928	100,1
Hordaland	19	1101	19	950	86,2
Andre	20	880	20	885	100,6
Totalt	2317	85438	2346	85268	99,8

5.5.2. Regulering av fisket under fartøykvoteordningen i 1992.

Når samtlige fartøy under 9 m.l.l. som hadde fartøykvote i 1990 tas inn i fartøykvoteordningen igjen i 1992, vil antall fartøy med rett til fartøykvote da bli ca. 3.600. I tillegg vil det komme inn en del fartøy gjennom en rekrutteringsordning. Det er tanken at en rekrutteringsordning skal prioritere bl.a. yngre yrkesfiskere med fartøy over 8 m.l.l. og kyst- og fjordrekefiskere som har kommet i en økonomisk sett vanskelig situasjon i den senere tid pga. vanskelige omsetningsforhold for reker, og at de får mindre bifangst av

andre fiskeslag etter innføringen av rekerista. Når det gjelder reketrålernes, så er det ifølge registrerte sluttседler 100 fartøy under konsesjonsgrensa (19,8 m.l.l.) fra Møre og Romsdal og nordover, og som ikke oppfyller kravene for å komme med i fartøykvoteordningen, som har levert reker i 1991. Dersom alle disse 100 fartøyene hadde vært med i fartøykvoteordningen i år, ville de tilsammen ha fått 4.580 tonn i torsk kvoter. Etter Fiskeridirektørens forslag nedenfor til kvoter for 1992 ville de da ha "behov" for 5.170 tonn, tilsvarende 304 enhetskvoter dersom enhetskvoten settes til 17 tonn. Nå er forholdet at en del av disse fartøyene er registrert med et svært lite rekekvanrum, slik at en må kunne stille spørsmål om alle de 100 fartøyene virkelig kan være å definere som vanskeligstilte reketrålere. Dersom en rekrutteringsordning blir administrert på fylkesnivå, som i fjor, vil det bli opp til fiskeridirektøren i det enkelte fylke å vurdere hvilke reketrålere som har størst behov for å komme med i fartøykvoteordningen. En vil også måtte vurdere disse behovene opp mot hensynet til rekruttering bl.a. av yngre fiskere.

Fiskeridirektøren vil skjønsmessig foreslå at det settes av 2.300 tonn til rekrutteringsordningen i 1992, tilsvarende ca. 135 enhetskvoter.

Dersom det av kvoten for den konvensjonelle flåten på 118.800 tonn avsettes kvantum som foreslått av Fiskeridirektøren til maksimalkvoteordningen (11.000 tonn), bifangst for fartøy utenfor fartøykvoteordningen (2.000 tonn) og rekruttering (2.300 tonn), vil 103.500 tonn gjenstå til fordeling i fartøykvoteordningen. Som nevnt er en viktig årsak til det norske overfisket i år at avsetningen til fartøykvoteordningen er blitt overfordelt med over 20%. Det er delt ut ca. 85.500 tonn i fartøykvoter i 1991, mens det er beregnet fisket ca. 81.500 tonn hittil i år. Forutsatt at det som blir fisket av torsk med konvensjonelle redskap resten av året ikke belaster fartøykvoteordningen med mer enn ca. 500 tonn, ville en overfordeling med ca. 3.500 tonn i år ha vært "riktig". Kvoten på 70.375 tonn ville i så fall ha vært overfordelt med 4,97%. Det er såvidt en vet ikke noe som skulle tilsi at tilgjengeligheten av torsk vil bli dårligere neste år.

For å unngå en sen refordeling av ikke benyttede kvoter, vil Fiskeridirektøren for 1992 overfordele kvoten til fartøyskvoteordningen, som etter Fiskeridirektørens forslag blir 103.500 tonn, med 5%. Utdelte kvoter i fartøyskvoteordningen vil i så fall bli ialt ca. 108.700 tonn rund vekt når rekrutteringsordningen holdes utenom.

Gruppeinndelingen etter fartøylengde og kvotenøkkelen ble endret fra 1990 til 1991. Fiskeridirektøren vil som regneeksempel for 1992 legge til grunn at en benytter de samme 26 lengdegruppene som i 1991, pluss 3 grupper for fartøy under 9 m.l.l. Fiskeridirektøren vil også legge til grunn samme kvotenøkkel som i år, med det tillegget at fartøy i gruppene 8 - 8,9/ 7 - 7,9/ 0 - 6,9 m.l.l. får henholdsvis 0,7/ 0,5/ 0,4 enhetskvote, som i 1990.

En vil be Reguleringsrådet vurdere om det er ønskelig å gjøre endringer i gjeldende gruppeinndeling og kvotenøkkel foran 1992- sesongen.

Fiskeridirektøren vil i regneeksempellet nedenfor ta utgangspunkt i det antall fartøy (2.317) som er registrert i fartøyskvoteregisteret pr. 28. november i år, pluss de fartøyene (1.252) under 9 m.l.l. som ble overført til maksimalkvoteordningen i 1991.

Regneeksempel for fartøyskvoteordningen i 1992:

	Fartøy- lengde m.l.l.	Antall fartøy	Enhets- kvoter	Fartøyskvote 1992 (1991)	Sum fartøyskvoter
1.	0 - 6,9	289	0,4	6,8	1.965
2.	7 - 7,9	419	0,5	8,5	3.562
3.	8 - 8,9	544	0,7	11,9	6.474
4.	9 - 9,9	662	1,0	17,0 (15,0)	11.254
5.	10 - 10,9	601	1,3	22,1 (19,5)	13.282
6.	11 - 11,9	99	1,8	30,6 (27,0)	3.029
7.	12 - 12,9	161	2,2	37,4 (33,0)	6.021
8.	13 - 13,9	102	2,7	45,9 (40,5)	4.682
9.	14 - 14,9	139	3,1	52,7 (46,5)	7.325
10.	15 - 15,9	150	3,6	61,2 (54,0)	9.180

11. 16 - 16,9	56	4,0	68,0 (60,0)	3.808
12. 17 - 17,9	38	4,5	76,5 (67,5)	2.907
13. 18 - 18,9	50	5,0	85,0 (75,0)	4.250
14. 19 - 19,9	52	5,5	93,5 (82,5)	4.862
15. 20 - 20,9	27	5,9	100,3 (88,5)	2.708
16. 21 - 21,9	35	6,1	103,7 (91,5)	3.629
17. 22 - 22,9	10	6,4	108,8 (96,0)	1.088
18. 23 - 23,9	15	6,6	112,2 (99,0)	1.683
19. 24 - 24,9	14	6,9	117,3 (103,5)	1.642
20. 25 - 25,9	6	7,1	120,7 (106,5)	724
21. 26 - 26,9	7	7,3	124,1 (109,5)	869
22. 27 - 27,9	13	7,6	129,2 (114,0)	1.680
23. 28 - 28,9	2	7,8	132,6 (117,0)	265
24. 29 - 29,9	4	8,1	137,7 (121,5)	551
25. 30 - 30,9	6	8,3	141,1 (124,5)	847
26. 31 - 31,9	3	8,6	146,2 (129,0)	439
27. 32 - 32,9	13	8,8	149,6 (132,0)	1.945
28. 33 - 33,9	11	9,1	154,7 (136,5)	1.702
29. 34 og over	41	9,3	158,1 (139,5)	6.482
 Totalt	 3.569			 108.854

6. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK I 1992.

6.1. Oversikt over reguleringen i 1991.

Totalkvoten for trålerne ble i utgangspunktet satt til 32.125 tonn. Av denne kvoten ble det avsatt 3.000 tonn som distriktskvote. Det gjensto da 29.125 tonn for direkte fordeling blant trålerne.

Ved årets regulering ble det lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. Trålere med driftsalternativ i fiske etter reker fikk i motsetning til foregående år ikke redusert sin kvote. Dette medførte at økningen i fartøyskvote for de øvrige trålerne fra året før ble marginal. Kvoten for stortrålerne ble 294 tonn torsk, mens den for småtrålerne varierte mellom 68 og 221 tonn torsk.

Hele trålkvoten ble fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også strakk til som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

Det viste seg imidlertid at flere rederier fikk problemer med å få kvoten til å strekke til. Dette medførte at det ble reist krav om tillatt bifangst til tross for at bifangstavsetningen allerede var tildelt. Fiskeridepartementet avslo i første omgang anmodningen, men etter å ha vurdert saken på nytt ble det bestemt at fartøy som hadde fisket opp kvoten av torsk kunne ha inntil 10% bifangst ved fiske etter andre fiskeslag enn reke. Bifangstregelen ble gjort gjeldende fra 13. november og ut året.

Påsestoppen i fiske etter torsk og hyse ble i 1991 også gjort gjeldende for trålerne. Den gjaldt i perioden lørdag 23. mars kl 24.00 til tirsdag 2. april kl 10.00.

I fabrikktråler-gruppen ble det medio september foretatt en refordeling. Grunnlaget for refordelingen var at fartøy innen gruppen i 1991 fisket i fjerne farvann uten at enhets- eller rederikvoteordning var benyttet. Disse avsatte, men ikke benyttede kvotene ble av Fiskeridepartementet bestemt refordelt innen fabrikktrålergruppen. I kvantum utgjorde dette 710 tonn torsk og 89 tonn hyse, rund vekt.

Den opprinnelige distriktskvoten på 3.000 tonn ble gjennom to overføringer til gruppen konvensjonelle redskap redusert til 1.500 tonn. Dette kvantum ble etter søknadsrunde fordelt på fartøyene 5. september 1991. Det ble satt som vilkår at kvoten skulle leveres og tilvirkes ved landanlegg, men uten geografisk avgrensing.

6.2. Reguleringene i 1992.

6.2.1. Reduksjon av kvotene.

I henhold til § 5, fjerde ledd i lov om saltvannsfiske m.v., kan fartøy utelukkes fra enkelte kvoteregulerte fiskerier når

fartøyene i andre fiskerier samlet får en rimelig fangstordning. På dette grunnlag kan det reises spørsmål om fartøy med driftsalternativ i annet fiske enn "torsketråling" bør få redusert torskekvote. I trålflåten vil dette i praksis være fartøy med reketrålkonsesjon. Ordning med reduksjon har vært benyttet tidligere, blant annet i 1990, men ble ikke videreført for 1991. Begrunnelsen for dette var likebehandling av gruppene (trål/konvensjonell). For 1992 har muligheten for å redusere kvoten for en bestemt gruppe konvensjonelle fartøy vært nevnt på bakgrunn av lønnsomhetsutviklingen de senere år. Denne begrunnelsen gjelder ikke for trålere med driftsalternativ i rekefiske. For disse har utviklingen vært den motsatte med sterkt reduserte priser i førstehåndsomsetningen og problemer med omsetning av fangstene. Fiskeridirektøren finner derfor ikke grunnlag for reduserte kvoter for trålere med rekekonsesjon.

6.2.2. Distriktskvote.

Som kjent har det de siste årene vært avsatt et kvantum til senere fordeling, dersom det skulle oppstå behov for råstoff i næringssvake distrikt.

Tidligere år har denne avsetningen vært i størrelsesorden 3.000 tonn og i hovedsak vært forbeholdt levering i Finnmark. I 1991 ble som nevnt denne avsetningen via to overføringer til gruppen konvensjonelle redskap redusert til 1.500 tonn. Da dette kvantum ble fordelt ble det ikke som tidligere år satt vilkår om levering innen et geografisk avgrenset område. Selve hensikten med ordningen er derved bortfalt.

På denne bakgrunn finner Fiskeridirektøren at det ikke er hensiktsmessig å avsette et kvantum til distriktskvote i 1992.

6.2.3. Kvote faktorene.

Det ble på slutten av 1988 foretatt endringer i saltvannsfiskelovens § 5, 4. ledd som omhandler kriterier for fastsetting av fartøykvoter. Det kan nå tas hensyn til sysselsettingseffekten ved tilvirkning av fangsten om bord og

i land. Dette førte til at det ved fordeling av fartøyskvoter i 1990 og 1991 ble lagt til grunn samme kvotenøkkel for alle stortrålerne.

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de to foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

6.2.4. Bifangst.

De to siste årene har trålerne i utgangspunktet vært henvist til å dekke bifangstkvantum innenfor tildelt kvote. Dette har i løpet av året medført problemer, som igjen har ført til press for å oppnå en bifangstregel, til tross for manglende avsetning til formålet. Inneværende år ble det som kjent innført en 10% -regel med virkning fra medio november.

I Fiskeridepartementets telefax til Norges Fiskarlag av 13. november 1991 fremkommer følgende:

"Etter en nøye vurdering finner departementet å tillate at trålerne får en bifangstprosent av torsk på 10% resten av året etter at de ordinære fartøyskvotene er oppfisket, jfr. forskriftsendring av 13. november 1991. En har i denne sammenheng funnet å måtte vektlegge at situasjonen og utviklingen i årets torskefiske må betegnes som ekstraordinær.

En vil imidlertid presisere at i de fiskerier hvor en i utgangspunktet har tildelt et kvantum kun i form av fartøyskvoter, er det rederiets/skipperens eget ansvar at kvantumet "økonomiseres" over året slik at det dekker både et direktefiske og et fiske hvor arten inngår som bifangst. Den tillatte bifangstprosenten på 10 resten av inneværende år må derfor oppfattes som et unntak fra det reguleringsopplegget det har vært enighet om i Reguleringsrådet de to siste årene."

Med den lave gruppekvoten som vil være også i 1992 vil det være urealistisk både å avsette et tilstrekkelig kvantum til dekning for eksempel av en 10% bifangstregel hele året, og likevel ha kvanta nok til fordeling på en fartøyskvoteordning.

Fiskeridirektøren går derfor inn for at gruppekvoten for trålere fordeles slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

Det betyr at den enkelte tråler vil måtte legge opp sitt fiske slik at den hele tiden har kvote igjen til dekning av bifangst i eventuelle andre fiskerier. I motsatt fall vil den torsk som landes etter at kvoten er tatt være gjenstand for inndragning.

6.2.5. Høstkvote.

Siden 1981 har det vært avsatt 20% av ferskfisktrålernes kvoter til fiske etter 1. september. Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering var hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet fram til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Det synes klart at med de relativt små kvoter som er til rådighet i 1992 vil det være vanskelig å sikre landanleggene jevne leveranser. Det kan da være spørsmål om den andelen som skal fiskes på høsten eventuelt bør økes. Etter en totalvurdering er en imidlertid kommet til at en vil foreslå en videreføring av den ordningen en har hatt de senere år.

6.2.6. Overføring av kvoter - Orientering.

Strukturutvalgets delinnstilling resulterte i at det ved kgl.res. av 12. januar 1990 ble gitt forskrift om enhetskvoter og rederikvoter for trålerflåten.

I 1990 førte ordningen med enhetskvoter til at 6 trålere (2 fabrikktrålere og 4 ferskfisktrålere) ble slettet av merkeregistert og derved permanent ute av norsk fiskeri.

Inneværende år er flåten redusert med 6 fartøy (1 fabrikktråler, 1 ferskfisktråler og 4 småtrålere).

Det er i 1991 gitt syv tilsagn om å benytte rederikvoteordningen. Fem av disse er ferskfisktrållerederier som også tidligere har benyttet ordningen. Et er rederisamarbeid mellom to småtrålere som også benyttet ordningen i fjor. Det siste tilfelle er et nyetablert samarbeid der en småtråler er gitt tilsagn om å fiske kvoten for en fabrikktråler.

II. HYSE.

1. OVERSIKT OVER SESONGEN 1991.

1.1. Kvoter.

I kvoteforhandlingene med Sovjet for 1991 var det enighet om å begrense fisket av norsk- arktisk hyse i størst mulig grad av hensyn til bestandssituasjonen. Totalkvoten (TAC) for 1991 ble fastsatt til 28.000 tonn og skulle dekke uunngåelig bifangst og et begrenset kystfiske.

Av totalkvoten for norsk- arktisk hyse ble det avsatt 1.000 tonn til tredjeland. Den norske kvoten ble 14.500 tonn, etter en overføring på 1.000 tonn fra den sovjetiske part. I tillegg kommer et kvantum på inntil 5.000 tonn norsk kysthyse, slik at norske fiskere i 1991 har disponert ialt 19.500 tonn hyse nord for 62°11,2' n.br.

Den norske kvoten på 14.500 tonn norsk- arktisk hyse ble fordelt med 3.625 tonn (25%) til trålerne og 10.875 tonn til den konvensjonelle flåten. I tillegg kunne den konvensjonelle flåten fiske inntil 5.000 tonn kysthyse.

1.2. Reguleringer.

For den konvensjonelle flåten under 27,5 m.l.l. har det i 1991 vært avvirket to direkte fiskerier etter hyse, regulert med maksimalkvoter.

1. Fra 22. januar kunne det fiskes inntil 3.000 tonn. Deltakende fartøy kunne maksimalt fiske inntil 4 tonn rundvekt. Fisket ble stoppet 4. mai da 3.000 tonn var beregnet oppfisket.

2. Fra 1. juli kunne det fiskes inntil 7.500 tonn. Maksimalkvotene var differensiert etter fartøylengde, og varierte mellom 5 tonn rundvekt for fartøy under 6 m.l.l. og 55 tonn for fartøy 16,0 - 27,5 m.l.l.. Fisket ble stoppet 24. august.

Ellers har det kun vært tillatt å fiske hyse som bifangst. Som det vil framgå av oversikten nedenfor har lovlig bifangstprosent variert mye gjennom sesongen for den konvensjonelle flåten.

I perioden	1. januar - 21. januar:	25%
	22. januar - 21. februar:	10%
	22. februar- 30. juni:	25%
	1. juli - 12. september:	10%
	13. sept. -	25%

Trålerne fikk fra årets begynnelse en fartøykvote av hyse (ca. 12,6% av torskeknoten) som var ment å dekke bifangst av hyse i fiske etter andre fiskeslag. Fra 15. juli ble det likevel åpnet for inntil 5% bifangst av hyse for trålerne.

1.3. Oppfisket kvantum.

Oversikten over landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fisket nord for 62°11,2 n.br. er basert på sluttseddelstatistikk fra de respektive salgslag pr. uke 47 1991 (17. november):

	Trål	Konv.	Sum
Norges Råfisklag	2.236	14.177	16.413
Sunnmøre og Romsdal F.	1.486	1.877	3.363
Vest- Norges Fiskesalslag	15	304	319
Sum	3.737	16.358	20.095
Kvote	3.625	15.875	19.500

Overfiske(-) pr.17.11.: - 112 - 483 - 595

2. BESTANDSSITUASJONEN FOR NORSK - ARKTISK HYSE.

Etter ACFM- møtet i begynnelsen av november har Havforskningsinstituttet gitt følgende vurdering av bestandssituasjonen for norsk- arktisk hyse:

"Fra et nivå på under 100.000 tonn i 1983 -1988 har gytebestandens biomasse økt til 176.000 tonn i 1991. Dette er litt over langtidsgjennomsnittet.

Bestanden er i klar bedring. Dersom kvoten (TAC) for 1992 overstiger 50.000 tonn, kan det ventes nedgang i gytebestanden".

Se vedlegg 3 for nærmere detaljer om bestandssituasjonen.

3. KVOTESITUASJONEN I 1992 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I kvoteforhandlingene med Sovjet for 1992 ble TAC for norsk- arktisk hyse fastsatt til 55.000 tonn. Herav ble 3.000 tonn avsatt til tredjelands fiske.

Etter en overføring på 1.000 tonn fra den sovjetiske part ble den norske kvoteandelen av norsk- arktisk hyse 27.000 tonn. I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil for 1992 foreslå at trålerne, som i 1991, blir tildelt 25% av den norske kvoten av norsk- arktisk hyse.

Fiskeridirektøren vil således foreslå at den norske kvoten av norsk- arktisk hyse på 27.000 tonn blir fordelt med 6.750 tonn til trålerne og 20.250 tonn til den konvensjonelle flåten. I tillegg kan den konvensjonelle flåten fiske inntil 5.000 tonn kysthyse.

4.REGULERING AV FISKET ETTER HYSE I 1992.

Selv om det disponible hysekvantumet for den konvensjonelle flåten øker fra 15.875 tonn i 1991 til 25.250 tonn, dvs. med 9.375 tonn, i 1992, vil en anta at det fortsatt er ønskelig å regulere fisket med periodisering og maksimalkvoter for å sikre en noenlunde rettferdig fordeling av fiskemulighetene.

Fiskeridirektøren vil antyde at det kan legges opp til to maksimalkvotereguleringer i fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper i 1992. Av det samlede kvantumet på 25.250 tonn trekkes fra en bifangstavsetning (se nedenfor). En del av restkvantumet kan så fiskes i perioden 1. januar - 30. juni innenfor en egen maksimalkvoteordning. Den andre delen forbeholdes fisket i andre halvår, men slik at en del av kvantumet må fiskes etter 1. september (eventuelt 15. september). Hensikten med en slik binding vil være å ivareta interessene til kystfiskerne i området sør for Lofoten. Det kan altså være aktuelt å knytte avsetningen av et eventuelt høstkvantum til en geografisk avgrensning av fisket. Fisket i andre halvår reguleres også innenfor en egen maksimalkvoteordning.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det i første halvår i 1992 kan fiskes inntil 6.000 tonn hyse i et direkte fiske med konvensjonelle redskap, og at det settes en maksimalkvote på 6 tonn for alle deltakende fartøy. Dette forslaget må sees i lys av tilsvarende regulering i 1991 innenfor et kvantum på 3.000 tonn og en maksimalkvote på 4 tonn. Fisket ble da åpnet 22. januar og ble stoppet 4. mai. Forøvrig var det direkte fisket i år forbeholdt fartøy under 27,5 m.l.l.. Bakgrunnen for dette var at ifølge kvoteavtalen med Sovjet skulle hysefisket begrenses til uunngåelig bifangst og et begrenset hysefiske. Det er ikke avtalt noen slik begrensning for 1992, og Fiskeridirektøren kan ikke se at det er grunnlag for å holde noen fartøygruppe utenfor en maksimalkvoteregulering som foreslått ovenfor.

I år har en hatt 5 perioder med varierende bifangstprosent for hyse i fisket med konvensjonelle redskap. Det bør være en

målsetting å ha mer stabile bifangstreguleringer i 1992.

Fiskeridirektøren vil foreslå at bifangstprosenten av hyse i fisket etter andre fiskeslag for fartøy som har fisket maksimalkvoten, eller hvis det er innført stopp i det direkte fisket, settes til 10% fra årets begynnelse og inntil videre, og at det avsettes 2.000 tonn til slikt fiske.

Det vil etter forslagene over gjenstå 17.250 tonn til et direkte hysefiske med konvensjonelle redskap fra 1. juli og ut året. Når det gjelder detaljene i reguleringen av hysefisket i andre halvår, så vil denne saken bli behandlet i et senere Reguleringsrådsmøte.

For trålerne fiske etter hyse i 1992 vil Fiskeridirektøren foreslå at kvoten på 6.750 tonn fordeles på den enkelte tråler etter samme nøkkel som for torsk.

III. ANDRE REGULERINGSTILTAK.

1. PÅSKESTOPP.

Siden tidlig på åttitallet har en hatt utvidet fiskestopp i forbindelse med påsken. Stoppen har på åttitallet omfattet den konvensjonelle flåten og har i hovedsak vært brukt som et kvantumsregulerende tiltak. I 1990 og 1991 er påskestoppen også gjort gjeldende for trålerne.

I henhold til fiskeriavtalen mellom Sovjet og Norge har den norske part forpliktet seg til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene. Fiskeridirektøren vil foreslå at det innføres stopp i fisket etter torsk og hyse i forbindelse med påsken, fra 11. april til 21. april i 1992. En slik stopp vil måtte omfatte samtlige redskapsgrupper.

2. OMRÅDEBEGRENSNINGER.

I forbindelse med de siste års torskereguleringer har en til tross for manglende biologisk dokumentasjon etter

Reguleringsrådets anbefaling vedtatt å stenge Valbergfeltet/ snurrevadfeltet utenfor Stamsund og Henningsværstraumen for alle redskapstyper i et nærmere angitt tidsrom. I 1991 ble områdene stengt fra 23. mars til Lofotoppsynet ble hevet. Dersom det er ønskelig med tilsvarende reguleringsform for 1992, vil Fiskeridirektøren ikke gå i mot dette.

3. UTØVELSEN AV FRITIDSFISKE.

Under innføringen av de meget strenge reguleringstiltak overfor yrkesfiskerne i 1990 fant en det rimelig at også fritidsfiske ble underlagt tilsvarende strenge begrensninger. Fiskeridepartementet vedtok med bakgrunn i dette at fritidsfiske i 1990 bare kunne utøves med stang og håndsnøre. Kvantumet ble i utgangspunktet begrenset til egen husholdnings behov for fersk fisk. Dette ble senere endret til den enkelte husholdnings behov for fisk til konsum.

De strenge reguleringene av fritidsfiske i 1990 skapte til dels sterke reaksjoner fra de som drev slikt fiske som fritidsbeskjeftigelse og rekreasjon. Norges Fritids - og Småfiskerforbund engasjerte seg i saken. Det var særlig redskapsbegrensningen det ble fokusert på.

Med bakgrunn i blant annet denne kritikken vedtok Fiskeridepartementet for 1991 å endre reglene for fritidsfiske. I tillegg til stang og håndsnøre har en nå anledning til å benytte 1 garn på inntil 30 m og 1 line med 100 angler regnet pr. husstand. Kvantumsbegrensningen ble imidlertid opprettholdt som i 1990, dvs. til den enkelte husstands behov for torsk og hyse til eget konsum.

Fiskeridirektøren vil foreslå at reglene for fritidsfiske videreføres i 1992. Fritidsfiske kan således foregå med stang og håndsnøre samt 1 garn på inntil 30 meter og 1 line på inntil 100 angler regnet pr. husstand. Fisket må avgrensnes til de kvanta torsk og hyse som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

V. J. Olsen ga så ordet til havforskerne for orientering.

Jacobsen sa at når det gjaldt ACFM's anbefalinger hadde det vært endel diskusjon i ICES om hvilken form rådene skulle ha. Resultatet av dette var at konkrete anbefalinger kun ble gitt for truede bestander. Når det gjaldt torsk og hyse var bestanden ikke å anse som truet. For torsk var det 20 år siden man hadde hatt en tilsvarende gytebestand og de siste par årsklassene lovde bra. Han sa videre at kvoten i 1992 tilsvarte en fiskedødelighet på 0,36 og at dette var forholdsvis lavt. Han pekte også på at gytebestanden av hyse viste god økning.

Wold hevdet at fiskerne aldri hadde sett mer torsk og at dette for en stor del var kysttorsk.

Jacobsen sa at en regnet kysttorsk kun syd for Lofoten, men at denne hadde vist en økning i fangstene.

Hellesvik spurte om forholdet i kvoteavtalen mellom kysttorsk og murmansk torsk.

Jacobsen at at det i en bestand alltid var en viss utveksling med andre bestander og at russerne hadde hengt seg opp i dette. Kysttorsken holder seg alt overveiende i NØS, og opptrer i fangstene sammen med norsk-arktiske torsk. Det at man opererer med en kvote på 40.000 tonn er et forholds-
spørsmål og murmansk torsk er relatert til dette.

Nakken sa at Norge måtte stille med mye sterkere dokumentasjon når det gjaldt kysttorsk i fangstene for å ha mulighet til å vinne frem med argumenter om eksklusiv bestand og derav beskatning.

Bakkevik spurte om hvordan russerne dokumenterte eksistensen av murmansk torsk.

Nakken svarte at den gang det ble innført kvote på 40.000 tonn hadde nok Norge bedre begrunnelse enn russerne. Men han fremhevet at det også var kysttorsk i fjordene østover fra Finnmark, og at det foregikk forskning i regi av miljøet i Tromsø på dette feltet.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene om fordeling av kvotene mellom redskapsgruppene trål og konvensjonell, og viste til forslaget om 28/72 prosent.

Hellesvik spurte om hvorfor trålernes andel var foreslått økt.

Wold viste til landstyrevedtak i Norges Fiskarlag.

Leine sa at fordelingen bygget på en historisk modell.

Bjørklund sa at det ikke var enighet om fiskarlagets modell. Han hevdet at trålernes andel burde vært høyere. Han viste deretter til årets fiske der overfiske av gruppen konvensjonelle redskap samt overføring av trålernes distriktskvote hadde ført til en trålandel på ca. 20%. Han hevdet videre at stopp i trålfiske etter blåkveite i 1992 burde medført økt kvote. Han foreslo derfor at trålernes andel ble satt til 36% av totalkvoten.

Gregussen fremhevet at begrunnelsen for å følge den nevnte stigen også var behovet for stabilitet og forutsigbarhet.

Johansen presiserte at det i landstyremøte uken før hadde vært full enighet om å følge opp stigen som opprinnelig var vedtatt i landstyre høsten-89.

Hysvær sa at tiden hadde forandret seg og at han derfor ville stemme for Bjørklunds forslag.

Wold sa at resultatet av økt andel til trålerne ville være større ombordproduksjon.

Hellesvik hevdet at økning i prosenten ikke innebar stabilitet. Han så også at historisk andel for trålerne varierte mellom 20 og 60 prosent.

Arctander sa at statistikk for perioden 1976-91 viste en endel på 41,64% av fastlagte kvoter. Andelsen av det oppfiskede kvantum hadde som følge av konvensjonelle redskapers adgang til overfiske vært 34%. Han fant imidlertid likevel ikke å kunne stemme for forslaget på 36%.

Fladmark sa han ville støtte Bjørklunds forslag ut fra et ønske om å markere at trålerne hadde båret en stor del av belastningene som følge av redusert totalkvote.

Hysvær pekte på at ferskfisktrålerne var den beste garantien for jevne leveranser til fiskeindustrien.

V. J. Olsen sa at han ikke hadde illusjoner om et enstemmig vedtak og tok derfor opp de to forslagene til avstemming. 3 representanter (Bjørklund, Fladmark og Hysvær) gikk inn for en trålerandel på 36%, mens de øvrige 10representantene (V. J. Olsen, Rasmussen, Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander, Wold, nakken, Larsen og Eggereide) stemte for en andel på 28%.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og ba om synspunkt på eventuell reduksjon i fartøyskvote for fartøy med bestemte driftsalternativ.

Bjørklund foreslo full kvote for alle grupper, men presiserte at han holdt spørsmålet om eventuell reduksjon ved fiske på Grønlandskvoten utenfor.

V. J. Olsen sa at grunnen for at spørsmålet om kvotereduksjon var tatt opp var at endel fartøy kunne få anledning til å velge om de ville delta i fiske i EF farvann og ved Grønland.

Leine hadde ikke tro for at noen vil frasi seg deler av kvoten i NØS. Dette fordi fisket i de andre sonene var for usikkert. Han sa også at kvotene i EF farvann på sikt burde reduseres hvis de ikke ble utnyttet.

Bakkevik fremholdt at landstyre i Norges Fiskarlag ikke hadde diskutert reduksjon i andre relasjoner enn i forhold til Grønland.

V. J. Olsen sa at landstyrets forslag gikk ut på å avstå fra kvote mot å gå til Grønland. Han mente at dette neppe ville skje og oppfordret til å se på spørsmålet om reduksjon som en helhet.

Gregussen fremholdt at det ikke bare var snakk om å avstå, men også å få igjen en høyere kvote.

Leine sa at det kun var plass til 3-4 båter og at man måtte ha påmelding.

V. J. Olsen sa at hvis alle aktuelle fartøy startet på fiske i NØS ville ingen fylle vilkårene.

Hellesvik mente at det ville virke urimelig om de fartøy som fisket i andre lands soner skulle få både i pose og sekk.

Gullestad sa at fiskerlagets forslag hadde en svakhet i at det var vanskelig å få til å gå opp. Han mente at en burde ha en generell regel som gikk ut på at aktivitet på kvoter i andre lands soner medførte reduksjon til en bestemt prosent.

Fladmark mente at Grønland burde sees separat og at en måtte finne ut hva som skulle til for å få fartøyene til å gå.

Bakkevik sa at det ikke burde finne sted en kobling mellom EF og Grønland fordi en reduksjon ved fiske i EF farvann ville føre til at fartøyene ikke gikk.

Gregussen sa at man ikke visste om fartøyene ville ønske å gå til Grønland, men han pekte på at slike spekulasjoner ikke hadde slått til tidligere i forhold til reduksjon i kvotene ved fiske i EF farvann.

Hellesvik spurte om hvorfor vi hadde en avtale med Grønland hvis fisken kunne taes i norsk sone.

Hansen sa at Grønlandskvotens eksistens var begrunnet i løsningen på problemet i "smutthullet". han hevdet vider at det i 1990 gjenstod 11.000 tonn av kvotene i Ef farvann og at kvantumet i år ville være 6.000 tonn. Han spurte om dette kvantumet kunne taes med trål.

Wåge svarte at når det gjaldt artene brosmer og lange var kun line tillatt.

V. J. Olsen konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig

i at det ikke burde medføre avkortning i kvoten hvis fartøy fiske ved færøyene eller i Ef sonen.

Han foreslo videre at når det gjaldt spørsmålet om ankortning ved fiske på Grønland, kunne rådet gi Fiskeridirektoratet og Norges Fiskarlag fullmakt til å finne en løsning. Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget til gruppeinndeling av fartøy i maksimalkvoteordningen og ba om synspunkt.

Wold viste til Norges Fiskarlags forslag med følgende grupper; fartøy under 6 m, 6 - 6,99 m, 7 - 7,99 m og 8 m og over.

V. J. Olsen sa at det var litt avvikende syn på gruppeinndelingen, men at det var enighet om fire grupper. Han hadde ikke problem med å godta fiskarlagets forslag.

Han konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om å legge til grunn Norges Fiskarlags forslag til gruppeinndeling.

V. J. Olsen viste deretter til forslag om fordeling innen gruppene og ba om synspunkt.

Gullestad pekte på at det måtte være sammenheng mellom antall deltagende fartøy, størrelsen på kvoten og avsetningen. I Fiskeridirektørens forslag var disse forhold samstemt i forhold til en utnyttelse på 70%. Fiskarlagets forslag ville måtte baseres på en kvoteutnyttelse på 35%. Han konstaterte at dette ville føre til en tidlig stopp i maksimalkvotefiske.

Wold mente at når båtene under 9 meter som hadde fartøykvote i 1990 var tilbakeført ville ikke utnyttelsesgraden bli så høy. Han viste Norges Fiskarlags forslag til regulering av maksimalkvotefiske i 1992 (jfr. landstyresak 106/91 pkt. 2), og viste spesielt til at periodisering og halv kvote til blad

A-fiskere ville senke utnyttelsesgraden.

V. J. Olsen sa at han ikke så muligheten av en regulering med halvert kvote for fiskere på blad A.

Gullestad sa at Råfisklaget på grunn av mangelen på kobling mellom registre ikke hadde mulighet for å håndtere reduserte kvoter for blad A fiskere. Han sa videre at med økt maksimalkvote ville utnyttelsen ligge mellom 50 og 60%.

Bakkevik konstaterte at det forelå to forslag som hver fremstod som en pakke.

V. J. Olsen sa at pakkeløsningene gjorde det vanskelig å finne et kompromiss.

Han foretok oppsummering av de to forslagene til kvotestørrelse innen maksimalkvoteordningen.

8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Fladmark, Hysvær, Larsen og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag til kvoter på henholdsvis 2,5 - 3,5 og 5 og 7 tonn, og en avsetning på 11.000 tonn. 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte for kvoter på 3 - 5 - 8 og 11 tonn og avsetning på 10.000 tonn.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslaget om avsetning av 2000 tonn til dekning av bifangst i maksimalkvoteordningen. Han refererte Norges Fiskarlags alternative forslag om å periodisere maksimalkvoten på 3 perioder, med 20% i perioden 1/1 - 29/2, 40% i perioden 1/3 - 30/4 og 40% i perioden 1/5 og ut året.

8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Fladmark, Hysvær, Larsen og Eggereide) stemte for bifangstavsetning. 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte for periodisering.

V. J. Olsen refererte deretter Wolds forslag om halv kvote til

fiskere på blad A.

5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte for forslaget, mens 8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Fladmark, Hysvær, Larsen og Eggereide) stemte imot.

Wold sa at Norges Fiskarlag også ønsket et forbud mot deltagelse for fartøy over 90 fot.

Løbach sa at dette var et spørsmål om å begrense deltagelsen i fisket og var derfor ikke en sak for Reguleringsrådet. En slik begrensning skulle eventuelt vært med i deltagerforskriften som var vedtatt ved kgl.res. 29. november 1991.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og forslaget til å pålegge det enkelte fartøy å sette av 20% av fartøykvoten til dekning av bifangst etter 1. september.

Wold sa at det var positivt at en hadde innsett at dagens bifangstsystem ikke fungerte. Men han mente at motstanden mot den foreslåtte avsetning var så stor at det ikke var mulig å følge denne opp.

Han sa videre at han hadde mer sans for modell C slik den fremstod i saksdokumentene, der en fast kvote var kombinert med en bifangstprosent etter en viss dato f.eks. 1. september og foreslo derfor at det ble avsatt 3800 tonn til dekning av bifangst.

Bjørklund spurte etter hvilken omregningsfaktor utlendingene brukte når de fisket norsk-arktisk torsk.

Thorvik svarte at det fleste land opererte med en faktor i størrelsen 1,5.

V. J. Olsen pekte på at omregningsfaktor egentlig ikke var et diskusjonstema for Reguleringsrådet.

Arctander spurte om den nye omregningsfaktoren også gjaldt for utlendinger.

Gullestad svarte at russerne hadde en faktor på 1,56, mens de øvrige meldte i rund vekt.

Hellesvik påstod at omregningsfaktor fastsatt etter at kvoteforhandlingene var avsluttet medførte redusert kvote.

V. J. Olsen repliserte at kvoteforhandlinger alltid foregikk med basis i rund vekt.

Wold tok opp tråden fra diskusjonen om bifangst og viste igjen til modell C i saksdokumentene.

Gullestad spurte om ikke problemet denne høsten hadde vært at enhver bifangst ville vært for lav.

Leine sa at problemet i Trøndelag og Nordland var at det ikke var torsk om høsten.

Nakken sa at han ikke så grunnlag for en påstand om at det ikke ville være torsk på kysten neste høst, når det denne høsten var nok av torsk.

Wold sa at en lang kyst ga store variasjoner i tilgjengeligheten, og at i områder med mye torsk ønsket fiskerne ukekvote.

V. J. Olsen pekte på at hvis ikke fiskerne kunne pålegges å avsette 20% måtte det avsettes et kvantum av gruppeknoten til dekning av bifangst. Han spurte om det var mulig å flytte datoen frem.

Leine svarte at problemet ville være det samme om datoen ble flyttet en mnd. eller to.

V. J. Olsen spurte om en ordning tilsvarende trålerne, uten bifangstavsetning var ønskelig.

Hysvær sa at det ville være beklagelig om ikke alle fikk anledning til å ta hele kvoten, men faren for dumping til høsten som følge av for lav bifangst gjorde at han ville støtte Fiskeridirektøren.

Bjørklund sa at hvis det ikke det ble avsatt bifangst til perioden etter 1. september, ville det oppstå et press det ikke var mulig å stå imot.

Gullestad sa at hvis man ønsket en bifangstprosent til høsten måtte det settes av et vesentlig kvantum til dekning av denne.

Wold sa at avstanden mellom de to forslagene var for stor til at en kunne komme til enighet.

V. J. Olsen oppsummerte de to forslagene og foretok avstemming.

8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Fladmark, Hysvær, Larsen og Eggereide) stemte for forslaget om avsetning av 20% av fartøykvoten, mens de øvrige 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte imot.

5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte for en bifangstavsetning på 3800 tonn, mens 8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Fladmark, Hysvær, Larsen og Eggereide) stemte imot.

V. J. Olsen viste til forslaget om å avsette 2000 tonn til bifangst for de fartøy som ikke har fartøykvote.

Wold hevdet at enkelte maksimalkvotebåtene ville få for høy fangst i forhold til fartøykvotebåter hvis bifangsten ble øket i løpet av året.

V. J. Olsen foretok avstemming. 8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Fladmark, Hysvær, Larsen og Eggereide) stemte for, mens de øvrige 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte imot.

V. J. Olsen viste deretter igjen til saksdokumentene og forslaget til avsetning av 2300 tonn til en

rekrutteringsordning.

Wold satt frem forslag og avsetning på 3000 tonn. Han sa videre at Reguleringsrådet måtte signalisere at det ikke bare kan komme fartøy inn i ordningen, uten at fartøy også gikk ut.

Bjørklund pekte på at forslaget bare åpnet for å slippe inn nye i ordningen.

V. J. Olsen sa at han var negativ til en nyrekrutteringsordning også i år.

Wåge sa at det var tatt utgangspunkt i den allerede fastsatte deltagerforskrift og at avsetning til nyrekruttering var derfor en konsekvens av denn. Tema var derfor hvor mye som burde avsettes. Han sa videre at når det gjaldt spørsmål om avgang fra fartøykvoteordningen hadde det i forbindelse med deltagerforskriften vært vurdert å kreve en viss andel oppfisket kvantum. Slikt vilkår var imidlertid ikke satt slik at det kun var krav til at en hadde fisket torsk.

Leine var enig i at det burde vært krav om aktivitetsnivå for å beholde kvoten. Han var også kritisk til praksis ved utdeling av rekrutteringskvoter utfra sterk misnøye med enkeltsaker forrige gang.

Hellesvik hevdet at kilden til problemet var at fartøy, ikke personer ble tildelt kvote, og at dette medførte at kvotene bli i systemet selv om personene gikk ut.

Wold sa at han var imot tildeling til personer. Han sa videre at Reguleringsrådet måtte gi signal i forkant hvis det ville bli stillt økte krav til aktivitet.

Fladmark sa at når hovedproblemet var at det var lite fisk var det betenkelig med nyrekrutteringsordning.

Arctander sa at når det var enighet om at kapasiteten var for stor ville det være betenkelig med et krav til et visst fangstnivå. Dette ville medføre at alle oppfylte vilkåret og fanget kvantum økte.

V. J. Olsen satt sluttstrek for diskusjonen ved å si at han ikke hadde problemer med å øke anbefalt avsetning til nyrekruttering til 3000 tonn. Han konstaterte deretter at det var enighet i rådet om slik avsetning.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og ba om synspunkt på gruppeinndeling og kvotenøkkel. Han viste forslaget fra Norges Fiskarlag slik det fremgikk av pkt. 3 i landsstyresak 106/91.

Gullestad sa at det ikke var problemer med selve stigen, men at den måtte regnes om slik at enhetskvoten for minste båt ble satt til 1,0.

Wold viste til fiskarlagets forslag og sa at alle fylkesfiskerlagene hadde ønske om i større grad å ta vare på mannskapet på fartøyene.

V. J. Olsen presiserte at han fortsatt var uenig i et mannskvote element.

Bjørklund sa at hensynet til mannskapene hadde vært hans hjertesak ved sammenslåing av trålkvoter, uten at noen hadde vært i stand til å ivareta dette.

Gullestad sa at han ikke hadde problemer med å skjønne de gode intensjonene. Men han fremhevet at hvis en ordning skulle ha noen hensikt måtte den forby å skifte båt for å forhindre skipperfiske.

Arctander mente at det eventuelt ikke var behov for et forbud fordi en ordning ville fungere med intern kontroll.

V. J. Olsen hevdet at man hittil ikke kjente til at intern kontroll hadde virket på noe område innen fiskeriregulering.

Nakken var enig i at det var umulig å få den foreslåtte ordning til å fungere etter hensikten.

Plassa viste til at systemet hadde vært prøvd i sildesektoren og der skapt problem. Hun pekte på registreringsproblemer og

stort antall aktører, videre på praktiske forhold som konsekvenser av sykdom.

V. J. Olsen viste til de to foreliggende forslag og foretok avstemming.

6 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander, Wold og Bjørklund) stemte for Norges Fiskarlags forslag. 7 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, nakken, Fladmark, Husvær, Larsen og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens justerte forslag.

Dette forslaget fremstod som følger:

Gruppe	Fartøy lengde m l.l.	Enhets kvote	Fartøy kvote 1992
1	0-6,9	1.0	7.2
2	7-7,9	1.7	12.2
3	8-8,9	1.9	13.7
4	9-9,9	2.4	17.3
5	10-10,9	3.1	22.3
6	11-11,9	4.0	28.8
7	12-12,9	4.9	35.3
8	13-13,9	6.1	43.9
9	14-14,9	7.0	50.4
10	15-15,9	8.1	58.3
11	16-16,9	9.0	64.8
12	17-17,9	10.1	72.7
13	18-18,9	11.2	80.6
14	19-19,9	12.4	89.3
15	20-20,9	13.1	94.3
16	21-21,9	13.6	97.9
17	22-22,9	14.3	103.0
18	23-23,9	14.8	106.6
19	24-24,9	15.4	110.9
20	25-25,9	15.8	113.8
21	26-26,9	16.3	117.4
22	27-27,9	17.0	122.4
23	28-28,9	17.4	125.3
24	29-29,9	18.1	130.3

25	30-30,9	18.5	133.2
26	31-31,9	19.2	138.2
27	32-32,9	19.7	141.8
28	33-33,9	20.3	146.2
29	34 og >	20.8	149.8

REGULERING AV TRÅLFISKE I 1992.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og forslag til regulering av trålfiske. Han konstaterte at ingen ønsket å fremme forslag om reduserte kvoter for trålere med driftsalternativ i rekestrål.

Han konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om ikke å avsette distriktskvote for trålerne i 1992.

Rådet var videre enig i at samtlige stortrålere burde behandles likt ved fordeling av kvotene, og at gruppekvoten ble fordelt fullt ut, uten avsetning til bifangst.

Han fremsatte deretter forslag om at det av trålernes gruppekvote burde avsettes 400 tonn torsk til bifangst for "skalleseitrålerne".

Arctander sa at kvantumet burde taes som overregulering.

Bjørklund var enig med Arctander og mente det var betenkelig at spørsmålet kom opp etter at totalkvoten var fordelt på redskapsgruppene.

Nakken pekte på at Fiskeridirektørens forslag var identisk med Norges Fiskarlags forslag.

Fladmark var enig i at man ikke kunne høvle mer av trålkvoten.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming.

8 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Johansen, Bakkevik, Leine, Wold og Eggereide) stemte for forslaget, mens 5 representanter (Arctander, Bjørklund, Larsen, Fladmark og Hysvær) stemte imot.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslaget til høstkvote.

11 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Johansen, Bakkevik, Leine, Wold, Eggereide, Larsen, Fladmark og Hysvær) stemte for forslaget. 1 representant (Arctander) stemte imot, mens 1 representant (Bjørklund) var avholdende.

HYSE.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslagene til fordeling av totalkvoten mellom gruppene trål og konvensjonelle redskap.

Wold fremsatte forslag om at 25% av totalkvoten, inklusive kysthyse, det vil si 8000 tonn ble tildelt trålerne.

Hellesvik spurte om det var videnskapelig bevis for at det fantes kystkyse.

Jacobsen svarte at det fantes en bestand i området mellom Møre og kanskje så langt nord som Gratangen som ikke syntes være rekruttert fra norsk-arktisk hyse.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for en anbefaling på 8000 tonn hyse til trålerne.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og forslaget til regulering av gruppen konvensjonelle redskap første halvår.

Wold var i utgangspunktet enig, men mente at bifangsten burde være 25% etter at maksimalkvoten var tatt og at reguleringen bare burde gjelde fartøy under 27,5 meter.

Wåge sa at en manglet basis for å holde fartøy over 27,5 meter utenfor ordningen. Dette måtte eventuelt fastsettes ved kgl.res. og en manglet således juridisk grunnlag.

V. J. Olsen sa at han var villig til å endre sitt forslag slik at bifangsten etter at maksimalkvoten på 6 tonn pr. fartøy var tatt kunne være inntil 20%. Han konstaterte deretter at det var enighet i rådet om det endrede forslaget.

Wold foreslo at 5000 tonn av gruppekvoten for konvensjonelle redskap ble avsatt for fiske etter 1. september.

V. J. Olsen kunne konstatere at rådet var enig i dette forslaget.

V. J. Olsen kunne også slå fast at det var enighet om at gruppekvoten for trålerne på 8000 tonn ble fordelt på fartøyene etter samme fordelingsnøkkel som for torsk.

ANDRE REGULERINGSTILTAK.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget om påkestopp.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for påkestoppen.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og spørsmålet om områdebegrensninger. Han konstaterte deretter at ingen av rådets medlemmer ville foreslå dette og at saken derfor bortfalt.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om å videreføre reguleringene for fritidsfiske. Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for dette.

Norges

Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

10526 05.DES91

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

06.12.1991
J.nr.2055/91
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE I 1992.

Norges Fiskarlag har under landsstyresak 106/91 i møte 05.12.1991 behandlet reguleringene av fisket etter torsk og hyse for 1992, og fattet følgende vedtak:

"1. Den norske kvoten av norsk-arktisk torsk og kysttorsk er for 1992 satt til 165.000 tonn. Norges Fiskarlag vil tilrå at denne fordeles med 118.800 tonn til konvensjonelle redskaper og 46.200 tonn til trål. Denne fordelingen er i samsvar med tidligere vedtak om langsiktig fordeling mellom de forskjellige redskapsgrupper.

Av kvoten til trål vil Norges Fiskarlag tilrå at det avsettes et kvantum til dekning av bifangst for fartøy med Nordsjøtillatelse og som fisker i området mellom 62° og 65° N. Dette kvantumet bør settes til 400 tonn.

Fordeling av den resterende kvoten til trålerne, vil Norges Fiskarlag tilrå følger den samme fordelingsnøkkel som var benyttet for 1991.

2. Av de 118.800 tonn som er til disposisjon for konvensjonelle redskaper vil Norges Fiskarlag tilrå at det avsettes 10.000 tonn til et maksimalkvotefiske for fartøy som ikke fyller kriteriene for å delta i fartøykvoteordningen.

Det tilrås at det settes differensierte maksimalkvoter for de fartøyene som skal delta i denne ordningen, og at disse differensieres etter følgende skala:

Lengdegruppe	Maks.kvote
under 6 meter	3 tonn
6 - 6.99 m	5 tonn
7 - 7.99 m	8 tonn
8 m og over	11 tonn

Norges Fiskarlag vil videre tilrå at man periodiserer gruppekvoten som er avsatt til maksimalkvotefisket med 20% fram til 29. februar 1992. Videre avsettes 40% til perioden 1.mars til og med 30. april og 40% fra 1. mai og ut året. Norges Fiskarlag forutsetter at periodiseringen står fast for hele året.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Norges Fiskarlag mener at man for 1992 må begrense også deltakelsen innenfor det maksimalkvoteregulerte fisket.

Norges Fiskarlag vil derfor foreslå at følgende begrensninger iverksettes:

- Fartøyeiere som står på blad A, kan ikke fiske mere enn 50% av maksimalkvoten for vedkommende fartøys lengdegruppe.
- Fartøy med ringnotkonsesjon og øvrige fartøyer over 90 fot, gis ikke anledning til å delta i det maksimalkvoteregulerte fisket i 1992.
- Eventuelt eierskifte i løpet av reguleringsåret må ikke gi rett til ny maksimalkvote.
- Eierne av flere fartøyer må ikke kunne ta mere enn en maksimalkvote.
- Eierne av fartøy med fartøykvote, må ikke gis rett til å delta i det maksimalkvoteregulerte fisket med annet fartøy.
- Forlengelse av fartøy foretatt i 1991 gir ikke rett til økt kvote.
- For å kunne delta i det maksimalkvoteregulerte fisket, må fartøy være innført i merkeregisteret før 01.07.91.

Norges Fiskarlag vil vise til tidligere henvendelser hvor en har presisert behovet for at det føres en streng praksis med hensyn til praktiseringen av regelverket for fiskermanntallet og merkeregisteret.

3. For fartøy som fyller kriteriene for å delta innenfor det fartøykvoteregulerte fisket, foreslår Norges Fiskarlag at det avsettes et kvantum på 102.000 tonn.

De minste fartøyene som i 1992 blir tilbakeført til fartøykvoteordningen representerer en gruppe som tradisjonelt har en lavere kvoteutnyttelse enn de fartøyene som hadde fartøykvote i 1991. En del av de minste fartøyene har også skiftet eier i løpet av 1991, og de er således ikke uten videre berettiget til deltakelse i fartøykvoteordningen, etter deltakelseskriterier fastlagt av Fiskeridepartementet 29.11.1991. Dette sammen med kvote i grønlandsk farvann gir rom for en betydelig overregulering i 1992.

Norges Fiskarlag vil kreve at man for 1992 gjennomfører fartøykvotereguleringen i en kombinasjon mellom fartøy- og mannskvoter, slik det ble foreslått i sak 165/90 fra Norges Fiskarlag.

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at det for 1992 blir fastsatt følgende fartøykvoter, og at det blir foretatt følgende trekk dersom mannskapet reduseres:

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Lengde	Ant. mann	Enhetskvote	Fartøykvote	Trekk/mann v.reduksjon
0 - 6.9	1	0.445	7.6	0
7 - 7.9	1	0.75	12.8	0
8 - 8.9	1	0.865	14.8	0
09-09.9	1	1.08	18.5	0
10-10.9	2	1.40	24.0	4.5
11-11.9	3	1.80	30.8	4.5
12-12.9	3	2.20	37.7	4.5
13-13.9	3	2.70	46.2	4.5
14-14.9	4	3.10	53.1	4.5
15-15.9	4	3.60	61.7	4.5
16-16.9	4	4.00	68.5	4.5
17-17.9	5	4.50	77.1	4.5
18-18.9	5	5.00	85.6	4.5
19-19.9	5	5.50	94.2	4.5
20-20.9	6	5.85	100.2	4.5
21-21.9	6	6.05	103.6	4.5
22-22.9	7	6.35	108.8	4.5
23-23.9	7	6.60	113.0	4.5
24-24.9	7	6.85	117.3	4.5
25-25.9	7	7.05	120.8	4.5
26-26.9	7	7.25	124.2	4.5
27-27.9	8	7.55	129.3	4.5
28-28.9	8	7.75	132.7	4.5
29-29.9	9	8.05	137.9	4.5
30-30.9	9	8.25	141.3	4.5
31-31.9	9	8.55	146.4	4.5
32-32.9	9	8.75	149.9	4.5
33-33.9	10	9.05	155.0	4.5
34 -	10	9.25	158.4	4.5

Forlegnelse av fartøy etter 23.11.1990 må ikke gi rett til økt kvote.

4. Når det gjelder rekrutteringsordningen for 1992, vil Norges Fiskarlag understreke at det er viktig at man får klare kriterier for utvelgelse av hvem som skal tildeles fartøykvote, slik det ble understreket i landsstyresak 87/91, pkt. 3, sålydende:

"Norges Fiskarlag mener at det også for 1992 er nødvendig med en rekrutteringsordning til det fartøykvoteregulerte fisket etter torsk. Det er spesielt viktig at en prioriterer fiskeriavhengige distrikter og yngre fiskere som har satset på fiskeryrket, og en må også prioritere kyst- og fjordrekefiskere."

Norges Fiskarlag vil tilrå at man setter av et kvantum på 3.000 tonn til rekrutteringsordningen for 1992.

5. For å dekke opp bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag når det fiskes med konvensjonelle redskaper, tilrå Norges Fiskarlag at det avsettes et kvantum på 3.800 tonn for

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trofthøim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

1992.

6. Norges Fiskarlag viser til fiskeriavtalen mellom Grønland og Norge av 24.09.1991 og vil velge å se tildelt kvote av torsk ved Grønland i sammenheng med reguleringene i norsk økonomisk sone.

For fartøy som velger å gå til Grønland, gis det anledning til å fiske en kvote tilsvarende fartøyets lengde med faktor på 1.75, regnet i forhold til kvoten fastsatt for fartøy som fisker i norsk økonomisk sone. Denne kvoten garanteres.

En forutsetning for å kunne få tildelt en kvote ved Grønland, er at man avstår kvote av torsk i norsk sone. Videre bør Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å fastsette det endelige reguleringsopplegget som sikrer at kvotene blir utnyttet.

7. Fisket etter hyse kan i 1992 foregå innenfor en norsk totalkvote på 32.000 tonn, inklusive kysthyse.

Norges Fiskarlag vil tilrå at denne kvoten fordeles på trål med 8.000 tonn og konvensjonelle redskaper med 24.000 tonn.

8. Kvantum disponibelt for den konvensjonelle flåten, vil Norges Fiskarlag foreslå fordelt med 6.000 tonn til et bifangst-/maksimalkvotefiske i 1.halvår.

Det fastsettes maksimalkvoter for fartøy under 27.5 m l.l. på 6 tonn, som kan fiskes i løpet av 1.halvår. For øvrige fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper gis det anledning til 25% innblanding.

9. Videre vil Norges Fiskarlag tilrå at man allerede nå avsetter et kvantum på 6.000 tonn hyse til et direkte fiske etter 1. september.

Det resterende kvantum vil Norges Fiskarlag tilrå blir fordelt på et senere tidspunkt."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Kopi:Fylkesfiskarlag
gruppeorganisasjoner

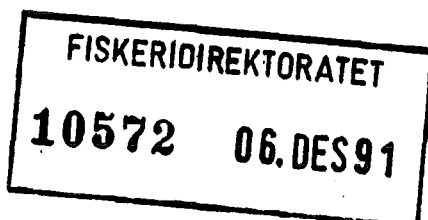
NORSK SJØMANNFORBUND

Hovedkontor

Vår ref.: Sak 655.42
OB/hl

Oslo 6. desember 1991

TELEFAX

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet
v/fiskeridirektøren

REGULERING AV NORSK ARKTISK TORSK OG LODDE 1992

Norsk Sjømannsforbunds fiskeristyre behandlet 3. desember 1991 fordeling av norsk-arktisk torsk og lodde for 1992.

Fiskeristyret fattet følgende vedtak:

Fiskeristyret i Norsk Sjømannsforbund viser til at det både faglig og politisk er bred enighet om at strukturen innenfor fiskeflåten skal opprettholdes slik som den er i dag.

Fiskeristyret vil nok en gang påpeke at skal en opprettholde samme struktur må en for-fordeling til enkelte grupper ikke finne sted. Spesielt mener fiskeristyret at for-fordeling virker ødeleggende når en slik for-fordeling blir foretatt år etter år.

I henhold til trålernes historiske andel av fiske av norsk-arktisk torsk var trålernes andel i 1989 skåret ned til ca. 36 prosent, og til tross for sterke protester fra Norsk Sjømannsforbund ble kvoten ytterligere skåret ned til 25 prosent i 1990.

Trålernes kvoteandel for 1991 ble også satt til 25 prosent. Norsk Sjømannsforbund krevde 36 prosent. Trålernes kvote ble ytterligere reusert med 1 500 tonn da Fiskeridepartementet overførte 1 500 tonn til den konvensjonelle flåte fra avsatt distriktskvote.

Denne manipulering har resultert i at trålernes andel av den fastsatte torsk kvote for 1991 på 128 500 tonn bare ble 23,8 %. Tar en hensynt til den konvensjonelle flåtens overfiske på ca. 30 000 tonn for 1991, er trålernes andel av total oppfisket torsk redusert til 19,3 %.

NORSK Sjømannsforbund

Hovedkontor

Side 2

Norsk Sjømannsforbunds fiskeristyre krever at trålernes prosentvise andel av kvoten for 1992 må settes til 36 prosent som i 1989.

Fiskeristyret i Norsk Sjømannsforbund foreslår:

1. Trålernes andel av torsk kvoten for 1992 - Totalkvote 165 000 tonn torsk, herav 36 % = 59 400 tonn.
2. Fiskeristyret går ikke inn for å avsette kvantum til distriktskvote for 1992.
3. Fiskeristyret foreslår samme torsk kvote andel i 1992 som i 1991 til banklineflåten som har fiske på fjerne farvann.
4. Endring av omregningsfaktor.

Fiskeristyret går i mot endring av dagens omregningsfaktor. Eventuelle endringer av omregningsfaktor må gjelde samtlige fartøyer (også utenlandske) som fisker på norsk arktisk torsk.

Haviskeflåten og spesielt trålernes bidrag til leveranse av råstoff er en avgjørende faktor for sysselsettingen ved flere fiskeribedrifter og opprettholdelse av større fiskerisentre i Finmark og nord-Norge forøvrig. Skal disse sentra være levedyktige må trålernes historiske andel av torsk kvoten opprettholdes og tildeles trålerne for fiske i 1992.

Loddekvoten 1992

Forslag til regulering:

"Fiskeristyret vil påpeke at deltakelse i loddefisket for 1991 var et unntak grunnet den spesielle situasjon i fiskeriene. Fiskeristyret krever at deltakelseskriteriene til loddefiske for 1992 følger de samme regler som ble benyttet før loddefiskestoppen".

Konsumfiske av lodde

Fiskeristyret viser til den fordeling mellom sjø- og landproduksjon som partene er blitt enige om, og anbefaler at partene blir enige om en lignende fordelingsavtale for 1992.

Forannevnte forslag fra Fiskeristyret om fordeling av torsk- og loddekvoter for 1992 er helt i samsvar med forbundets syn.

Med hilsen

NORSK Sjømannsforbund

Har Bjerkedal

Opplysningsvesen

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N.BR. I 1992.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° NORDLEG BREIDDE I 1992.

1. FISKET I 1991.

I 1991 har fiskepresset vore svært sterkt. Pr. 01.11.91 er 19.600 tonn sluttsetelført. Prognosen for årsfangsten er på 22.000 tonn, noko som er nesten 5.000 tonn høgare enn fangsten i 1990. Også i 1990 auka oppfiska kvantum mykje i høve til 1989, då totalt oppfiska kvantum var i underkant av 11.000 tonn. For meir utfyllande statistiske opplysningar viser ein til vedlagde Tabell 1 som viser blåkveitefisket i perioden 1985-1990.

Den sterke interessa for blåkveite har først og fremst si årsak i dei knappe kvotane på torsk og hyse. Dessutan er prisane på blåkveite høge, så dette fisket er økonomisk viktig.

2. DEN BIOLOGISKE SITUASJONEN.

ACFM, den rådgjevande komiteen i ICES, har ei god stund vore uroa over den biologiske situasjonen. I følgje ACFM er gyttestamma på eit historisk lågmål, og fiskepresset mot blåkveite no så stort at det er fare for eit samanbrot i stamma. Arbeidsgruppa i ICES nemner fisket på yngre årsklassar og neddreping av yngel i rekefisket som urovekkjande. For utfyllande informasjon om den biologiske situasjonen viser ein til den vedlagde ACFM-fråsegna.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED SOVJET FOR 1992.

Under punkt 7.1."Blåkveite" i protokollen frå den 20.sesjon i den blanda norsk-sovjetiske fiskerikommisjon heiter det:

"Partene drøftet den meget bekymringsfulle bestandssituasjonen for blåkveite, og det var enighet om at fisket i 1992 bør begrenses mest mulig.

Den norske part opplyste at, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, vil det i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1992 bli et forbud mot et direkte fiske etter blåkveite.

Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort.

Det vil bli tillatt en bifangst av blåkveite på inntil 10 % av den samlede vekt i hver enkelt fangst i fiske etter reker og i fiske etter andre fiskeslag.

Den sovjetiske part opplyste at for 1992 vil man forby et direkte fiske etter blåkveite for sovjetiske fartøy."

Følgjeleg er det etter kvoteavtalen mellom Sovjetunionen og Noreg for 1992 forbode å driva eit direkte trålfiske etter blåkveite.

I medhald av kvoteavtalen er bifangstreglane slik at frå 1.juli 1992 skal talet på blåkveiter i reketrålfisket ikkje overstiga 300 pr. tonn reker. For høg bifangst vil medføra stenging av fiskefelt.

4. REGULERING AV KYSTFISKET.

4.1. Innleiing og oppsummering av hovudelement.

Noreg er altså avtalebunden til å avgrensa fisket til eit

kystfiske, dvs. at ein ikkje kan tillata havfiskeflåten eit direkte fiske etter blåkveite. Eit slikt kystfiske skal haldast innafor ramma av det eit slikt fiske tradisjonelt har utgjort. Intensjonen er at fisket skal avgrensast mest mogleg og herunder ikkje overskrida det nivå fisket tidlegare har utgjort.

Etter Fiskeridirektøren sitt syn vil ei avgrensing basert på fartøystorleik vera det mest relevante for å oppfylla intensjonen i avtalen.

Etter Fiskeridirektøren si meining må reguleringa i tillegg ha følgjande element:

-Fiskeridirektøren må gjevast fullmakt til å stoppa fisket dersom oppfiska kvantum skulle verta så stort at strir mot intensjonen i kvoteavtalen mellom Sovjet og Noreg.

-Fisket må tidsavgrensast. Seinhaustes og tidleg vinter må vera fiskefrie periodar.

-Det må setjast ei nordleg grense som ivaretek to omsyn: Det skal ikkje innførast unødvendige hindringar av det tradisjonelle kystfisket og det skal ikkje drivast eit direkte fiske langt til havs.

4.2. Reiskap

Ei anna reguleringsform kunne vera totalforbod av fiske med ein eller fleire reiskapstypar. Garnfiske synest å vera mest selektivt ved at denne reiskapen i noko grad beskattar større fisk enn det som er tilfellet ved linefiske. Slik sett kunne det vera føremålstenleg å forby linefisket.

Mange av kystfartøya driv kombinasjon mellom line- og garnfiske. Etter Fiskeridirektøren si vurdering er det ikkje sterke argument for å fråta fiskarane denne fleksibiliteten. Det er også slik at med unntak av 1984 og 1990 har omfanget av garnfisket vore mykje større enn linefisket i perioden 1980-1990, sjå vedlagde Tabell 2 som viser reiskapsfordeling og omfang av blåkveitefisket med konvensjonelle reiskap nord for

62-graden i perioden 1980-1990.

4.3. Fartøystorleik

Fiskeristatistikken viser at dei siste åra har fartøy over 27,5 meter største lengde stått for ein stor og aukande del av fisket etter blåkveite nord for 620 nordleg breidde med konvensjonelle reiskap.

Tabellen nedanfor viser korleis fangsten med konvensjonelle reiskap fordeler seg etter fartøystorleik i åra 1988-1990.

Tabell 1. Blåkveite nord for 620N .Fangst med konvensjonelle reiskap etter fartøystorleik. 1988-1990. Tonn rund vekt og andel i prosent av totalkvantum i kvart av åra.

Fartøygruppe	År					
	1988		1989		1990	
	Kvantum	Andel	Kvantum	Andel	Kvantum	Andel
Under 21,0 m	1.611	43,6	644	37,2	565	14,7
21,0-27,5 m	823	22,3	230	13,3	147	3,8
Over 25,5 m	1.260	34,1	856	49,5	3.131	81,5
Total	3.694	100,0	1.730	100,0	3.843	100,0

Tabellen viser at for fartøy under 27,5 meter har fangsten gått ned både i tonn og som relativ andel, frå 2.434 tonn og 65,9 % i 1988 til 712 tonn og 18,5 % i 1990. Reduksjonen har vore særleg sterk for fartøy mellom 21,0 og 27,5 meter største lengde. Fartøy over 27,5 meter har derimot meir enn fordobla fangsten frå 1988 til 1990 og den relative andelen har auka

frå 34,1 % til 81,5 %.

Etter Fiskeridirektøren si vurdering ville ei lengdegrense på 27,5 meter største lengde ta omsyn til både det tradisjonelle kystfiske og forbodet mot eit direkte havfiske.

Fiskeridirektøren føreslår at det i 1992 vert forbode for fartøy over 27,5 meter største lengde å driva eit direkte blåkveitefiske. Fartøy under 27,5 meter største lengde vil kunna driva eit direkte fiske med konvensjonelle reiskap.

4.4. Totalkvote

Fiskeristatistikken viser at oppfiska kvantum gjennom 1980-åra for konvensjonelle reiskap har variert mellom 1.250 og 3.700 tonn. Årsgjennomsnittet for 1980-åra er vel 2.300 tonn, medan det i 1990 vart det fiska 3.840 tonn, sjå Tabell 2.

For fartøy under 27,5 meter største lengde har fangsten dei 3 siste åra variert mellom 712 og 2.434 tonn. Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det innafor desse rammene kystfisket i 1992 må avviklast.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det ikkje nødvendigvis er føremålstenleg å fastsetja ein totalkvote, fordi dette i seg sjølv kan spora til sterkare fiskeinnsats. Fiskeridirektøren vil følgja utviklinga i fisket nøye, og vil ta initiativ til å stoppa fisket dersom fisket får eit så stort omfang at det kan strida mot føremålet, slik det kjem til uttrykk i avtalen.

Fiskeridirektøren vil ta initiativ til å stoppa fisket dersom omfanget av fisket er i ferd med å overskrida det dette fisket tradisjonelt har utgjort.

4.5. Tidsavgrensing

For best mogleg å oppfylla intensjonen i avtalen meiner Fiskeridirektøren at det kan vera fornuftig å avgrensa fisket i tid. Å halda fisket stengt seinhaustes og tidleg vinter vil

også medføra ei sterk avgrensing av fisket i gyteperioden.

Ein så sterk reduksjon av fisket som 1992-reguleringa vil innebera, vil nødvendigvis medføra at prisane, som alt no er svært høge, vil auka sterkt. Å ha høve til å delta i fisket i 1992 vil sannsynlegvis verta eit "gullkanta papir". Såleis er det realistisk å rekna med ei sterk interesse for fisket, moglegvis også tidleg på året. Etter Fiskeridirektøren si vurdering ville det vera uheldig om fisket må stoppast tidleg på året fordi fangsteffektive fartøy har auka innsatsen sterkt. Eit moment i denne samanhengen er at vinterstid finst det alternativ sysselsetjing i torskefisket.

Ein er klar over at eit fiskeforbod i slutten og byrjinga av året vil vera ei hindring for kystfiske slik det har vore drive i einiskilde lokale miljø. Det er likevel slik at i all hovudsak har blåkveitefisket med konvensjonelle reiskap føregått seinare på året, sjå vedlagde Tabell 3 og 4 som viser ei månadsfordeling av fisket i 1989 og 1990. Ein har fått vita at fisket også føregår i mai og slutten av april. Sidan det ofte er forseinkingar i sluttsetelmaterialet i høve til utøvinga av det faktiske fisket, er desse opplysningane ikkje nødvendigvis i motstrid til månadsfordelinga i sluttsetelstatistikken.

Fiskeridirektøren føreslår at alt direkte fiske vert forbode i tidsperiodane 01.01-31.03. og 01.11-31.12. I desse periodane gjeld bifangstreguleringa i kvoteavtalen for alle fartøy, også dei som i tidsperioden 01.04-31.10 vil kunna ha høve til å driva eit direkte fiske.

4.6. Områdeavgrensing.

I statistikk- og reguleringssamanheng vert kystfisket definert som fisket innafor 12 nautiske mil frå grunnlinene. Ein reguleringsmodell kunne vera å forby alt fiske utanfor 12 nautiske mil frå grunnlinene. Etter Fiskeridirektøren sitt syn vil ei slik regulering vera problematisk:

1. Fleire blåkveitefelt der kystflåten fiskar, ligg utanfor eller på begge sider av 12 mils grensa. Reguleringa skapar

altså hindringar for ei rasjonell utøving av kystfisket.

2. Reguleringsforma vil medføra eit stort handhevingsproblem for både Kystvakta og Kontrollverket. Fiskarane vil sannsynlegvis oppleve det slik at "behovet" for å omgå regelverket vil vera sterkt. Med ein viss rett vil det kunna hevdast at ein 12-mils regel er unødig byråkratisk.
3. Sjansen for at den tradisjonelle kystflåten vil driva eit fiske langt til havs, til dømes i Svalbard-sona, og såleis bryta både intensjonen og bokstaven i kvoteavtalen, synest nokså liten.
4. Ei slik regulering vil ikkje hindra at dei største og mest fangsteffektive kystfiskefartøya vil kunna intensivera fisket sitt innanfor 12-mils grensa.

Fartøy må ha høve til å driva det som kan kallast eit tradisjonelt kystfiske. Våre opplysningar tyder på at relativt små fartøy vil vera i stand til å driva fisket langt til havs, til dømes i Svalbard-sona. Eit slikt fiske vil vera klart i strid med formuleringane i avtalen. Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det difor naudsynt å setja ei nordleg grense, slik at den norske reguleringa ikkje bryt med intensjonen i avtalen. Denne grensa må gå så langt nord at dei tradisjonelle blåkveitefelte utanfor Finnmark ikkje vert omfatta, men ho må også vera så kystnær at fartøy ikkje kan driva eit direkte blåkveitefiske langt ute i Barentshavet. Ved å setja grensa på 710301 nordleg breidde vert ikkje dei kystnære felte utanfor Aust-Finnmark ekskludert. Felte sørover langs eggakanten er alle innanfor rekkjevidde for tradisjonelle kystfartøy. Ein kan ikkje sjå noko behov for å fiska nord for 710301N for å kunna gjennomføra eit fiske, slik det vert presentert i kvoteavtalen mellom Sovjet og Noreg.

Fiskeridirektøren føreslår at det vert forbode å driva blåkveitefisket nord for 710301 nordleg breidde.

4.7. Oppsummering av reguleringsforslaga

Fiskeridirektøren føreslår at det i 1992 vert forbode for

fartøy over 27,5 meter største lengde å driva eit direkte blåkveitefiske. Fartøy under 27,5 meter største lengde vil kunna driva eit direkte fiske med konvensjonelle reiskap.

Fiskeridirektøren vil ta initiativ til å stoppa fisket dersom omfanget av fisket er i ferd med å overskrida det dette fisket tradisjonelt har utgjort.

Fiskeridirektøren føreslår at alt direkte fiske vert forbode i tidsperiodane 01.01-31.03. og 01.11-31.12. I desse periodane gjeld bifangstreguleringa i kvoteavtalen for alle fartøy, også dei som i tidsperioden 01.04-31.10 vil kunna ha høve til å driva eit direkte fiske.

Fiskeridirektøren føreslår at det vert forbode å driva blåkveitefisket nord for 710301 nordleg breidde.

V. J. Olsen ga deretter ordet til Nedreaas fra Havforskningsinstituttet for en orientering.

Nedreaas sa at grunnlaget for vurdering av blåkveite dels var data fra praktisk fiske og dels fra tokt i havforskningens regi. Når det gjaldt toktgrunnlag tydet disse på at gytebestanden var på et historisk lavmål og at man mente å kunne konstatere sviktende rekruttering. Årets tokt hadde kun påvist 7 stk. yngel mot tidligere varierende mellom 200 og 700 stk. Tendensen var målbar i og med at samme mønster avtegnet seg år etter år. Når det gjaldt bunntråltokt var det samme indikasjoner på redusert rekruttering, spesielt etter 1988. I praktisk fiske fremkom også den samme tendens i fangst pr. enhet innsats.

Hansen spurte hvor gammel blåkveita var ved gyting.

Nedreaas svarte at 50% av seksåringene ville gyte, men at fisken var tolv år før 100% var kjønnsmoden.

Nakken fremhevet at de sterkeste indikasjonene som forelå var at det var en klar nedgang i fangst pr. enhet innsats for alle lands fartøy og at det de siste årene nesten ikke var funnet yngel.

V. J. Olsen presiserte at sovjetavtalen medførte at rammene var satt, nemlig et begrenset kystfiske og en ordning med 10% bifangst.

Hellesvik sa at en sidevirkning av trålerne blåkveitefiske i Svalbardsonen der norske fiskere hadde ignorert henstillinger, var at den skjøre jurisdiksjonen i Svalbardsonen ble satt i fare.

Fladmark hevdet at enigheten i sovjetforhandlingene var bygget på det norske forslaget. Han stilte seg tvilende til at tilstanden for bestanden var så dårlig som påstått. Han underbygget dette ved å vise til at det ikke var svikt i fangstene. Han sa videre at det var drastisk å gå fra fritt fiske til stopp. Tidspunktet var også uheldig, fordi mange var avhengig av blåkveite i mangel på torsk. Han sa videre at et kystnært fiske ville innebære direkte fiske på gytefisk.

Rasmussen sa at russernes utgangspunkt i forhandlingene hadde vært totalstopp i 3 år.

Hansen sa at hvis gytebestanden var truet, burde forbudet også innebære at det ikke ble fiske på gytebestanden.

Bjørklund kunne bekrefte at russerne først tok opp total stopp i blåkveitefiske i 3-4 år.

Wold sa at kystflåten tilgjengelighet hadde sunket etter at trålerne tok til med blåkveitefiske, og at det ville ta årtier før dette ville normaliseres.

Fladmark hevdet at forekomstene var redusert i Vesterålen, men at det var funnet nye felt på Finnmarken.

Nakken sa at alt materiale viste at fisket de senere årene hadde konsentrert seg om stadig yngre fisk.

Arctander sa at hvis situasjonen var så alvorlig burde man ta konsekvensen av det. Han foreslo derfor et forbud mot alt direkte fiske etter blåkveite.

V. J. Olsen viste deretter til Fiskeridirektørens forslag til regulering av blåkveitefiske slik det fremgikk av saksdokumentene.

Bjørklund hevdet at det i sovjetforhandlingene var antydnet fartøy under 70 fot, mens forslaget omfattet fartøy under 90 fot.

Eggereide ba om forskernes syn på Arctanders forslag.

Nakken sa at ICES anbefalingen hadde vært 6000 tonn, og at redusert fangst ville medføre raskere oppbygging. Men en kunne imidlertid påregne aksept for Fiskeridirektørens forslag hvis reguleringen holdt seg innenfor ICES anbefaling.

Fladmark hevdet at Fiskeridirektørens forslag ville medføre mulighet for kraftig ekspansjon for gruppen under 27,5 m.

V. J. Olsen sa at hans forslag nr. 2 ville fange opp dette.

Wold sa at en i reguleringssammenheng tradisjonelt hadde fulgt resultatene i sovjetforhandlingene, og han mente Fiskeridirektørens forslag burde holde kvantumet under 6000 tonn.

Arctander sa at han ville trekke sitt forslag.

V. J. Olsen oppsummerte deretter forslag 1 og 2 i saksdokumentene og konstaterte at reguleringsrådet var enig i begge.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til forbud mot direkte fiske i to perioder slik det fremstår i saksdokumentene. Et enstemmig råd gikk inn for dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om å forby blåkveitefiske nord for 71° 30' n.br. Et enstemmig råd gikk også inn for dette forslag.

Handwritten notes: "Hård", "Hård", "SAJ", "UT", "PP", "TZ", "vurder"

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

05.12.1991
T. nr. 2068/91
FISKERIDIREKTORATET
10534 05.DES91
EL/-

TELEFAX

REGULERINGEN AV FISKET ETTER BLÅKVEITE I 1992.

Norges Fiskerilag behandlet "Reguleringen av fisket etter blåkveite i 1992", i møte 05.12.1991, og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskerilag viser til at ICES hevder at bestanden av blåkveite er alvorlig svekket, og at det er påkrevd med strenge reguleringer.

Norges Fiskerilag konstaterer at det i forhandlingene mellom Sovjet og Norge ble vedtatt et forbud mot direkte fiske etter blåkveite, med unntak av et begrenset kystfiske i 1992.

Norges Fiskerilag legger til grunn at de som ikke kan drive et direkte blåkveitefiske i 1992, vil ha anledning til 10% innblanding av blåkveite ved fangst etter andre fiskeslag og at det åpnes for et begrenset kystfiske, i samsvar med protokollen fra fiskeriavtaleforhandlingene mellom Norge og Sovjet, fra 2. januar 1992."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Handwritten signature of Øyvind Gregussen

Handwritten signature of Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskerilag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKE ETTER SEI I 1992.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1992.

1. SEIFISKET I 1991.

1.1 SEIFISKET SØR FOR 620N.

Den norske kvoten av sei i Nordsjøen var i 1991 på 55.000 tonn, hvorav tredjeland kunne fiske inntil 6.050 tonn. Som for tidligere år ble det avsatt en egen kvote for notfisket etter sei sør for 620N. For 1991 ble denne kvoten fastsatt til 11.000 tonn. Andre redskapsgrupper har ikke vært underlagt kvotereguleringer i seifisket.

Tabell 1 viser fangstutviklingen i det norske seifisket i Nordsjøen og Skagerrak fra 1977 til 1991. Prognosen for i 1991 viser et kvantum på 28.000 tonn, en økning på vel 8.000 tonn i forhold til foregående år, men fangsten ligger betydelig under gjennomsnittsfangsten i 1980-årene.

1.2 SEIFISKET NORD FOR 620N.

For 1991 anbefalte ACFM en TAC på 90.000 tonn, og Reguleringsrådet vedtok på sitt møte i desember 1990 en norsk totalkvote på 87.000 tonn. Et kvantum på 3.000 tonn ble avsatt til dekning av tredjelands fiske.

Av den norske totalkvoten ble 23.000 tonn avsatt til dekning av ett fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Det resterende kvantum på 64.000 tonn ble fordelt med 35.500 tonn til not og 28.500 tonn til trål etter tradisjonelt mønster. Av trålerkvoten ble 5.000 tonn avsatt til dekning for ett fritt fiske for fartøy med industritrål og/eller nordsjøtillatelse.

Et særdeles godt seifiske i løpet av sommeren førte til at torsketrålernes fiske etter sei ble stanset 5. august. Industritrålerne som inntil da hadde drevet et fritt fiske innenfor en avsetning på 5.000 tonn, fikk den 23. august denne avsetningen fastsatt som en gruppekvote og fisket ble stoppet dagen etter.

Også notgruppen hadde på samme tidspunkt nesten fisket opp kvoten. For å unngå full stopp i trål- og notfisket etter sei, økte Fiskeridepartementet den 23. august den norske kvoten med 10.000 tonn. Kvoteøkningen ble fordelt med 5.000 tonn til fartøy med torske-tråltillatelse som således fikk en gruppekvote på 28.500 tonn sei, mens de resterende 5.000 tonn gikk til notgruppen.

Oppstillingen nedenfor viser gruppekvoter og prognoser for de enkelte redskapsgrupper for 1991:

Redskapsgruppe	Kvote/ avsetn.	Fangst	Overfiske
Trål	33.500	40.000	6.5
Not	40.500	38.000	2.5
(Rest) 3.0	Konvensjonelle	23.000	26.000
Sum	97.000	104.000	7.0

Prognosen for det norske seifisket nord for 620N i 1991 gir et samlet kvantum på 104.000 tonn, - fordelt på redskapsgrupper: 40.000 tonn til trål, 38.000 tonn til not og 26.000 tonn til garn og andre konvensjonelle redskaper. Når det gjelder redskapsfordelt fangststatistikk for tidligere år viser en til vedlagte tabell 2.

1.2.1 NOTFISKET.

Det ble ikke innført maksimalkvoter i notfisket etter sei ved årets begynnelse. En sterk opptrapping av notfisket i løpet av mai gjorde det imidlertid nødvendig å iverksette kvantumsbegrensende tiltak. I tråd med forslag fra Norges Fiskarlag, ble midlertidige maksimalvoter fastsatt inntil endelige maksimalkvoter kunne bli diskutert på Reguleringsrådets møte ble den 5. juni.

Fiskeridepartementet fastsatte 7. juni følgende differensierte maksimalkvoter i notfisket etter sei:

Fartøy under	13 m:	240 tonn rund vekt
" fra	13 - 13,99 "	320 " "
" "	14 - 15,99 "	400 " "
" "	16 - 17,99 "	480 " "
" "	18 - 19,99 "	600 " "
" "	20 - 21,99 "	720 " "
" "	22 - 23,99 "	840 " "
" "	24 - 25,99 "	960 " "
" over	26 m:	1.120 " "

Maksimalkvotene ble gjort gjeldende fra 1. januar 1991, slik at all fangst fra årets begynnelse skulle belastes kvoten.

Av notkvoten ble 5.000 tonn avsatt som en "bufferkvote" som skulle reserveres for et fiske på et senere tidspunkt. I tillegg ble det vedtatt at 30% av notkvoten - dvs. 10.650 tonn skulle avsettes til et notfiske før 19. juli. På grunn av utviklingen i notfisket økte Fiskeridepartementet denne avsetningen med 3.000 tonn den 11. juli.

Etter pålegg fra Fiskeridepartementet opphevet Fiskeridirektoratet dispensasjonene for bløgging av direktehåvet notfanget sei i en periode fra 12. juni til 20. juli. I tråd med pålegg fra departementet ble dispensasjonsadgangen i sin helhet opphevet fram til 1. januar 1992. I samme tidsrom ble dispensasjonsadgangen opprettholdt

for et kvantum direktehåvet notfanget sei inntil 8.000 tonn til anvendelse henging og salting.

Den 23. august økte Fiskeridepartementet notkvoten med 5.000 tonn. hvorav 4.000 tonn ble avsatt som en bufferkvote.

Den 11. september ble maksimalkvotene redusert som vist nedenfor:

Fartøy under	13 m:	204 tonn rund vekt
" fra	13 - 13,99 "	272 " "
" "	14 - 15,99 "	340 " "
" "	16 - 17,99 "	408 " "
" "	18 - 19,99 "	510 " "
" "	20 - 21,99 "	612 " "
" "	22 - 23,99 "	714 " "
" "	24 - 25,99 "	816 " "
" over	26 m:	952 " "

Samtidig ble det åpnet for et fiske på bufferkvoten på 4.000 tonn. Fartøy som hadde fisket mindre enn maksimalkvotene ovenfor, kunne etter 10. september fiske innenfor følgende maksimalkvoter:

Fartøy fra	0 - 13 m:	80 tonn rund vekt
" "	13 - 17,99 "	90 " " "
" over	18 og over :	100 " " "

Prognosen viser at notfisket etter sei nord for 620N kan komme opp i et kvantum på vel 40.000 tonn.

1.2.2. TRÅLFISKET ETTER SEI.

Som nevnt ble trålkvoten fra begynnelsen av året fordelt med 23.500 tonn som gruppekvote til fartøy med torsketråltillatelse og 5.000 tonn som en avsetning til et fritt fiske for fartøy med industri- og/eller nordsjøtillatelse.

Torsketrålernes fiske etter sei ble stoppet 3. august da gruppekvoten var beregnet oppfisket. I forhold til kvoten på 23.500 tonn viste beregningen da et overfiske på vel 1.000 tonn.

Det var ikke fastsatt en egen gruppekvote for industritrålere ved årets begynnelse, men som for garn og konvensjonelle var det avsatt et kvantum (5.000 tonn) til dekning for et fritt fiske. Et godt trålfiske etter sei førte til at industritrålerne fisket ut over denne avsetningen. Den 23. august ble avsetningen omgjort til en gruppekvote og fisket ble stoppet dagen etter.

Da Fiskeridepartementet økte gruppekvoten for trålere med 5.000 tonn til 28.500, ble torsketrålernes fiske etter sei åpnet på nytt 23. august. Kvoteøkningen tilfalt torsketrålerne i sin helhet, og ble fordelt med en gruppeavsetning på 4.000 tonn til ferskfisktrålere og 53 tonn til den enkelte tråler som driver filetproduksjon ombord.

Ferskfisktrålernes fiske på tilleggskvoten på 4.000 tonn ble stoppet 26. september.

Prognosen for trålfisket etter sei nord for 620N i 1991 viser et samlet kvantum på ca. 40.000 tonn, dvs. et overfiske på 6.500 tonn. Industri-trålerene har fisket omlag 4.000 tonn mer enn kvoten på 5.000 tonn, mens torsketrålerne har fisket ca. 2.500 tonn utover kvoten på 28.500 tonn..

2. BESTANDSSITUASJONEN.

Når det gjelder seifisket i Nordsjøen og Skagerrak, er bestanden gått tilbake og er nå på et historisk lavmål. Fiskedødligheten er redusert siden 1986, men bestandsanslagene framover er usikre fordi en mangler gode mål på styrken til de enkelte årsklasser. Av de opsjonene som ACFM angir, gir en fiskedødlighet i 1992 på samme nivå som i 1991, en TAC på 102.000 tonn.

Nord for 620N er bestanden er i svak fremgang. Gytebestanden

har økt fra 1986 til 1990. Rekrutteringen er imidlertid usikker, og at de antatt sterke årsklassene fra 1985 til 1987 kan ha blitt sterkt redusert på grunn av selinvasjonene i 1987 og 1988. Opsjonene fra ACFM tilsier at fisket bør ligge mellom 100.000 - 115.000 tonn i 1992. En totalkvote på 115.000 tonn, som tilsvarer samme beskatningsgrad som i 1991, vil gi en liten vekst i gytebestanden.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET I 1992.

3.1. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Forhandlingene med EF er enda ikke fullført, men dersom en antar et forhandlingsresultat i tråd med anbefalingen på 102.000 tonn, vil Norges kvoteandel ut fra sonetilhørighet, bli 53.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det som tidligere avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 620N, og at denne nedtrappes fra 11.000 tonn i 1991 til 9.000 000 tonn i 1992.

Fiskeridirektøren foreslår ingen begrensninger i seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren foreslår at en på det nåværende tidspunkt ikke fastsetter særlige reguleringstiltak i trålfisket etter sei sør for 620N.

3.2. SEIFISKET NORD FOR 620N.

Opsjonene fra ACFM ligger mellom 100 - 115 000 tonn. I 1991 har tredje-land en kvote på 5.900 tonn sei nord for 620N og pr. 19.11 er det på utenlandske fartøy registrert en fangst på 2.500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det norske seifisket nord for 620N ikke skal overstige 112 000 tonn i 1992.

Det er da tatt hensyn til en forventet utnyttelse på 3 000

tonn av kvoteavsetninger til tredjeland.

3.2.1. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER.

Ved fordelingen av totalkvoten på redskapsgrupper i tidligere år har en tatt utgangspunkt i historisk fangst. Tabell 3 i vedlegget gir en oversikt over den gjennomsnittlige fangstfordeling av sei på redskapsgrupper i ulike perioder siden 1977.

Kvoten i 1991 ble fordelt på redskapsgrupper ved at en først har avsatt et kvantum til dekning for et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. I 1991 er fisket med garn og andre konvensjonelle redskaper anslått til (antatt) 26.000 tonn. I utgangspunktet antar en at dette kvantum vil kunne øke noe i 1992.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det avsettes et kvantum på 28.000 tonn til dekning for et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Det resterende kvantum har tidligere vært fordelt med 55% til not og 45% til trål. I tråd med dette foreslår Fiskeridirektøren at det resterende kvantum på 84.000 tonn fordeles med 46.200 tonn til not og 37.800 tonn til trål.

Kvotefordelingen i 1992 mellom redskapsgruppene blir dermed:

Redskapsgruppe:	Kvote
Not	46.200 tonn
Trål	37.800 tonn
Garn og andre konv. redskaper	28.000 tonn
Total	112.000 tonn

3.2.2 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI.

3.2.2.1. MAKSIMALKVOTER.

En har hatt blandede erfaringer med å ha maksimalkvoter i seinotfisket. I 1989 ble det som i år nødvendig å innføre maksimalkvoter etter at fisket var kommet igang, for å sikre en viss fordeling av kvoten på deltakende fartøy. I 1990 ble maksimalkvoter innført ved årets begynnelse og senere opphevet grunnet en svak utvikling i fisket.

Det er flere forhold som taler for å innføre maksimalkvoter før fisket er kommet i gang. For det første bidrar differensierte maksimalkvoter til å sikre en viss inntektsfordeling mellom fartøy i de forskjellige lengdegruppene, samt at det enkelte fartøy gis en bedre mulighet til å planlegge årets fiske. Maksimalkvoter kan også føre til at fisket strekkes ut i tid, til fordel for mottaksapparatet. Dessuten unngår en det administrative ekstraarbeid som innføring av en slik regulering etter at fisket er kommet i gang krever.

Det må imidlertid påpekes at berettigelsen av maksimalkvoter er sterkt avhengig av tilgjengeligheten på sei. Ved liten eller dårlig tilgjengelighet er maksimalkvoter mindre berettiget. Det er imidlertid mindre problematisk å liberalisere eller oppheve en kvoteordning enn det er å innføre den etter at fisket er kommet i gang.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres differensierte maksimalkvoter fra årets begynnelse.

Med basis i en større gruppekvote for not, forslår Fiskeridirektøren at det fra årets begynnelse fastsettes differensierte maksimalkvoter i tråd med de som ble fastsatt 7. juni 1991:

Fartøy under	13 m:	240 tonn rund vekt			
	fra 13 - 13,99	":	320	"	"
"	" 14 - 15,99	":	400	"	"
"	" 17 - 17,99	":	480	"	"
"	" 18 - 19,99	":	600	"	"

"	"	20 - 21,99 "	:	720	"	"	"
"	"	22 - 23,99 "	:	840	"	"	"
"	"	24 - 25,99 "	:	960	"	"	"
"	over	26 m:		1.120	"	"	"

Fiskeridirektøren foreslår i tillegg at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for seinotfiske.

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt. Hvis utviklingen i fisket tilsier det, vil Fiskeridirektøren kunne øke, eventuelt oppheve maksimal-kvoteordningen.

3.2.2.2. PERIODISERING AV GRUPPEKVOTEN FOR NOT.

Som for 1991 foreslår Fiskeridirektøren at notfisket periodiseres ved at uttaket av sei begrenses slik at inntil 30% av notkvoten kan fiskes før 20. juli. Dette innebærer at inntil 13.800 tonn sei kan fiskes før 20. juli 1992.

3.2.3 REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 1992.

Kvantumsutviklingen de to siste årene tilsier at det i 1992 blir nødvendig å håndheve en egen gruppekvote for skalleseitrålere. Tabellen nedenfor viser fangstfordelingen mellom de to trålgruppene de siste 6 år.

FANGST AV SEI MED TRÅL FORDELT ETTER KONSESJON NORD FOR 62°N 1983 -1991.

Konsesjon:	1985	1986	1987	1988	1989	19901)
19912)						
Torsketrål	41.4	27.6	16.7	33.4	36.5	31.9
31						

Nordsjøtill.						
industrietrål	5.3	4.7	4.5	6.0	4.7	8.3
9						

Uoppgitt og bifangst	0	0.5	0.1	0	0.6	0.2
-						
Totalt	46.7	31.9	21.3	39.4	41.8	40.4
40						

- 1) Foreløpige tall.
- 2) Prognose

I gjennomsnitt har skalleseitrålerne hatt vel 20% av trålfangsten. På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at trålkvoten fordeles med 8.000 tonn til fartøy med industritrål- og nordsjøtråltillatelse og 29.800 tonn til fartøy med torske-tråltillatelse.

Begrensede torsk- og hysekvoter samt forbud mot et direkte blåkveitefiske vil medføre økt interesse for seifiske fra torske-trålerne i 1992.

Dette reiser spørsmålet om ytterligere reguleringstiltak i trålfisket for sikre en rimelig fordeling av kvoter på fartøy og en fordeling av råstoffet ut over året.

Fartøy med torske-trål- og industritråltillatelse har imidlertid et relativt lite ensartet driftsmønster etter sei. I begge gruppene er det stor spredning på fangstene innen de enkelte lengdegrupper, og de samme fartøy går ofte igjen blant de fartøy som årvisst har de større fangstene. Reguleringstiltak på fartøynivå vil således ramme svært ulikt.

På denne bakgrunn finner ikke Fiskeridirektøren grunnlag for å foreslå kvantumsregulerende tiltak på fartøynivå i trålfisket etter sei i 1992.

For å få en viss spredning av trålfangstene ut over året bør det imidlertid vurderes å periodisere gruppekvotene. Fiskeridirektøren vil foreslå at 20% av gruppekvotene for henholdsvis torske-trålerer og fartøy med industritrål-/nordsjøtråltillatelse avsettes til et fiske etter 1. september.

V. J. Olsen ga deretter ordet til havforskerne for orientering.

Jacobsen sa at når det gjaldt den nordlige bestanden hadde det vært en svikt i 1985/86 årgangen, og at dette antatt skyldtes selinvasjon og beiting. Videre var 87-årgangen noe under middels, mens det i 1988/89/90 årgangene var bra med yngel og at det derfor så ut som bestanden var i bedring. En kunne imidlertid på grunn av 87-årgangen forvente en noe redusert gytebestand på kort sikt. Når det gjaldt Nordsjøen konkluderte han med at det ikke hadde skadet med redusert beskatning.

Hellesvik hevdet at det også i 1991 ville bli et overfiske nord for 62° n.br. på ca. 20%. Han sa videre at det fortsatt ble fisket på småfallen sei og at dette ikke var akseptabelt. Han spurte deretter hvor stor del av seien som var på minstemålet.

V. J. Olsen sa at han hadde vært med på å anbefale økningen på 10.000 tonn inneværende år, og var således medansvarlig i overfiske.

Stonghagen sa at når det gjaldt sei i Nordsjøen lå 60 til 70% rundt 1/2 kilo. Han sa videre at en økning av maskevidden til 100 mm hadde hatt liten effekt, og at en heller burde vurdert minstemålet. Han mente at minstemålet burde vært høynet i Nordsjøen, men med dispensasjon innenfor grunnlinjen.

Hellesvik mente minstemålet burde vært økt til 40 cm langs hele kysten.

Jacobsen pekte på at 100 mm maskevidde medførte en god del sei under minstemål og at EF ikke hadde utkastforbud.

Nakken sa at hvis en ønsket større utbytte måtte en få et effektivt ungfisk-vern.

V. J. Olsen pekte på at det i saksdokumentene lå et forslag til begrensning av notkvantum.

Johansen sa at Reguleringsrådet for et par år siden hadde gjort vedtak om å nedsette et utvalg for å se på problemet.

Wåge viste til at Fiskeridirektøren la frem et oppdatert materiale for et år siden og at konklusjonen fortsatt var at skulle det gjøres noe med problemet, betinget det at det ble tatt en beslutning. Dette ville imidlertid medføre en avvikling av det aktuelle fisket. Fiskeridirektøren hadde foreslått et diffrensiert minstemål mellom kyst og hav, men Havforskningsinstituttet konkluderte med at det var lite å hente. Han sa videre at et papir-minstemål uten tilsvarende økning av maskevidden ville føre til utkast.

Eggereide hevdet at Reguleringsrådet hadde bedt Fiskeridirektøren om å legge frem en strategi, og at han ville be om denne til neste møte.

V. J. Olsen sa at han ikke kunne love dette. Problemet var svært komplisert og ville kreve et samarbeid med EF. Det ville ikke være tilstrekkelig med et ensidig vedtak. Han sa videre at en heving av minstemålet til 40 cm ville føre til at fisken fikk forlate kysten og derved bli fisket av andre grupper.

Hellesvik sa at det ikke var gode argumenter for å unnlate økning av minstemålet til 40 cm nord for 62° n.br.

Wold sa at det burde gjøres et utspill i forhold til EF, og at Reguleringsrådet for flere år siden hadde henstilt til Fiskeridepartementet å foreta en økning, uten at dette var gjort.

Bakkevik hevdet at det krevdes en politiske beslutning, og at det ikke var nødvendig med ny utredning.

Arctander satt frem forslag om å øke minstemålet for sei nord for 62° n.br. til 45 cm.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget om å avsette 9.000 tonn til notgruppen sør for 62° n.br.

Bakkevik foreslo dette kvantum satt til 13.000 tonn.

Fladmark sa at det hadde vært en naturlig nedgang i kvantum for denne gruppen de siste årene, og at denne ikke burde trappes opp. Han foreslo derfor at kvote ble satt til 7.000 tonn.

V. J. Olsen oppsummerte de tre forslagene og foretok avstemming. 2 representanter (Fladmark og Larsen) stemte for en kvote på 7.000 tonn. 6 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Hysvær og Eggereide) stemte for forslaget på 9.000 tonn. Mens 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander og Wold) stemte for 13.000 tonn.

V. J. Olsen refererte deretter de øvrige forslagene vedrørende seifiske sør for 62° n.br. og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i disse.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslaget til å avsette 112.000 tonn sei til fiske nord for 62° n.br. i 1992.

Wold foreslo at avsetningen ble satt til 115.000 tonn.

V. J. Olsen viste til at hans forslag var begrunnet i en avsetning til 3. land på 3.000 tonn. Ved avstemming stemte 5 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Nakken, Hysvær og Eggereide) for Fiskeridirektørens forslag. Mens 8 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander, Wold, Bjørklund, Fladmark og Larsen) stemte for Wolds forslag.

V. J. Olsen refererte deretter Fiskeridirektørens forslag til redskapsfordeling. Han hadde imidlertid ikke problemer med å akseptere forslaget til Norges Fiskarlag om fordeling. Dette forslaget innebar 26% til konvensjonelle redskap, 40% til not og 34% til trål. Et enstemmig reguleringsråd fant å kunne gå inn for fiskarlagets forslag til fordeling.

V. J. Olsen viste deretter til eget forslag om å avsette et kvantum på 8.000 tonn til "skalleseitrålerne". Han viste også til Norges Fiskarlags forslag om å avsette 5.000 tonn, og foretok avstemming. 8 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander, Wold, Bjørklund, Fladmark og Larsen) stemte for Norges Fiskarlags forslag. Mens 5 representanter (V. J.

Olsen, Rasmussen, Nakken, Hysvær og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste deretter igjen til saksdokumentene og forslaget om å innføre diffrensierte maksimalkvoter fra årets begynnelse. Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen tok deretter opp spørsmålet om selve "stigen" og sa at han ikke hadde problem med å akseptere fiskerlagets forslag til stige:

Fartøy under 13 m	250 tonn
13 - 14 m	340 tonn
14 - 16 m	430 tonn
16 - 18 m	515 tonn
18 - 20 m	645 tonn
20 - 22 m	770 tonn
22 - 24 m	900 tonn
24 - 26 m	1.050 tonn
26 m og over	1.200 tonn

Et enstemmig råd fant å kunne gå inn for dette.

Han viste deretter til kravet om eget notbruk, bemanning og egnethet. Et enstemmig råd fant også å kunne gå inn for dette.

Han viste deretter til forslaget om å stoppe fisket når kvoten var tatt og å foreta nødvendige endringer i løpet av året. Det var enighet i rådet også om dette forslaget.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til periodisering av notkvoten.

Wold satt frem forslag om at det først ble avsatt 5.000 tonn av totalkvoten til bufferkvote og at det resterende ble periodisert med 30% for 20. juli 1992.

V. J. Olsen sa at han ikke hadde problemer med å akseptere Wolds forslag og konstaterte deretter at rådet var enig i forslaget.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om å periodisere

trålerne.

Arctander spurte etter begrunnelse for forslaget.

V. J. Olsen svarte at det var et behov for å sikre kvantum til høsten.

Arctander sa at Reguleringsrådet ikke burde være med å gjøre det enda vanskeligere for denne delen av næringen.

V. J. Olsen tilbød å trekke forslaget om periodisering hvis Arctander trakk sitt forslag om økt minstemål på sei.

VEDLEGG

Tabell 1.

SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.ICES OMRÅDE
IIIA OG IV. NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN
RUND VEKT

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM BIFANGST		TOTAL
					KONSUM	IND.TRÅL	
1977	6.4	3.1	4.7	0.7	14.9	4.4	19.3
1978	3.3	9.5	4.2	0.6	17.6	2.5	20.1
1979	5.8	4.7	6.3	0.8	17.6	1.1	18.7
1980	7.7	15.3	24.1	0.9	48.0	0.4	48.4
1981	9.1	22.0	23.3	1.5	55.9	1.3	57.2
1982	9.3	15.0	47.5	0.8	72.6	5.0	77.6
1983	14.0	9.3	56.8	1.2	81.3	1.4	82.7
1984	17.2	7.7	62.8	1.5	89.2	5.6	94.8
1985	14.6	5.0	80.6	1.5	101.7	7.5	109.2
1986	4.1	2.9	59.1	1.2	67.3	1.5	68.8
1987	12.4	4.1	48.5	4.1	69.1	4.0	73.1
1988	8.3	3.4	27.3	1.0	40.0	0.7	40.7
1989	6.8	3.2	13.7	1.1	24.7	1.8	26.5
1990*	4.9	3.3	10.3	1.2	19.7	6.1	25.8
1991**	4	3	20	1	28	..	28

*) Foreløpige tall.

Bifangst av sei i industritrålfisket er beregnet ved Havforskningsinstituttet.

**) Prognose.

Tabell 2.

SEIFISKET NORD FOR STAD. ICES OMRÅDE I OG II.
NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM
1977	75.2	19.3	26.4	12.7	133.6
1978	62.9	21.1	24.3	13.9	122.2
1979	74.7	21.6	29.2	15.8	141.3
1980	61.3	21.1	31.1	15.4	128.9
1981	64.3	24.0	63.0	14.8	166.1
1982	76.4	16.7	51.0	15.6	159.7
1983	54.1	19.6	60.8	15.1	149.6
1984	36.4	23.7	79.6	13.1	152.8
1985	31.1	14.6	46.7	11.5	103.9
1986	7.9	12.3	31.9	8.2	60.3
1987	34.9	19.0	21.3	10.8	86.0
1988	43.5	15.3	39.4	10.0	108.2
1989	48.6	16.8	41.8	12.4	119.6
1990*	24.6	19.2	40.4	7.9	92.1
1991**	39	17	41	10	107

*) Foreløpige tall.

**) Prognose.

TABELL 3.

GJENNOMSNIITTLIG FANGST AV SEI FORDELT PÅ REDSKAPSGRUPPER
I ULIKE PERIODER FRA 1977 - 1990. TUSEN TONN RUND VEKT.

REDSKAP	1977 - 1980		1981 - 1985		1986 - 1990*		1977 - 1990*	
	MENGDE	I %	MENGD	I %	MENGDE	I %	MENGD	I %
NOT	68.5	52.1	52.5	35.8	31.9	34.2	49.7	40.4
TRÁL	27.8	21.1	60.2	41.1	35.0	37.5	41.9	34.0
GARN	20.8	15.8	19.7	13.5	16.5	17.7	18.9	15.3
ANDRE	14.5	11.0	14.0	9.6	9.9	10.6	12.7	10.3
SUM	131.5	100.0	146.4	100.0	93.2	100.0	123.2	100.0

*) 1990 foreløpige tall.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

06.12.1991
J.nr.2057/91
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERINGENE AV FISKET ETTER SEI I 1992.

Norges Fiskarlag har under landsstyresak 112/91 i møtet 05.12.1991 behandlet "reguleringene av fisket etter sei i 1992" og fattet følgende vedtak:

Fisket etter sei nord for 62° N.

"Norges Fiskarlag vil med bakgrunn i forskernes vurderinger av bestandssituasjonen for sei nord for 62° N kreve at norske fiskere kan fiske innenfor en totalkvote på 115.000 tonn.

Norges Fiskarlag vil tilrå at den norske kvoten fordeles fra årets begynnelse på gruppene, med følgende prosenter:

Konvensjonelle redskaper	26%
Not	40%
Trål	34%

Av andelen til trål, avsettes det et kvantum på 5.000 tonn til fartøy med Nordsjøtillatelse og som fisker mellom 62° og 65° N.

Norges Fiskarlag vil tilrå at notgruppens andel av seikvoten fordeles fra årets begynnelse, og at denne periodiseres med 30% fram til 20.07.1992, mens de resterende 70% kan fiskes etter denne dato.

Videre vil Norges Fiskarlag tilrå at man fastsetter differensierte maksimalkvoter for fartøy som skal delta i fisket etter sei med not, og vil tilrå følgende fordelingsnøkkel:

Fartøy under 13 m	250 tonn
13 - 14 m	340 tonn
14 - 16 m	430 tonn
16 - 18 m	515 tonn
18 - 20 m	645 tonn
20 - 22 m	770 tonn
22 - 24 m	900 tonn
24 - 26 m	1.050 tonn
26 m og over	1.200 tonn

Norges Fiskarlag vil tilrå at hvert fartøy bare skal kunne fiske en maksimalkvote, og at eventuelle hjelpefartøy ikke kan

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

tildeles egen kvote.

Med bakgrunn i erfaringene fra tidligere år, vil Norges Fiskarlag tilrå at dersom utviklingen i fisket tilsier det, bør det holdes åpent for en justering av maksimalkvotene på et senere tidspunkt.

Fisket etter sei sør for 62° N.

Når det gjelder fisket etter sei sør for 62° N i 1992, ser Norges Fiskarlag ikke noen grunn til å endre på de senere års reguleringsopplegg.

Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at man for 1992 avsetter en egen gruppekvote til notfisket etter sei, og at denne settes til 13.000 tonn."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Olto Strøgassen
Olto Strøgassen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1992.

a) Ved Grønland.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Fisket i 1991

Norske fartøy fikk etter kvoteforhandlingene med EF også i 1991 til disposisjon en kvote på 2500 tonn reker ved Øst-Grønland.

Antall fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i dette rekefisket er i 1991 redusert til 21. Dette skyldes at to reketråltillatelser inkludert tillatelsene til å delta i rekefisket ved Grønland, ble overført til ett fartøy. Det er imidlertid ikke åpnet for en generell adgang til sammenslåing av kvoterettigheter ved Grønland.

Fristen for å delta i fisket ble i samsvar med etablert praksis fastsatt til 15. september. To fartøy hadde ikke startet fisket innen fristen og deres kvoter ble refordelt på de øvrige fartøyene i samsvar med fordelingsnøkkelen.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt til å avvikle refordelingen på den mest hensiktsmessige måten. Som tidligere år ble fartøykvotene opphevet 1. november og i henhold til fordelingsnøkkelen refordelt på fartøy som ønsket å fortsette årets fiske. For å sikre at totalkvoten blir tatt blir det etter behov foretatt ny refordeling.

Grønlandske myndigheter viderefører lisensieringsordningen som innebærer at maksimalt femten fartøy samtidig kan fiske i Grønlands økonomiske sone. Til tross for nye anmodninger fra norske myndigheter om å oppheve denne begrensningen, eventuelt øke antall fartøy, opprettholdes vilkåret uendret. For at samtlige deltakende fartøy skal få muligheten til å ta sin kvote har Fiskeridirektøren i samarbeid med Fiskebåtredernes Forbund iverksatt tilsvarende turnordning som ble etablert i 1990. Denne har fungert tilfredsstillende.

Fisket i 1991 har vært varierende og totalkvoten vil trolig ikke bli oppfisket. Pr. uke 48 gjensto det ca. 250 tonn reker av totalkvoten på 2500 tonn.

Regulering av fisket i 1992

Fiskeridirektøren viser til at den norske totalkvoten i 1991 sannsynligvis ikke blir oppfisket. Dette skyldes ulike forhold; blant annet dårlige værforhold, varierende ressurstilgang samt at ikke alle fartøyene har deltatt i fisket.

I forvaltningssammenheng er det likevel også naturlig å se på eventuelle begrensninger som legges på den praktiske utøvelsen av fisket. Den grønlandske lisensieringsordningen er som tidligere nevnt en klar begrensning i så måte. Fiskeridirektøren er derfor av den oppfatning at dette problemet på nytt må tas opp med grønlandske myndigheter, dersom dette viser seg å være en reell hindring for at de norske fartøyene klarer å ta den tildelte kvoten i 1991.

Under forutsetning av at Norge tildeles kvote for fiske etter reker i grønlandsk sone i 1992 vil Fiskeridirektøren tilrå at det i 1992 tas sikte på å følge et tilsvarende regulerings-opplegg som i 1991.

V. J. Olsen refererte forslaget i saksdokumentene og kunne deretter konstatere enighet i rådet.

b) Nordsjøen/Skagerrak.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Fisket i 1991

ACFM ga for 1991 en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa (Skagerrak) og IVa (Norskerenna). Det er påvist stor utveksling mellom rekene i disse områdene og TAC ble anbefalt å ikke overstige 12000 tonn reker.

EF ble tildelt en kvote på 1080 tonn reker i Norges økonomiske sone og har tatt ca. 350 tonn av denne. Sverige har hatt adgang til fiske inntil 146 tonn reker i NØS og det er rapportert tatt 155 tonn i dette området.

Norske fartøy hadde ved utgangen av oktober fisket ca. 2455 tonn reker i Nordsjøen og ca. 2770 tonn i Skagerrak. Totalfangst i tilsvarende områder i 1990 var hhv. 3146 tonn og 3006 tonn reker. Fisket i disse områdene har fra norsk side vært regulert under ett, ved turkvoter på 4 tonn reker samt helligdagsfredning.

Fisket i 1992

ACFM gir som for 1991 en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa og IVa, som innebærer at TAC ikke bør overstige 15000 tonn reker.

Under Skagerrakforhandlingene ble partene enige om å fastsette TAC til anbefalt nivå. Det var videre enighet om at 30 % av kvoten avsettes til fiske i Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) og 70% til fiske i Skagerrak (ICES-område IIIa). Dette innebærer et kvantum på 4500 tonn reker i norsk sone (ICES-område IVa) og 10500 tonn i Skagerrak (ICES-område IIIa).

Norge er tildelt en kvote på 4894 tonn reker i Skagerrak.

EF har uttrykt ønske om å få økt kvote i Norges økonomiske sone i 1992, til tross for relativt liten fangst i 1991. Fra norsk side er en likevel ikke innstilt på å øke kvoten ytterligere. Også Sverige ønsker økt kvote i 1992.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger et tilsvarende reguleringsopplegg som i 1991.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye og eventuelt komme tilbake til spørsmålet om ytterligere regulerings tiltak. En tenker her i første rekke på spørsmålet om å innføre en maksimalkvoteordning.

V. J. Olsen viste til forslaget om å videreføre reguleringsopplegget fra 1991. Rådet var enig i dette.

c) Barentshavet.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Rekefisket har også i 1991 vært fritt, bare begrenset av stopp i forbindelse med avsetningsvansker og ved stenging av områder med for store konsentrasjoner av torsk- og hyseyngel, samt småreker.

Nord for N 62° var fangsten av reker ved utgangen av oktober totalt 37.745 tonn, mot 49.853 tonn på samme tid i fjor.

Norge er i år tildelt 2000 tonn reke i sovjets sone. Det samme kvantumet er Norge tildelt for 1992.

Som kjent har de nye årsklassene av torsk og hyse vist økt tallrikhet. Dette har medført at en rekke viktige rekefelt har vært stengt i 1991. Følgende felt har for kortere eller lengre tidsrom vært stengt for rekefiske: Et område i Barentshavet inkludert gråsonen, et område sørøst av Bjørnøya, Varangerfjorden, Laksefjorden, Ullsfjorden, Lyngen, Nordreisa, Kvæningen, Sessøyfjorden, Vengsøyfjorden, Kaldfjorden, Skarsteinfjorden, Sifjorden, Bergsfjorden, Fallbakkdjupet, Salangen, Dyrøy, Solbergfjorden, Eidsfjorden, Hadsselfjorden og Øksfjorden.

De stengte områdene i Barentshavet har for en stor del vært åpnet for fiske med innmontert-sorteringsrist. I tillegg til områdene nevnt ovenfor vedtok Fiskeridepartementet den 20. november å stenge Kongsfjorden, Isfjorden, Forlandsundet, Bellsundhola og Bredjupet ved Svalbard for reketrål fiske.

Når det gjelder spørsmålet om mulighetene for innblanding av torske og hyseyngel i tiden fremover har Havforskningsinstituttet i forbindelse med 0-gruppe fisk undersøkelser i august/september 1991 uttalt følgende:

"Undersøkelsene viste høy tallrikhet av 1991-årsklassen av torsk, hyse og sild, mens årsklassen av lodde ble observert til en middels styrke. Årsklassen av uer var betydelig mindre tallrik enn de foregående årsklasser. Blåkveite-yngel ble observert i et meget lite antall som i de 3 foregående årene.

Den økte tallrikhet av 1989, 1990 og særlig 1991-årsklassen av torsk og hyse vil kunne føre til behov for omfattende reguleringer av rekefisket og trål- og snurrevadfiske i kommende år. Årsaken vil være høyt ventet innhold av torsk og hyse under minstemål i fangstene.

Dersom 1991-årsklassen av torsk og hyse overlever kommende vinter (hvilket er grunn til å vente), er det grunn til å regne med at rekefangster på mange rekefelt i Barentshavet og i Svalbardsonen vil overstige de autoriserte kriterier. Da rekerista ikke vil skille ut 1991-årsklassen, må det regnes med at viktige felter må stenges for fiske utover vinteren og våren 1992. Seinere på året vil denne og eldre årsklasser ha nådd en størrelse som rekerista skiller ut, og behovet for stenging skulle bli betydelig mindre.

1991-årsklassen av torsk og hyse vil ikke bli holdt tilbake i trål og snurrevad i 1992. Etter hvert som den vokser til, vil andelen av fisk under minstemål i fangstene øke og det vil bli stor sjanse for at viktige fiskeområder må stenges på grunn av for høyt innhold av fisk under minstemål i fangstene. Dette blir forsterket etter hvert som den bærende 1983-årsklassen reduseres.

Det kan ikke utelukkes at områder må stenges for fiske med trål og snurrevad allerede neste år. Årsaken er redusert 1983-årsklasse og rikere 1989- og 1990-årsklasser.

Dersom forsøkene med skillerist i fisketrål og snurrevad holder hva de lover så langt, er det sannsynlig at stenging av felt for bruk av disse redskaper vil bli mindre omfattende dersom skillerist påbys.

Ventet alderssammensetning i torsk og hyse-bestanden de nærmeste årene tilsier at de samme reguleringsformer som er innført i Barentshavet, gjøres gjeldende fullt ut i Svalbardsonen. Dette omfatter både rekefisket og trålfisket."

Som det fremgår av Havforskningsinstituttets uttalelse er vi nå i samme situasjon som på midten av åttitallet da den rike 1983-årsklassen vokste opp. Som kjent er det denne årsklassen som har båret hovedtyngden av torskefisket de senere år.

For å løse problemet med stor innblanding av yngel i rekefangstene valgte en i 1984 og 1985 som en del av reguleringsoppleget å stenge ICES statistikkområde I fra årets begynnelse til nærmere undersøkelser ga grunn til å åpne området helt eller delvis. Det var da forbudt å fiske etter reker i norsk sone samtidig som norske rekefiskere var utelukket fra "Gråsonen".

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det er svært viktig med effektive regulerings tiltak hvis en i tilstrekkelig grad skal greie å verne om de årsklasser som i fremtiden skal bære store deler av fiskeriene.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at ICES statistikkområde I stenges for rekefiske inn til grunnlinjene fra 1/1 1992, og at områder åpnes så snart undersøkelser viser at innblandingen av fisk under minstemål er nede på lovlig nivå.

V. J. Olsen refererte forslaget til stenging av ICES I, og konstaterte deretter enighet om forslaget.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartement
Fiskeridirektoratet

06.12.1991
J.nr.2056/91
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1992.

Norges Fiskarlag har under landsstyresak 108/91 i møtet 05.12.1991 behandlet "Reguleringene av fisket etter reker i 1992" og fattet følgende vedtak:

Fisket etter reker nord for 62° N i 1992.

"Norges Fiskarlag tilrår at fisket etter reker nord for 62° N i 1992 gjennomføres som et fritt fiske.

For å beskytte yngel av torsk og hyse, må det gjennomføres stengning av felt også i 1992.

Fisket etter reker ved Grønland.

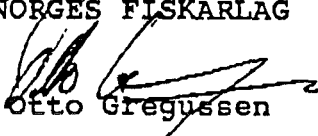
Under forutsetning av at Norge også i 1992 blir tildelt en kvote av reke ved Grønland, vil Norges Fiskarlag tilrår at man viderefører det reguleringsopplegget som man hadde i 1991 for de fartøyene som har rett til å delta.

Fisket etter reker sør for 62° N.

Når det gjelder fisket etter reker sør for 62° N i 1992, er det etter Norges Fiskarlags oppfatning ikke behov for endring i det reguleringsopplegget som har vært gjennomført for 1991.

Norges Fiskarlag vil derfor tilrår at man for 1992 viderefører dette reguleringsopplegget og at det fastsettes turkvoter og helligdagsfredning."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD NORD-FOR N 62° I 1992.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1991.

Kvote.

Totalkvoten for 1991 var på 20.000 tonn som ble fordelt som følger:

Totalkvote	20.000 t.
USSR	<u>1.000 t.</u>
Til norske fartøy	<u>19.000 t.</u>

Regulering.

Det ble ikke fastsatt maksimalkvoter for 1991. Bare to fartøy hadde fangster på over 1.000 tonn.

Fangst.

Fangst av vassild nord for Stad var pr. 15.11.1991 på 6.896 tonn rund vekt. (9.000 t. på samme tidspunkt i 1990).

Ilandbragt kvantum fordeler seg ifølge Norges Råfisklag således:

januar	77 tonn	juli	500 tonn
februar	231 tonn	august	411 tonn
mars	1.188 tonn	september	529 tonn
april	1.966 tonn	oktober	359 tonn
mai	1.340 tonn	nov. (til 15/11)	19 tonn
juni	276 tonn		

Sovjetrussiske fartøy har ikke innmeldt vassild i 1991.

Markedssituasjonen for kvitlaksfarse er totalt forandret fra i

fjor. Mens landsiden tidligere hadde lagre av farse, er så og si hele årets produksjon av kvitlaksfarse forhåndssolgt.

Regulering av fisket i 1992.

I 1992 er det avtalt en bifangstkvote på 5.000 tonn til USSR. De seneste årene har russerne ikke rapportert fangster av vassild.

Deltakelseskriterier.

For å kunne delta i vassildfisket må en ha vassildtrållatelse. På bakgrunn av at kvoten ikke er blitt tatt de siste årene ble det i 1987 gitt vassildtrållatelse til et begrenset antall ringnotfartøy.

Konsesjonskontoret har i 1991 gjennomgått såkalte "hvilede" konsesjoner. I tråd med Fiskeridepartementets beslutning av 16.04.1991 er det gitt ti nye konsumtrållatelser i august d.å., 3 til Sør-Trøndelag, 1 til Nord-Trøndelag, 2 til Møre og Romsdal og 4 tillatelser til Nordland.

Regulering.

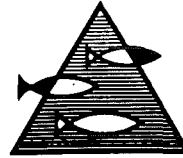
Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 02.12.1991 som er vedlagt saken. Instituttet foreslår at en opphever kvotereguleringen for 1992. Forslaget er begrunnet med at Havforskningsinstituttet, ut fra tidligere års fiske og vassildfiskets spesielle karakter, ikke finner det sannsynlig at fisket i 1992 vil kunne få et omfang som skader bestanden.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke fastsettes totalkvote eller maksimalkvote for norske fartøys fiske etter vassild nord for N 62° i 1992. Trållfisket i 1992 vil være avgrenset til området mellom N 62° og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon N 67° 30' og Ø 09° 10'. Konsumpåbudet m.v. opprettholdes."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

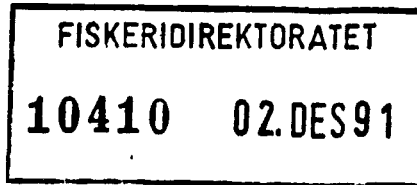
HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

HAV · LIV · MILJØ

Fiskeridirektøren,
Juridisk kontor
Her

Deres referanse:

Vår referanse: Utg.-91/TM

Bergen, 2/12-1991

Fiske etter vassild nord for 62° N i 1992.

Viser til telefax angående konsumfisket etter vassild nord for Statt i 1992. Vedlagt følger et notat om dette med forslag om opphevelse av kvoteregulering i 1992.

Steinar Olsen

Senterleder

Terje Monstad

NOTAT

Vurdering av kvoteregulering i vassildfisket nord for 62° i 1992

På de tradisjonelle feltene i Sula- og Sklinnadjupet har det i første halvdel av 1991 bare vært et beskjedent fiske. Hovedfisket foregikk da med pelagisk trål langs eggakanten fra Skjoldryggen og nordover til Trønadjupet, og vel 5000 tonn ble landet. Utover høsten har fisket foregått både i Suladjupet og nærmere land ved Folla. Fangstene herfra er hittil på tilsammen ca. 1800 tonn.

Forekomstene av vassild mellom Statt og Vestfjorden ble kartlagt av havforskningsinstituttet i perioden 18 - 28 april 1991 (Fig.1). De beste konsentrasjonene ble også i år funnet langs eggakanten, men lengre syd enn vanlig; i området nordvest av Frøyabanken. I Suladjupet var også forekomstene blandt de beste som ble observert, og en del vassild ble også funnet nærmere land; i området opp mot Folla. I Suladjupet var forekomstene gjerne mer pelagisk enn vanlig, og det kan ha vært noe av årsaken til de dårlige bunntrålfangstene derfra.

Biomassen av vassild ble akustisk anslått til 450 000 tonn i det undersøkte området, dvs. omtrent på samme nivå som i 1990. Da det imidlertid er en rekke usikkerheter i et slikt anslag, må tallet betraktes med forsiktighet. Det kan likevel nevnes at fangsten hittil i år utgjør ca. 1.5 % av dette anslaget.

Lengde-og aldersfordeling av vassild i kommersielle fangster i 1991 er vist på Fig. 2. Det fremgår at beskatningen i Suladjupet og i Eggakanten har foregått på stor fisk hvor 15 år gamle eller eldre individer dominerer med 50-60 %.

Kvoten som har vært satt for konsumfisket nord for Statt har enn ikke vært nådd noe år. Meningen med reguleringene har først og fremst vært av forebyggende karakter for å hindre at en eventuell kraftig innsatsøkning skulle kunne skade bestanden. En slik økning har imidlertid ennå ikke funnet sted. Fisket etter vassild, spesielt med pelagisk trål, har vist seg å ha en slik karakter at det krever spesiell erfaring, og det er derfor ikke sannsynlig at en innsatsøkning av betydning vil skje særlig hurtig.

På bakgrunn av dette og av vurdering av det foreliggende materiale, finner Havforskningsinstituttet at det ikke er nødvendig å fastsette kvoteregulering i vassildfisket nord for Statt for 1992.

Bergen 2/12 1991

Terje Monstad

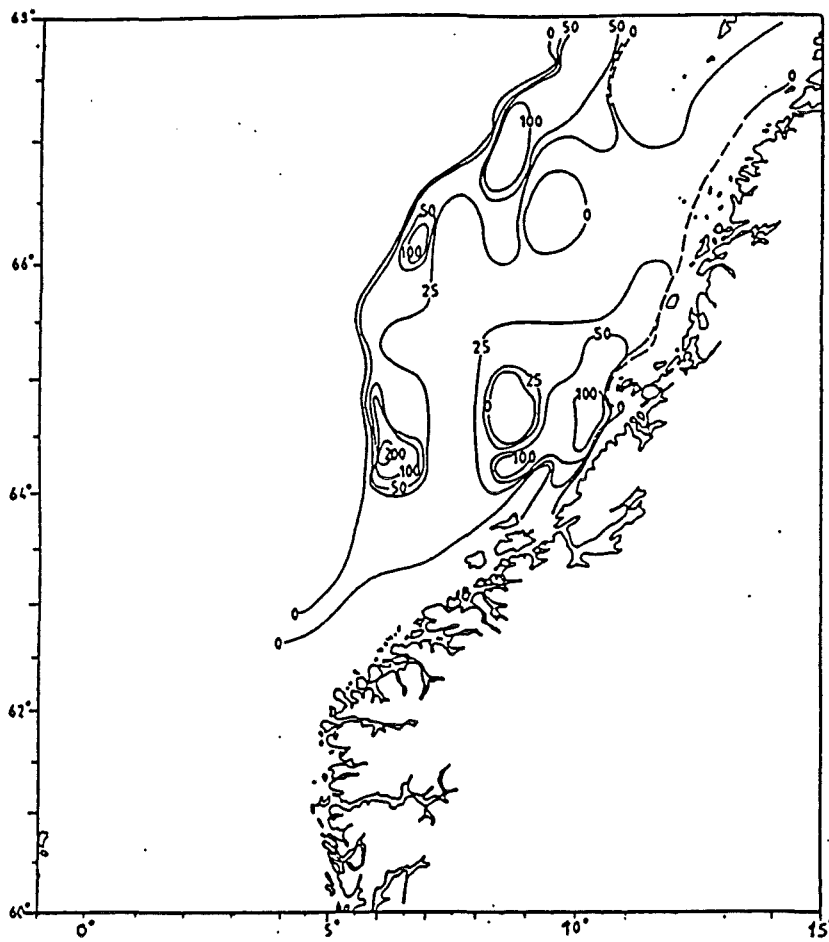

Fig. 1. Utbredelse og tetthet av vassild, april 1991. Ekkointensitet i $m^2/n.mil^2$.

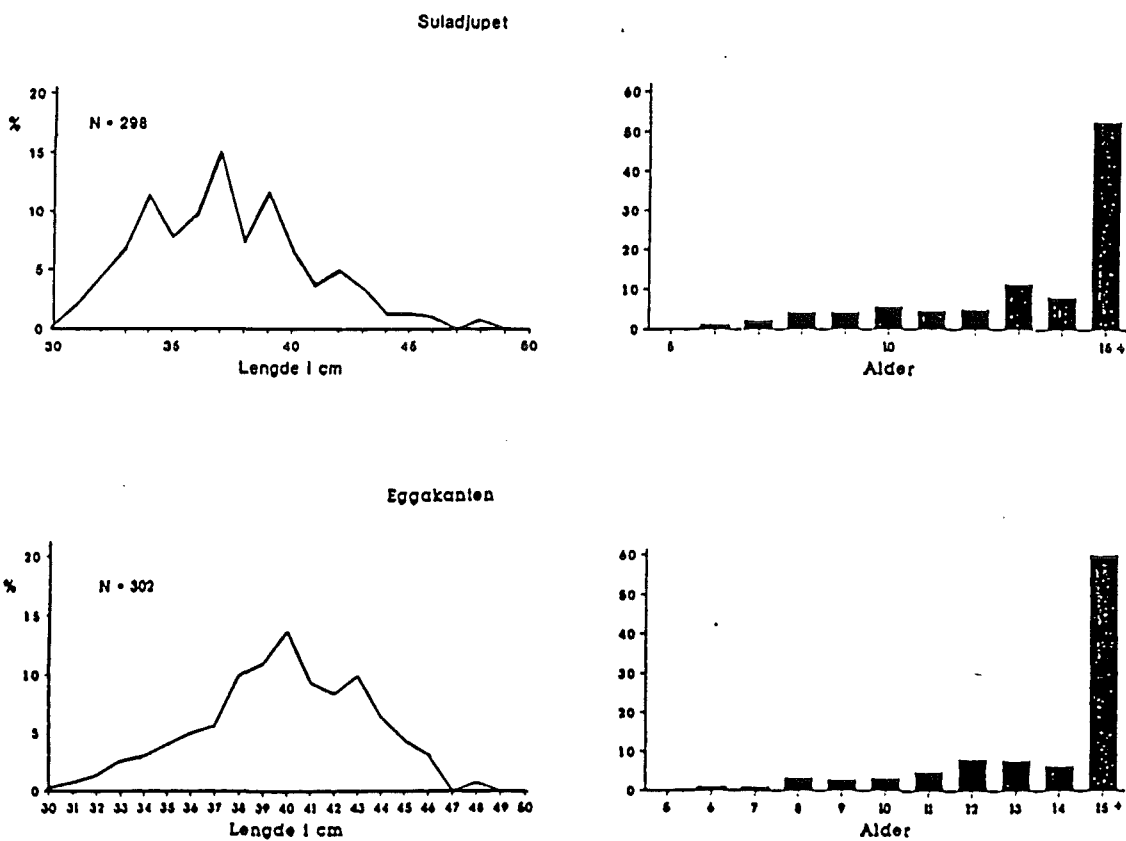

Fig.2. Lengde- og aldersfordeling av vassild i kommersielle prøver 1991.

Norges Fiskarlag

Kopi
F. d. t.
Ass. dir.
Ø. G. Lorentsen
Arbeid
PC
TH

ES

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET
10571 06.DES 91

05.12.1991
P.nr.2066/91
ark.,
EU/-

TELEFAX

10571

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 1992.

Norges Fiskarlag behandlet under landsstyresak 107/91 i møte 04.12.1991 "Regulering av fisket etter vassild i 1992" og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til at totalkvantumet av vassild som norske fiskere har kunnet fiske i 1991 på langt nær er oppfisket, og at det derfor ikke er påkrevd med reguleringer av dette fisket.

Norges Fiskarlag tilrår derfor at man i 1992 gjennomfører fisket etter vassild som et fritt fiske innenfor totalkvoten."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1992.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"I 1988 ble det for første gang innført reguleringstiltak i fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke.

Det ble stilt vilkår om at fartøy som skulle delta måtte være registrert i merkeregisteret. Videre ble det stilt krav om at høvedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Deltagende fartøy fikk i 1988 adgang til å fiske innenfor en maksimalkvote på 7.500 liter rognkjeksrogn pr. fartøy. I 1989 - 1991 ble maksimalkvoten satt til 6.500 liter pr. fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter rognkjeks blir regulert på samme måte som de foregående år, med samme deltakelsesbegrensning og lik kvote for alle deltagende fartøy. Maksimalkvoten pr. fartøy settes til 6.500 liter."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

WG/-
4.12.91

(WG-rognk)

NOTAT TIL SALGSSTYRET

RESULTATER FRA ROGNKJEKSFISKET IÅR.

Også under årets rognkjeksfiske gjaldt følgende kvoteordning:

- 6.500 liter pr fartøy. Ved levering av sjøltilvirket rogn er det benyttet en omregningsfaktor, slik at en tønne med rominnhold 105 liter skal avregnes med 130 liter rogn på kvoten.
- Bare fartøyer i merkeregisteret har kunnet delta i fisket.
- Høvedsmann måtte stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Totalt under årets sesong er det omsatt 721.170 liter utilvirket rogn, som omregnet med direktoratets faktor gir 5.547 tønner. I tillegg er det levert 723 tønner sjøltilvirket rogn. Totalt gir dette 6270 tønner, som er langt mer enn i fjor (totalt 2.922 tønner), men fjoråret var da også et dårlig år grunnet markedsproblemer. De tre årene forut for 1990 gav alle et utbytte på fra 7.500 til vel 8.000 tønner. 1987 er det foreløpige toppår i det norske rognkjeksfiske. Da ble ca. 8.500 tønner omsatt til en verdi på 19,8 mill kroner. Til sammenligning gav årets omsetning 11,1 mill kroner.

Som man ser utgjør ikke omsetningen av rognkjeksrogn meget, men for deltakerne kan det gi et kjærkomment utbytte i en tid med få alternative driftsmuligheter. Under årets fiske har ca. 530 båter deltatt, men det er bare et fåtall av disse som har nådd opp i kvanta som er noe å snakke om. Det er båter som har drevet sjølproduksjon som har mest igjen verdimesig, og der 6 båter har omsatt for i overkant av 100.000 kroner.

Det har i år ikke vært problemer forbundet med omsetningen. Det ser ut til at markedssituasjonen er langt mer balansert nå enn foran 1990-sesongen, og forholdene burde således ligge vel til rette også for neste års sesong. Vi har bedt om markedsoversikter fra Eksportutvalget for Saltet Rogn og fra Eksportutvalget for Fisk. Disse vil bli forelagt salgsstyret når de foreligger.

SAK 19/91.

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° I 1992.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"A. FISKET I 1991.

1. KVOTAR OG OPPFISKA KVANTUM.

Dei norske sildekvotane etter avsetning til tredjeland fordeler seg slik på område og fartøygrupper:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	93.110	20.000	5.000	118.110
Skagerrak:	14.540	-	2.000	16.540
Vest av 4 ^o vest:	6.200	-	-	6.200
Totalt:	113.850	20.000	7.000	140.850

Den norske kvoten i Nordsjøen inkluderer ei overføring på 15.200 tonn frå EF. Etter reforhandling mellom EF og Noreg i juni, i etterkant av ACFM-møtet i mai, auka norsk kvote med 12.000 tonn. Skagerrak-avtalen vart endra i slutten av august slik at Noreg fekk ein auke av sildekvoten på 2.600 tonn.

Oppfiska kvantum pr. 02.12.91 fordeler seg slik på område og fartøygrupper:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	87.877	10.547 ¹	4.080	102.504
Skagerrak:	11.441	-	1.065 ²	12.506
Vest av 4 ^o vest	4.723	-	-	4.723
Totalt:	104.041	10.547	5.145	119.733

¹ Kvantumet er eit estimat pr. 19.11.91. Berekninga er gjort på grunnlag av resultatata frå det særskilde prøvetakingsprogrammet som vart iverksett tidleg i 1991.

² Talet er sluttsetelført kvantum pr. 01.11.91.

I 1991 som i 1990 har ringnotfisket etter sild sør for 62° vore regulert med separate fartøykvotar for Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde.

Faktorane vart i utgangspunktet sett til 2,0 i Nordsjøen, 0,25 i Skagerrak og 0,16 i området vest av 4° vestleg lengde. 01.07.91 vart faktorane endra til 2,35 for Nordsjøen og 0,30 for Skagerrak. Endringa for Nordsjøen var som følgje av endringa av kvoteavtalen med EF. Skagerrak-faktoren vart 10.10.91 ytterlegare heva til 0,4. Første endringa kom fordi Skagerrak-avtalen ikkje var inngått då den opphavlege faktoren vart fastsett, medan den siste endringa vart gjort fordi endringa av Skagerrak-avtalen i august gav ein auka sildekvote.

Som del av den endelege refordelinga mellom fartøygruppene vart faktoren for Nordsjøen 22.11.91 oppjustert frå 2,35 til 2,6.

2. TRÅLFISKET.

Under sak 18/90 til Reguleringsrådet vart spørsmålet om gruppekvoten av sild til industritrålarane og moglege reguleringsmodellar for dette fisket drøfta nokså inngående.

Ein høveleg storleik på gruppekvoten vart sett i samanheng med naudsynt kvantum for å dekkja bifangstar i industritrålfisket og kva som måtte vera ein rimeleg kompensasjon for eventuelt å utelukka trålarane frå loddefisket i Barentshavet. Fiskeridirektøren sitt forslag om å utelukka trålarane frå loddefisket vann ikkje tilslutning, og frå Fiskeridirektøren si side vart det føreslått å avsetja 20.000 tonn sild til industritrålarane med høve til maksimalt 30 % sildeinnblanding i industritrålfangstane. Kvantumet 20.000 tonn bygde på berekningar av sildeinnblandinga dei to siste åra, medan 30 % tilleten innblanding vart føreslått på grunnlag av forventa "bifangstproblem" vinteren 1991.

Vedgåande reguleringsmodellar vart det diskutert om dette sildefisket kunne fartøykvoteregulerast. I saksframlegget såg Fiskeridirektøren seg ikkje i stand til å tilrå ei fartøykvoteregulering, men føreslo at næringa og fiskeristyresmaktene skulle drøfta saka grundig så tidleg som mogleg i 1991 med sikte på å vurdera og innføra ei fartøykvoteregulering for resten av 1991.

Norges Fiskarlag (NF) gjekk i landsstyrefråsegn dagsett 09.12.90 inn for at det skulle tillatast 40 % sildeinnblanding i industritrålfisket, medan 7 % av totalkvoten for sild skulle avsetjast som gruppekvote. Etter NF sitt forslag kunne såleis maksimalt 8.700 tonn avsetjast til bifangst i industritrålfisket, basert på total norsk disponibel sildekvote sør for 62° nordleg breidde slik han framstod i desember 1990.

På Reguleringsrådsmøtet i desember 1990 fekk NF sitt forslag om å avsetja 7 % av totalkvoten fleirtal med ei stemme overvekt i høve til Fiskeridirektøren sitt forslag om 20.000 tonn som avsetning. Det var semje om å tilrå 30 % som maksimumsgrense for sildeinnblanding. I reguleringsopplegget frå sesongstart vart 20.000 tonn halde udisponert. Maksimalt 30 % sildeinnblanding ombord eller ved levering i industritrålfangstane vart tillete.

17.01.91 vart det halde eit møte om regulering av trålfisket etter sild der representantar frå Norges Fiskarlag, Norges Sildesalgslag, Sør-Norges Trålarlag, Kystvaktskvadron Sør og Fiskeridirektoratet deltok. NF ønskte på det tidspunktet ikkje å ta stilling til spørsmålet om fartøykvoteregulering og viste til eit pågåande internt arbeid om fordeling av dei pelagiske ressursane. Fiskeristyresmaktene fekk såleis ikkje noko eintydig råd om at fartøykvoteregulering burde innførast.

Saka om regulering av industritrålarane sitt sildefiske vart igjen drøfta på Reguleringsrådsmøtet i juni 1991. Fiskeridirektøren fann ikkje å kunna tilrå ei fartøykvoteregulering i 1991, men føreslo at 20.000 tonn vart avsett til bifangst av sild i industritrålfisket. Det føreslåtte kvantumet vart sett til 20.000 tonn på bakgrunn av at 7.600 tonn var berekna fiska pr.12.05.91, og ei framskriving for heile 1991 kunne ha gjeve 22.300 tonn. NF gjentok sitt forslag om at industritrålarane skulle ha 7 % av totalkvoten for sild, som Landstyret i Fiskarlaget gjekk inn for i møte 24.04.91.

Som i desember 1990 fekk NF sitt forslag fleirtal med ei stemme overvekt i høve til Fiskeridirektøren sitt forslag. Fiskeridepartementet vedtok i slutten av juni å avsetja 20.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket.

I mars vart maksimal innblandingsprosent sett ned til 20. I haust har Sør-Norges Trålarlag kravd at prosenten skulle aukast til 35. I Fiskeridirektoratet har ein vurdert stoda slik at bifangstproblemet ikkje har vore større enn at 20 % maksimum sildeinnblanding er tilstrekkeleg.

Det er fleire årsaker til at Fiskeridirektøren ikkje har kunna tilrådd ei fartøykvoteregulering av dette fisket:

1. Det trengst skikkeleg kontroll med berekning av artssamansetning i kvar einaste leveranse. Dette vil vera svært ressurskrevjande både økonomisk og personellmessig.
2. Det har vore noko usikkert om mange av fartøyadenne fartøygruppa er eigna for å levera råstoff til konsumbruk.
3. Fartøykvotane må vera store for å framstå som eit attraktivt alternativ.
4. Behovet for avsetjing til bifangst vil likevel vera tilstades. Dersom bifangstprosenten vert sett så lågt at

han vanskeleggjør augepålfisket, vil dette vera problematisk, fordi eit hovudfiske vanskeleg kan stoppast på grunn av bifangst.

3.2. Berekna innblanding av sild i 1991.

I 1. kvartal var sildeinnblandinga i augepålfangstane stor. I 2.kvartal var innblandinga mykje mindre. Til no i 2.halvår må innblanding av sild i industritrålfangstane karakteriserast som eit avgrensa problem. Prognosen for heile 1991 er no berekna til 11.600 tonn. På denne bakgrunn er 8.400 tonn i samanheng med oppjusteringa av kvotefaktoren 22.11.91 overført til ringnotgruppa.

B. REGULERING AV FISKET I 1992.

1. KVOTESITUASJONEN I 1992.

1.1. Nordsjøen

Det føreligg pr.i dag ingen kvoteavtale mellom EF og Noreg for 1991.

Dersom kvoteavtalen ikkje er inngått ved årsskiftet, vil ein etter Fiskeridirektøren sitt syn best løysa denne situasjonen ved å avsetja eit visst kvantum som ein førebels kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen.

1.2 Området vest av 4° vestleg lengde

Norske fartøy vil ikkje kunna fiska i dette området i 1992 før ein kvoteavtale mellom EF og Noreg er inngått. Ein tradisjonell norsk del av TAC vil gje ein norsk kvote på 6.200 tonn.

1.3. Skagerrak

Etter Skagerrak-avtalen for 1992 har Noreg ein kvote på 16.540 tonn. Etter Fiskeridirektøren sitt syn bør det som tidlegare avsetjast eit kvantum til kystfiske, medan det resterande vert tildelt ringnotgruppa.

Fiskeridirektøren føreslår at kvoten på 16.540 tonn vert fordelt med ei avsetning 2.000 tonn til kystgruppa og ein gruppekvote på 14.540 tonn til ringnotfartøy over 70 fot.

2. FISKET I KYSTGRUPPA.

Det vart avsett 7.000 tonn til kystfisket i 1991. Dette har vist seg å vera tilstrekkeleg, då det pr. midten av november er fiska vel 5.000 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. P.g.a. leveringsmoglegheiter for kystflåten i seinare tid vil nok kvantumet for heile 1991 stiga noko.

Fiskeridirektøren føreslår at det samla for alle område vert avsett 7.000 tonn til kystfisket. Avsetninga i reguleringssamanheng vert fordelt med 5.000 på Nordsjøen og 2.000 på Skagerrak.

Fiskeridirektøren føreslår at det som i 1991 vert sett krav om levering til konsum eller agn. Fiskeridirektøren kan dispensera frå påbodet dersom silda av kvalitetsmessige årsaker ikkje kan nyttast til konsum.

2.1. Ringnotfartøy under 70 fot

Fiskeridirektøren føreslår at ringnotfartøy under 70 fot som i tidlegare år, vert regulerte med ein maksimalkvote pr.fartøy på 5.500 hektoliter som gjeld på kysten, i Nordsjøen og i Skagerrak.

2.2. Kystnotfiske

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, har det vore stilt følgjande vilkår:

-Fartøy som skal fiska med not må vera eigna til og utstyrt for slikt fiske.

-Høvedsmann for bruket må stå på blad B i fiskarmanntalet og eiga eller vera medeigar i bruket. Han må ikkje eiga eller vera medeigar i anna bruk som deltek i dette fisket.

-Det deltakande fartøyet må vera registrert i merkeregisteret.

Fiskeridirektøren føreslår at dei ovafor nemnde deltakingsavgrensingane vert oppretthaldne i 1992.

2.3. Garnfiske

I 1990 har det vore stilt vilkår om at fartøy som skal delta i garnfisket må vera registrert i merkeregisteret. Det har også

vore stilt som vilkår at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntalet.

Fiskeridirektøren foreslår å vidareføra dei ovafor nemnde deltakingsavgrensingane i 1992.

2.4 Fritidsfiske

I 1991 har fartøy/personar som ikkje oppfyller vilkåra for å delta i eit kommersielt garnfiske fått høve til å delta med eitt garn på inntil 30 meter pr.husstand.

Fiskeridirektøren foreslår at ovafor nemnde deltakingsavgrensing vert vidareført i 1992.

3. TRÅLFISKET.

I styrevedtak av 16.november går Sør-Norges Trålerlag inn for at det vert etablert ei fartøykvoteordning. Fartøykvoten skal kunna disponerast til konsum og/eller som bifangst i industritrålfisket.

Som nemnt under gjennomgangen av 1991-fisket ser Fiskeridirektøren store problem med å innføra ei fartøykvoteordning i eit slikt blandingsfiske.

Frå Havforskningsinstituttet får ein opplyst at det er observert store mengder 0-gruppe augepål i haust, og at ein må attende til 1983 for å finna så store førekomstar. Dersom denne 0-gruppe fisken følgjer eit tradisjonelt utbreiingsmønster, vil han koma inn i fisket ut på vinteren 1992. Store konsentrasjonar av augepål på djupt vatn skulle tilseia at problemet med innblanding av sild i augepålfangstane skulle kunne verta mindre i 1992 enn i føregående år.

I 1991 har problemet med innblanding av sild i industritrålfangstane vore mindre enn i 1989 og 1990. Fiskeridirektøren går inn for at det i utgangspunktet vert avsett eit tilstrekkeleg stort kvantum til å dekkja bifangst i industritrålfisket.

På bakgrunn av at bifangstproblemet i 1991 har vist seg å vera mindre enn forventa og Havforskningsinstituttet si optimistiske vurdering med omsyn til augepålfisket, skulle det etter Fiskeridirektøren si vurdering vera tilstrekkeleg å avsetja 12.000 tonn sild til å bifangst i industritrålfisket. Total bifangst må haldast på eit lågast mogleg nivå. Maksimalprosent for innblanding sild i fangstane og ved levering vert foreslått til 20. Fiskeridirektøren vert gjeven

høve til å endra innblandingsprosenten dersom det er nødvendig for å utøva industritrålfisket.

Skulle det etter 3.kvartal visa seg at det berekna kvantum bifangst vil bli lågare enn 12.000 tonn, kunne det opnast for eit direkte trålfiske på det resterande kvantum. I eit slikt direkte trålfiske måtte det setjast konsumkrav. På same måte som i trålfisket etter makrell i 1991, må fartøy framstillast og godkjennast av Kontrollverket for konsumleveranse av sild. På bakgrunn av resterande kvantum sild og talet på deltakande fartøy, ville så Fiskeridirektøren kunna fastsetja ein maksimalkvote for dette fisket.

Fiskeridirektøren føreslår at det vert avsett 12.000 tonn til å dekkja bifangst av sild i industritrålfisket.

Fiskeridirektøren føreslår at det i utgangspunktet vert sett 20 % som maksimal tilleten sildeinnblanding i fangstane og ved levering. Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å endra innblandingsprosenten dersom det skulle vera nødvendig for å utøva industritrålfisket.

Fiskeridirektøren føreslår at dersom det berekna kvantum sild i industritrålfangstane vert lågare enn 12.000 tonn, vert det frå 1.november opna for eit direkte trålfiske på det gjenståande kvantumet.

Fiskeridirektøren føreslår at det vert sett konsumkrav i eit eventuelt direkte trålfiske. Trålarar som skal delta i eit slikt fiske må godkjennast av Kontrollverket.

Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å fastsetja eit føremålstenleg reguleringsopplegg for eit eventuelt direkte trålfiske, herunder gruppe-og maksimalkvote.

4. REGULERING AV RINGNOTFISKET.

4.1. Reguleringsform

Tidlegare var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde regulert med ein felles fartøykvote. Av omsyn til at einskilde fartøy ikkje skulle verta ståande att med kvote i eit område når silda ikkje var tilgjengeleg der, har ringnotfisket dei to siste åra vore regulert med separate fartøykvotar i dei einskilde områda.

Fiskeridirektøren føreslår at det fartøykvoteregulerte ringnotfisket vert regulert med separate fartøykvotar for kvart av områda Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde.

4.2. Konesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Fiskeridirektøren foreslår same reguleringsopplegget for denne gruppa i 1992 som i 1991, dvs. fartøykvoteregulering.

4.2.1 Fartøy mellom 70 og 90 fot

Fiskeridirektøren foreslår at deltakingskriteria vert oppretthaldne, dvs. fartøy mellom 70 og 90 fot må ha delteke utanfor grunnlinene i fisket etter Nordsjøisild, Skagerrak-sild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° n.br. i 1989, 1990 eller 1991.

Det er 9 SUK-fartøy som har deltakingsrett; av desse har 1 etter ønske fått høve til å delta i kystgruppa.

Fartøy som oppfyller deltakingsvilkåra vert som før regulerte saman med den konesjonspliktige flåten.

Fartøy som ikkje fyller deltakingskriteria, kan delta i kystfisket innanfor grunnlinene.

4.2.2. Ringnotfartøy over 70 fot

Gruppekvoteane for Nordsjøen og området vest 4° vestleg lengde er ikkje fastlagde sidan norsk totalkvote for desse områda ikkje er kjende.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for Skagerrak vert sett til 14.540 tonn.

Fartøykvotane vert utrekna etter "Universalnøkkelen".

Fisket vert stoppa i eit område når gruppekvoten eller totalkvoten for området er berekna oppfiska.

Fisket vert stoppa i alle områda når summen av totalkvotane for områda er berekna oppfiska.

Fisket kan stoppast sjølv om det einskilde fartøy ikkje har teke sin fartøykvote.

P.g.a. EF sitt regelverk vert det sett konsumkrav ved eit eventuelt fiske i EF-sona i Nordsjøen og i området vest av 4° vestleg lengde.

Det vert ikkje sett konsumkrav i Norges økonomiske sone.

5. REFORDELING

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotane til ringnotfartøy som ikkje har starta fisket innan 1.oktober vert oppheva. Fiskeridirektøren kan refordela kvotane på dei deltakande fartøya.

Fiskeridirektøren kan dispensera frå kravet om deltaking innan 1.oktober.

Dersom det viser seg naudsynt for å sikra at totalkvoten vert oppfiska, kan Fiskeridirektøren etter 1. desember oppheva alle fartøykvotane for ringnotfartøy og gruppekvoten for trålarar.

Det kan avviklast eit fiske på restkvoten som Fiskeridirektøren får fullmakt til å regulera på best føremålstenlege måte.

6. OPNINGSDATO

Fiskeridirektøren foreslår at fisket vert opna 2.januar.

7. OPPSUMMERING AV REGULERINGSFORSLAGA.

7.1. Totalkvotane.

-Dersom kvoteavtalen mellom EF og Noreg ikkje føreligg innan årsskiftet, vil Fiskeridirektøren foreslå at det vert avsett ein førebels norsk kvote for Norges økonomiske sone i Nordsjøen.

-Fiskeridirektøren foreslår at Skagerrak-kvoten på 16.540 tonn vert fordelt med ei avsetning på 2.000 tonn til kystfisket og ein gruppekvote på 14.540 tonn til ringnotfartøy over 70 fot.

7.2. Kystfisket

-Fiskeridirektøren foreslår at det samla for alle område vert avsett 7.000 tonn til kystfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i 1991 vert sett krav om levering til konsum eller aqn. Fiskeridirektøren kan dispensera frå påbodet dersom silda av kvalitetsmessige årsaker ikkje kan nyttast til konsum.

-Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy under 70 fot som i tidlegare år vert regulerte med ein maksimalkvote pr.fartøy på 5.500 hektoliter som gjeld på kysten, i Nordsjøen og i Skagerrak.

-Fiskeridirektøren foreslår at dei same deltakingavgrensingane som tidlegare skal gjelda for kystnotfiske, garnfiske og fritidsfiske.

7.3. Trålfisket

-Fiskeridirektøren foreslår at det vert avsett 12.000 tonn til å dekkja bifangst av sild i industritrålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det i utgangspunktet vert sett 20 % som maksimal tilleten sildeinnblanding i fangstane og ved levering. Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å endra innblandingsprosenten dersom det skulle vera nødvendig for å utøva industritrålfisket.

-Fiskeridirektøren foreslår at dersom det berekna kvantum sild i industritrålfangstane vert lågare enn 12.000 tonn, vert det frå 1.november opna for eit direkte trålfiske på det gjenstående kvantumet.

-Fiskeridirektøren foreslår at det vert sett konsumkrav i eit eventuelt direkte trålfiske. Trålarar som skal delta i eit slikt fiske må godkjennast av Kontrollverket.

-Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å fastsetja eit føremålstenleg reguleringsopplegg for eit eventuelt direkte trålfiske, herunder gruppe-og maksimalkvote.

7.4. Ringnotfisket

-Fiskeridirektøren foreslår at det fartøykvoteregulerte ringnotfisket vert regulert med separate fartøykvotar for kvart av områda Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4^ovestleg lengde.

-Fiskeridirektøren foreslår same reguleringsopplegget for ringnotgruppa i 1992 som i 1991, dvs. fartøykvoteregulering.

-Fiskeridirektøren foreslår at deltakingskriteria vert oppretthaldne, dvs. fartøy mellom 70 og 90 fot må ha delteke utanfor grunnlinene i fisket etter Nordsjøsil, Skagerrak-sild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° n.br. i 1989, 1990 eller 1991.

-Fartøy som oppfyller deltakingsvilkåra vert som før regulerte saman med den konsesjonspliktige flåten.

-Fartøykvotane vert utrekna etter "Universalnøkkelen".

-Fisket vert stoppa i eit område når gruppekvoten eller totalkvoten for området er berekna oppfiska.

-Fisket vert stoppa i alle områda når summen av totalkvotane for områda er berekna oppfiska.

-Fisket kan stoppast sjølv om det einsskilde fartøy ikkje har teke sin fartøykvote.

-P.g.a. EF sitt regelverk vert det sett konsumkrav ved eit eventuelt fiske i EF-sona i Nordsjøen og i området vest av 4° vestleg lengde.

-Det vert ikkje sett konsumkrav i Norges økonomiske sone.

-Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotane til ringnotfartøy som ikkje har starta fisket innan 1.oktober vert oppheva. Fiskeridirektøren kan refordela kvotane på dei deltakande fartøya.

-Fiskeridirektøren kan dispensera frå kravet om deltaking innan 1.oktober.

7.5. Generelt

-Dersom det viser seg naudsynt for å sikra at totalkvoten vert oppfiska, kan Fiskeridirektøren etter 1. desember oppheva alle fartøykvotane for ringnotfartøy og gruppekvoten for trålarar.

-Det kan avviklast eit fiske på restkvoten som Fiskeridirektøren får fullmakt til å regulera på best føremålstenlege måte.

-Fiskeridirektøren føreslår at fisket vert opna 2.januar. "

Aglen innledet med å gi en kort orientering om bestandssituasjon. Bestanden for 1991 er målt til 1,4 mill. tonn, som er en svak nedgang fra 89-90. Bestanden består nå av mye voksen sild og fremtiden tyder på en svak nedgang.

Wåge ga en redegjørelse for forhandlingsresultatet med EF. TAC for nordsjøsilde ble fastsatt til 430.00 tonn, hvorav Norge er tildelt 124.700 tonn. I området vest av V 4° er Norge tildelt 6.200 tonn.

Bakkevik viste til forslaget om konsumpåbud for kystfiskeflåten, med adgang for Fiskeridirektøren til å gi dispensasjon. Han spurte om rutinene ved dispensasjonsgivning.

Halsteinsen sa at når behovet for dispensasjon er til stede vil salgslaget ta dette opp med Fiskeridirektoratet. Hittil har det vært få tilfeller, og dispensasjonsspørsmålet er avgjort uten forsinkelser fra direktoratets side.

Stonchaugen spurte om det estimat som var gitt over oppfisket bifangstkvantum i industritrålfisket var rett. Han mente det var grunn til å tro at kvantumet var større enn oppgitt.

Gullestad svarte at estimatet var gitt pr. 1. november på basis av et særskilt opprettet prøvetakerprogram.

Johansen viste til fiskarlagets vedtak i ressursdelingsutvalgets innstilling hvor det bl.a. heter:

"Norges Fiskarlag ser det som viktig at kystnotgruppen mellom 70 og 90 fot får en bredere ressursmessig basis for sin drift. Norges Fiskarlag går derfor inn for at en utvider denne gruppens rettigheter ved at en gir 10 nye fartøy fortrinnsvis fra Nord-Norge og Trøndelag, rett til å delta i fisket etter nordsjøsilde og makrell slik at det totalt blir 18 fartøy i gruppen."

Johansen framsatte vedtaket som forslag til regulering.

Leine advarte sterkt mot å slippe 10 nye fartøy inn i ringnotgruppen. Han viste til at samfunnet har brukt minst 700 mill. på kondemnering og salgstilsludd de siste 10 årene for å få flåten mere lønnsom. Fortsatt er ringnotflåten for stor. Han mente det også ville være vanskelig å finne frem til tildelingskriterier som skal avgrenses til 10 fartøy.

Gregussen sa at det forut for Fiskarlagets vedtak hadde være en lang prosess internt i hele sildesektoren. I denne sammenheng viste han til ressursdelingsutvalgets arbeid og dets målsetning. En hadde måttet tatt hensyn til kritikken fra nord for de foretatte endringer i den tidligere frie tilpassing for fartøy under 90 fot.

Forslaget om å gi 10 nye fartøy rett til å delta i fisket etter nordsjøsild og makrell fikk 4 stemmer (Arctander, Johansen, Bakkevik og Wold). De øvrige 9 representanter i Reguleringsrådet stemte i mot.

For øvrig var det enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter sild sør for 62° i 1992.

Norges Fiskerilag 0528 05.DES91

FISKERIDIREKTORATET

Høysø F. dir
ASS. dir
K. H. O. O. O.
H. O.
R
Fiskeridirektoratet, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

05.12.91.
Jnr. 2060/91
HTV.
ark.

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N.BR. I 1992.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet saken i møte den 4. desember 1991, og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerilag mener at utviklingen av sildefisket sør for 62° N.Br. har fungert relativt bra i 1991. En vil derfor foreslå at de gjeldende reguleringene i store trekk videreføres i 1992.
2. Norges Fiskerilag vil på nytt be om at kontrollen med både utenlandske, og norske fartøy som deltar i sildefiskeriene i norsk sone, skjerpes. I denne sammenheng må det arbeides for at også utenlandske fartøyer pålegges de samme særkrav som norske fiskere har bl.a. med hensyn til forbud mot aktivt/passivt sorteringsutsyr.
3. I samsvar med Landsstyrets vedtak i sak 104/91 går en inn for følgende fordeling av sild sør for 62. breddegrad i 1992:

"Norges Fiskerilag går inn for at kystgruppens samlede kvote stipuleres til 5 000 tonn.
Norges Fiskerilag går inn for at trålgruppens andel settes til 7% av totalkvoten.
Ringnotgruppen og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse sin andel av totalkvoten er samsvarende med den rest som gjenstår etter tildeling til trål og kyst."
4. Fartøy som fisker i kystgruppen bør begrenses med en maksimalkvote på 5 500 hl. Konesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle fartøykvoter i Nordsjøen, Skagerrak og Vest av 4° Vest, beregnet etter "universalnøkkelen".

07.12 81 10.14 211 00172

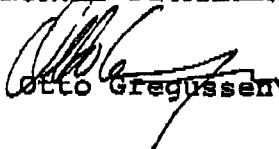
Norges Fiskarlag

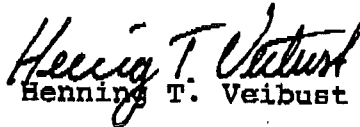
Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

5. Fisket bør være åpent fra 2. januar.
For ringnotgruppen bør siste frist for oppmøte settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det straks foretas en ny vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelsen nevnte dato.

6. For å bidra til at størst mulig kvantum går til konsum, bør fartøykvotene være "garanterte" frem til 1. desember. Eventuelt gjenstående kvantum 1. desember må fordeles i samråd med Norges Fiskarlag."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

10532 05. DES 91

Postboks 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

05.12.91.
Jnr. 2063/91
HTV.
ark.

TELEFAX

RESSURSDDELINGSUTVALGETS INNSTILLING.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet saken i møte den 4. desember 1991, og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskerilag har behandlet spørsmålet om fordeling av ressursene i sildesektoren på bakgrunn av innstillingen fra et internt utvalg, og en omfattende organisasjonsmessig behandling av utvalgets innstilling.

Norges Fiskerilag vil understreke at en større grad av stabilitet og forutsigbarhet er viktige forutsetninger for å bedre næringens lønnsomhet.

Fordelingen av ressursene mellom de ulike grupper må gjelde over flere år, og Norges Fiskerilag går derfor inn for at en i første omgang trekker opp retningslinjene for perioden fra og med 1992 til og med 1994.

Landsstyret legger til grunn for sin vurdering, at det ikke vil bli vesentlige endringer i det totale kvotegrunnlaget i pelagisk sektor i perioden. En forutsetter at fordelingen mellom gruppene skal kunne revurderes dersom kvotegrunnlaget endres vesentlig.

Norges Fiskerilag ser det som viktig at kystnotgruppen mellom 70 og 90 fot får en bredere ressursmessig basis for sin drift.

Norges Fiskerilag går derfor inn for at en utvider denne gruppens rettigheter ved at en gir 10 nye fartøy fortrinnsvis fra nord-Norge og Trøndelag, rett til å delta i fisket etter nordsjøsild og makrell slik at det totalt blir 18 fartøy i gruppen.

Disse fartøyene bør i fisket etter nordsjøsild og makrell, reguleres sammen med ringnotgruppen og Norges Fiskerilag vil ta hensyn til at det slippes flere fartøy inn i fisket, ved fordelingen mellom gruppene.

De konkrete fordelinger mellom gruppene i sildesektoren må sees som en helhet og Norges Fiskerilag vil ut fra ovennevnte anbefale følgende:

Makrell:

Norges Fiskarlag går inn for følgende når det gjelder kystgruppens fiske etter makrell:

- fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene, gis en stipulert kvote (inngår som en del av kystgruppens kvote).
- kystgruppens samlede kvote inklusive kvoten til kystnotfartøy under 70 fot, settes til 16 500 tonn.
- ordningen med maksimalkvoter må videreføres.

Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppens andel i fisket etter makrell settes til 2%.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse, sin andel av totalkvoten er samsvarende med den rest som gjenstår etter tildeling til trål og kyst.

Sild syd for 62. breddegrad:

Norges Fiskarlag går inn for at kystgruppens samlede kvote stipuleres til 5 000 tonn.

Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppens andel settes til 7% av totalkvoten.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse, sin andel av totalkvoten er samsvarende med den rest som gjenstår etter tildeling til trål og kyst.

Norsk vårgytende sild:

Den gruppeinndeling man har hatt i de senere år bør videreføres.

Ved totalkvoter mindre enn 20 000 tonn mener Norges Fiskarlag at kystflåten må tildeles hele kvoten.

- for totalkvoter over 20 000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på inntil 70 000 tonn å nå et nivå på henholdsvis 60,5% for kyst, 35,5% for ringnot og 4% for trål.
- for totalkvoter over 70 000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på inntil 80 000 tonn å fordeles med 53% til kyst og 43% til ringnot. Trålgruppens andel holdes på 4% i dette intervallet.
- for totalkvoter over 80 000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på inntil 250 000 tonn å fordeles med 47% hver til kyst og ringnot, og 6% til trål.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

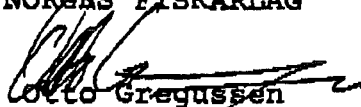
Lodde i Barentshavet:

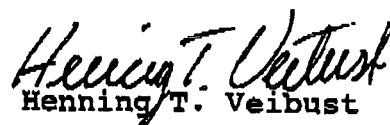
Norges Fiskarlag går inn for at man tar utgangspunkt i et reguleringsår som strekker seg fra sommer til sommer. Gruppene gis andeler av den totalkvote Norge blir tildelt i hele denne perioden.

Norges Fiskarlag går inn for en videreføring av den gruppeinndeling man hadde for vinterloddefisket i 1991. Det tilrås at gruppene gis følgende andeler av den totale norske kvote, uavhengig av størrelsen på denne:

Kystgruppen (alle fartøyer under 90 fot):	12 %
Trål (trålere over 90 fot)	: 8 %
Konsesjonspliktig ringnot	: 80 % "

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 20/91 - REGULERING AV LODDEFISKET I BARENTSHAVET

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Historikk

I løpet av 1980 - årene ble følgende kvantum lodde fisket i Barentshavet:

Tabell 20.1. Lodde i Barentshavet (1000 tonn).

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987-90
Norge								
-vinter	555	812	568	732	365	342	72	0
-sommer	443	445	591	760	472	111	0	0
-Totalt	998	1257	1159	1492	837	453	72	0
Sovjet	641	721	596	846	628	398	51	0
Andre	9	28	5	36	42	17	0	0
Sum	1648	2006	1760	2374	1507	868	123	0

Kilde: Havforskningsinstituttets ressursoversikt, 1991.

I årene 1980 til 1984 ble det fisket mellom 1.5 og 2.4 millioner tonn lodde. Av dette fisket Norge mellom 0.8 og 1.5 millioner tonn. Fra 1983 til 1984 gikk norsk totalfangst ned fra 1.492.000 tonn til 837.000 tonn. Både vinter- og sommerloddefisket ble redusert i omfang. Fra 1984 til 1985 gikk norsk totalfangst ned fra 837.000 tonn til 453.000 tonn, noe som alene skyldtes svikt i sommerloddefisket. Fra og med 1986 anbefalte ACFM fredning av lodda. Likevel åpnet den Norsk-Sovjetiske fiskerikommisjon for et fiske med en totalkvote på 120.000 tonn i 1986. Denne kvoten ble fisket, men det ble ikke åpnet for et sommerloddefiske. Fisket har vært stengt i årene 1987 - 1990.

Forskningsstoktet høsten 1990 avdekket at det ville være grunnlag for et større loddefiske våren 1991, og fisket ble da åpnet igjen for første gang på fem år.

Loddefisket vinteren 1991

For vinteren 1991 anbefalte ACFM en totalkvote på 1 million tonn for vinterfisket 1991. Fastsatt TAC var på 850.000 tonn, og denne ble fordelt med 510.000 tonn til Norge og 340.000 tonn til Sovjet. Helt på slutten fikk Norge en overføring på 20.000 tonn fra Sovjetunionen, slik at norsk totalkvote ble 530.000 tonn. Fisket ble avviklet på følgende måte:

Åpningsdato

Fisket ble åpnet 11. januar.

Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

Følgende fartøy kunne delta i fisket på den norske totalkvoten:

- Fartøy med ringnotkonsesjon (ringnotgruppen)
- Fartøy større enn 27.5 meter l.l. med loddetråltillatelse (trålgruppen)
- Fartøy under 27.5 meter l.l. (kystgruppen) Dersom fartøyet skal nytte trål, må det ha loddetråltillatelse.

I tillegg kunne Fiskeridirektøren tillate deltakelse av fartøy over 27.5 meter l.l. som hadde adgang til å fiske etter norsk vårgytende sild i 1991.

For fartøy under 27.5 meter l.l. var det dermed i prinsippet ingen begrensninger i deltakelsen.

Fangstbegrensning (uttaksregulering)

I tråd med Reguleringsrådets tilråding ble den norske totalkvoten fordelt på norske flåtegrupper slik:

Ringnotgruppen	390.000 tonn
Trålgruppen	50.000 tonn
Kystgruppen	70.000 tonn
<u>TOTALT:</u>	<u>510.000 tonn</u>

I forskrift fastsatt 19. desember 1990 (J-171-90) ble fartøyene ved sesongstart tildelt kvoter slik:

Ringnotgruppen.

Fartøy i ringnotgruppen ble tildelt fartøykvoter etter den vanlige nøkkelen for ringnotfiskerier (universalnøkkelen). Faktoren ble fastsatt til 10.0, hvilket innebar en overfordeling av gruppekvoten på ca 3 prosent.

Trålgruppen.

Fartøy i trålgruppen ble tildelt maksimalkvoter. Fartøy under 36 m.l.l. fikk maksimalkvoter på 7.000 hl, mens fartøy over 36 m.l.l. fikk maksimalkvoter på 9.000 hl.

Kystgruppen.

Fartøy i kystgruppen ble tildelt maksimalkvoter. Fartøy under 27.5 m.l.l. fikk maksimalkvoter på 6.000 hl, mens fartøy over 27.5 m.l.l. fikk maksimalkvoter på 9.000 hl.

Påmelding

Påmeldingsfristen utløp 2. januar 1991, og 422 fartøy var da meldt på til loddefisket. Av disse var 103 konsesjonspliktige ringnotfartøy, 97 i trålgruppen og 222 i kystgruppen.

Med gjeldende maksimalkvoter var kystgruppen overfordelt med ca 100 prosent (utfra påmeldingen var det delt ut dobbelt så mange maksimalkvoter som gruppekvoten ga grunnlag for). Trålgruppen var overfordelt med 65 prosent.

Siste utseilingsdato

Siste utseilingsdato var i utgangspunktet satt til 7 dager etter oppstart av konsumloddefisket.

Ønske om refordeling i trål og kystnotgruppen

I telefaks av 20. desember 1990 beklaget Norges Fiskarlag fordelingen av maksimalkvoter i kyst og trålgruppen, og ba Fiskeridepartementet om å endre forskriften fastsatt 19. desember. Norges Fiskarlag foreslo at fartøy i trålgruppen ble tildelt en maksimalkvote i henhold til lastekapasitet. Fiskarlaget foreslo videre at kystfartøy mellom 70 og 90 fot ble tildelt en maksimalkvote på 12.000 hl, og at kystfartøy under 70 fot skulle få en noe redusert kvote i forhold til dette.

I Fiskeridepartementets svar til Norges Fiskarlag fant en ikke å kunne imøtekomme Norges Fiskarlags ønsker. Dette ble begrunnet med A) at det på grunnlag av gruppekvotene ikke var mulighet for å gi større maksimalkvoter enn det som allerede var gitt, og B) praktiske vansker med å oppdrive holdbare mål for lastekapasitet for trålerne. Videre ble det orientert om at Fiskeridirektøren ville vurdere refordeling av maksimalkvotene når den reelle deltagelse var bedre kjent, etter siste utseilingsdato.

Endring av siste utseilingsdato

Hvilken økonomi flåten vil få av et mel/olje-fiske etter lodde

er sterkt avhengig av loddas fettprosent. I ethvert vinterloddefiske faller fettprosenten for hver uke som går, og som en konsekvens av dette synker det økonomiske utbytte av fangsten utover vinteren. For den del av flåten som fisker til mel/olje vil det derfor være fornuftig å få en refordeling av kvotene så tidlig som mulig.

Vinteren 1991 fant Fiskeridirektøren det vanskelig å refordele kvotene før den reelle deltagelse var kjent, hvilket innebar at en måtte vente med refordelingen til siste utseilingsdato. Som nevnt over var denne bestemt av oppstart av konsumloddefisket, som igjen var bestemt av loddas modningsgrad. I reguleringene hadde en, som for tidligere år, lagt til grunn at konsumloddefisket kunne starte når loddas rognprosent var kommet opp i 15. I 1991 satte imidlertid japanske kjøpere som krav at lodda skulle ha en rognprosent på 18. Et slikt krav forsinket oppstart av konsumloddefisket og følgelig ville siste utseilingsdato, og følgelig kjennskap til den reelle deltagelse, bli skjøvet ut i tid.

For å sikre at den norske totalkvoten skulle bli tatt, og at den oppfiskete lodda skulle ha noenlunde høy fettprosent, anmodet Norges Fiskarlag Fiskeridirektøren om å fastsette siste startdato uavhengig av oppstart av konsumloddefiske. Dette ønsket ble imøtekommet av Fiskeridirektøren, som fredag 1. mars kunngjorde at siste startdato for deltagelse i loddefisket var fastsatt til 8. mars.

Løtetjeneste og åpning

Løtetjeneste ble basert på tidligere års erfaringer med leting etter lodde og var lagt opp i samarbeid med Havforskningsinstituttet for å oppnå best utnyttelse av fartøyene. Formålene med toktene til Forsøkskontoret og HI var å finne når gytemoden lodde skilte seg fra unglodde og hvor silda stod i Barentshavet. I avtalen med Sovjet ble det fastsatt at det skulle være forbud

mot fiske nord for N 74°.

Letefartøyene skulle undersøke de tradisjonelle loddefelt for raskest mulig å kartlegge loddas mengde og utbredelse.

Fiskeridirektøren hadde leid Torson og Harjan til å foreta leting etter lodda. Det ble lagt opp til en meldetjeneste fra fartøyene i nært samarbeid med Norges Sildesalgslag.

I det vestlige innsiget fikk en tidlig klart bilde av at lodda hadde skilt seg nord for N 74°. I det østlige innsiget fant en unglodde sør for nord N 74°.

Fiskeridirektøren åpnet vinterloddefisket i Barentshavet 11. januar 1991 kl 2000. Fisket ble tillatt innenfor et området begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1: N 71°05'	Ø 28°00'
2: N 71°30'	Ø 28°00'
3: N 71°30'	Ø 40°00'
4: N 72°40'	Ø 40°00'
5: N 72°40'	Ø 35°00'
6: N 74°00'	Ø 35°00'
7: N 74°00'	Ø 23°00'
8: N 69°30'	Ø 13°00'

Området ble utvidet 28. januar, 5. februar, slik at det maksimalt åpnete området var mellom følgende posisjoner:

1: N 69°30'	Ø 32°30'
2: N 71°00'	Ø 32°30'
3: N 71°00'	Ø 40°00'
4: N 72°40'	Ø 40°00'
5: N 72°40'	Ø 37°00'
6: N 74°00'	Ø 37°00'
7: N 74°00'	Ø 23°00'
8: N 69°30'	Ø 13°00'

Det har vært fremmet kritikk mot at en åpnet for loddefisket for tidlig slik at den lodda som ble tatt var for liten. Minstemålet for lodda er på 11 cm. Det har ved mottaksfabrikkene ikke vært registrert fangster under minstemål. Havforsker Harald Gjørseter ved Havforskningsinstituttet har på bakgrunn av lengdemålinger av Fiskeridirektoratets prøvetakere og representative prøver sendt Havforskningstituttet ikke kunne påvise at det er tatt lodde under minstemål.

Det var en fordel med tidlig åpning fordi en fikk en bedre fordeling av fisket over tid i forhold til leveringsproblemene.

Videre er det påpekt at Michael Sars som gikk på sildeleting startet 14. januar. I denne sammenheng er det reist spørsmål om dette toktet burde startet tidligere for å ha klargjort hvor sild står før åpning av loddefisket. I år valgte en å ikke åpne området med stor sannsynlighet av sild før en hadde undersøkt området.

Første refordeling innad i trål- og kystgruppen.

1. mars hadde de første fartøy i trål og kystgruppen fisket opp sine maksimalkvoter. Til tross for at det stadig var en uke igjen til siste startdato, når en ville kjenne reell deltagelse, ønsket Fiskeridirektøren ikke å legge unødige kvotebegrensninger på faktisk deltagende fartøy i disse to gruppene. Fiskeridirektøren valgte derfor å heve samtlige maksimalkvoter i kyst- og trålgruppen med 3.000 hl.

Andre refordeling innad i trål- og kystgruppen.

På siste utseilingsdato, 8. mars, ba Fiskarlaget om at alle maksimalkvoter i kyst og trålgruppen skulle heves til 18.000 hl. Dette ønsket ble ikke imøtekommet av Fiskeridirektøren som istedet hevet alle maksimalkvoter i trål- og kystgruppen med

ytterligere 3.000 hl. I trålgruppen var nå maksimalkvotene 15.000 hl og 13.000 hl, mens de i kystgruppen var 15.000 hl og 12.000 hl.

Refordeling mellom fartøygruppene

8. mars kjente en den reelle deltagelse i gruppene. I ringnotgruppen deltok samtlige 103 fartøy, i trålgruppen deltok 33 fartøy og i kystgruppen deltok 73 fartøy. I de to ukene trål og kystgruppen hadde vært i aktivitet (uke 9 og 11, se tabell 2), var det fisket i snitt 5 - 6.000 tonn i hver av gruppene. Fisket var godt, men selv med en slik fisketakt i ukene 11 til 15 ville en ikke være garantert at trål eller kystnot ville fiske sine gruppekvoter. En regnet med at mottaket av loddefangstene ville være den begrensende faktor for fangstutviklingen, og i tillegg regnet en med at disse mottaksproblemerkene ville forsterkes i påskeuken. En sto også overfor usikkerhet med hensyn til tilgjengelighet av lodda i ukene som kom.

For at en skulle være garantert å få fisket opp den norske totalkvoten, foreslo Fiskeridirektøren å heve faktoren med 1 fra 10.0 til 11.0. Med en slik faktorøkning antok Fiskeridirektøren at trål- eller kystgruppen ikke ville få redusert sine fangstmuligheter.

Samme dato foreslo Norges Fiskarlag å heve faktoren i ringnotgruppens fiske etter lodde med 1.4 til 11.4.¹ Dette var en noe kraftigere refordeling enn Fiskeridirektøren hadde foreslått. Ettersom enhver faktorøkning over 10 i realiteten innebar en endring av gruppekvoteene var dette et spørsmål Fiskeridirektøren ikke kunne avgjøre under gjeldende forskrifter, men som Fiskeridepartementet måtte avgjøre. Fiskeridepartementet valgte å følge Norges Fiskarlag sitt forslag, og instruerte

¹ Notfiskarsamskipnaden foreslo å øke faktoren med 2, fra 10 til 12. Det samme ble foreslått av Norsk Sjømannsforbund.

Fiskeridirektøren til å endre faktoren til 11.4. Den nye faktoren ble gjort gjeldende fra 8. mars (uke 11).

Figur 1 viser effekten av faktor-økningen i ringnotgruppens fiske. Ringnotgruppens fiske økte tydelig i uke 11.

Tredje refordeling i trål- og kystgruppen.

Den 12. mars ble samtlige maksimalkvoter for fartøy i kyst- og trålgruppen hevet til 18.000 hl.

FANGSTUTVIKLING

Refordelingen mellom gruppene (faktorhevingen til 11.4) viste seg å være kraftigere enn det var behov for. Tilgjengeligheten av lodde var god, mottakene fungerte bedre enn en hadde regnet med, og fangstaktiviteten medførte at totalkvantumet på 510.000 tonn var beregnet oppfisket den 2. april 1991. Fisket ble derfor stoppet tirsdag 2. april kl 2400. I de påfølgende dager drev Fiskeridepartementet forhandlinger med Sovjet om tillatelse til å fiske 20.000 tonn av sovjets loddekvote. Dette fikk en gjennomslag for lørdag 6. april, og fisket ble da åpnet for kyst- og trålgruppen. Totalt hadde Norge dermed en kvote på 530.000 tonn.

På dette tidspunkt hadde fisketakten avtatt betraktelig, og fisket avtok mot andre halvdel av april. I tråd med avtalen med Sovjet ble loddefisket stoppet 30 april kl 2400. Det var da innmeldt 532.195 tonn lodde.

FORDELING AV OPPFISKET KVANTUM

Tabellen under viser den opprinnelige fordeling av kvote og

oppfisket kvantum på de tre fartøygruppene.

Tabell 1. Fordeling av oppfisket kvantum på fartøygrupper, i henhold til innmeldte fangster.

	Gruppekvote Kvantum	%-vis andel	Fangst Kvantum	%-vis andel
Ringnot	390.000 t	76.5%	432.940 t	81.5%
Trål	50.000 t	9.8%	45.042 t	8.5%
Kystnot	70.000 t	13.7%	54.213 t	10.0%
Totalt	510.000 t	100.0%	532.195 t	100.0%

Refordelingen førte til at ringnotgruppen fisket mer enn sin opprinnelige gruppekvote, og trål og kystnot mindre enn sine opprinnelige gruppekvoter.

Tabell 2 viser fangstutviklingen for de tre fartøygruppene pr uke. Tallene er basert på innmeldte kvanta. Vedlagte figur 1 viser denne fangstutviklingen grafisk. Figur 2 viser fangstutviklingen pr. uke for trål og kystnotgruppen.

TABELL: 2

AKKUMULERT FANGST I HENHOLD TIL INNMELDINGER.

UKE	RINGNOT	KYSTNOT	TRÅL	TOTALT
2	4074			4074
3	30070			30070
4	74690			74690
5	129844			129844
6	178965			178965
7	245604			245604
8	289157			289157
9	326502	2720	2620	331842
10	334669	11640	11800	358109
11	393442	24444	28082	445968
12	409700	36724	34998	481422
13	424000	41283	39838	505121
14	432940	44494	42428	519862
15	432940	50750	44431	528121
16	432940	53437	45042	531419
17	432940	54213	45042	532195

Tabell 3^a viser fordeling av loddefangstene på fartøyenes hjemstedsfylke, mens tabell 3^b viser den tilsvarende fordeling på leveringsfylker. Fangst-tallene er foreløpige. Med utgangspunkt i vel 98% av oppfisket kvantum ser en at fartøy fra de tre nord-norske fylkene sto for ca 24% av loddefangstene, mens fartøy fra de sør-norske fylker sto for 76%. Ca 56% av loddefangstene ble landet i de tre nord-norske fylker, mens 44% ble landet i Sør-Norge.

Tabell 3^a. Fordeling av fangst etter fartøyenes hjemstedsfylke.

Finnmark	40.927 t	7.8%	24%
Troms	51.488 t.	9.9%	
Nordland	31.158 t.	6.0%	
N-Trøndel.	6.431 t.	1.2%	76%
S-Trøndel.	22.021 t.	4.2%	
Møre/Roms	178.246 t.	34.1%	
Sogn/Fjord	20.389 t.	3.9%	
Hordaland	136.866 t.	26.2%	
Rogaland	25.800 t.	4.9%	
Vest-Agder	6.710 t.	1.3%	
Uoppgitt	2.160 t.	0.4%	
Totalt	522.195 t.	100.1%	100%

Tabell 3^b. Fordeling av fangst etter ilandførings-landsdel.

Finnmark	145.988 t	27.9%	56%
Troms	98.644 t.	18.9	
Nordland	45.356 t.	8.7%	
N-Trøndel.	815 t.	- %	44%
S-Trøndel.	34.295 t.	6.6%	
Møre/Roms	70.452 t.	13.5%	
Sogn/Fjord	41.406 t.	7.9%	
Hordaland	33.760 t.	6.5%	
Rogaland	49.958 t.	9.6%	
Andre	214 t.	- %	
Totalt	522.195 t.	96.7%	100%

Loddefisket høsten 1991

Spørsmålet om å åpne for et loddefiske

I sitt mai-møte 1991 antydet ACFM en totalkvote for lodde i Barentshavet for sesongen høsten-91/vinteren-92 på 1.2 millioner tonn. ACFM ga imidlertid ingen anbefaling om hvor stor del av dette kvantumet som kunne fiskes til høsten, men antydet at et slikt fiske burde være begrenset. Et høstloddefiske bør være begrenset fordi det generelt innebærer fare for at en;

- beskatter umoden lodde,
- beskatter lodda før den har utnyttet sitt vekstpotensiale,
- reduserer lodde tilgjengelig som føer til torsk.

Det er etterhvert grundig dokumentert hvor viktig lodda er som mat for torsk. Gjennomsnittsprisen pr kg torsk hadde frem til mai 1991 ligget på 9.50 kr/kg rundvekt, mens gjennomsnittsprisen pr kg lodde til mel og olje for høsten 1991 av Sildemelfabrikkenes Landsforening ble anslått til 0.60 kr/kg. Torsken hadde med andre ord en førstehåndsverdi som var i overkant av 15 ganger så høy som loddas førstehåndsverdi til oppmaling. Ethvert fiske som innebar fare for å redusere mattilbudet til torskebestanden måtte derfor vurderes nøye.

På den annen side er de seks nordligste sildemelfabrikkene avhengig av et høstloddefiske. Disse fabrikkene er basert på å produsere mel og olje av Barentshavlodde. De er avhengig av å ha flere driftsdøgn iløpet av et år enn hva et vinterloddefiske gir grunnlag for. Et høstloddefiske er dermed av vesentlig betydning for disse fabrikkenes økonomiske overlevelsessevner.

I årene som har gått siden en forrige gang hadde et vinterloddefiske i Barentshavet (1986), har fem av disse fabrikkene vært underlagt en beredskapsordning i påvente av oppstart av loddefiske. Fabrikkenes kostnader ved å være med i denne beredskapsordningen har vært ca 30 millioner kr pr. år

(ekskl avskrivinger). Av dette har samfunnet ved staten bidratt med i overkant av 13 millioner, næringen med 4 - 5 millioner og bedriftene selv med 12 - 13 millioner kroner².

I et vinterloddefiske er det viktig å ha sildemelfabrikkene i Nord-Norge intakt, fordi disse gir avtaksmuligheter for den kystnære flåten som ikke har mulighet for å føre lodda lange avstander sørover. Videre spiller de en viktig rolle ved å ta hånd om kapp og faks fra konsumproduksjonen.

Ved å åpne for et høstloddefiske får disse fabrikkene lengre driftstid enn hva et vinterloddefiske alene kunne gi. Dette vil redusere risikoen for at disse fabrikkene skal gå konkurs. Med den sentrale rolle de fem nordligste sildemelfabrikkene har for den kystnære flåtes mulighet for deltagelse i vinterloddefisket, ville slike konkurser være svært lite ønskelig.

Før Fiskeridirektøren kunne anbefale et høstloddefiske var det av avgjørende betydning å klarlegge i hvilken grad man risikerte å unndra lodde fra torskens matfat. For å avklare dette, sendte Fiskeriøkonomisk Avdeling 10. juni brev til Havforskningsinstituttet hvor en ba om uttalelse vedrørende dette spørsmålet. I svar fra Havforskningsinstituttet 25. juni understrekes nok en gang usikkerheten om hvorvidt et høstloddefiske vil frarøve torsken mat. Havforskningsinstituttet peker imidlertid på at forholdet mellom biomassen av byttedyr og predatorer vil ha betydning for i hvilken grad et høstloddefiske vil redusere matinntaket til torsken.

Hverken ACFM eller Havforskningsinstituttet avviste et begrenset høstloddefiske. Av hensyn til å sikre fortsatt drift av de seks nordligste sildemelfabrikkene fant Fiskeridirektøren det naturlig å anbefale åpning for et begrenset høstloddefiske innenfor en TAC på inntil 300.000 tonn, som etter tradisjonell fordeling

² Kilde: Sildemelfabrikkenes Landsforening: Årsberetning og Regnskap 1989.

innebærer en norsk kvote på 180.000 tonn.

Fiskeridirektørens tilrådning ble gitt under forutsetning av at;

- Det iverksettes en effektiv kontroll med fisket for å unngå fiske på smålodde. Det vises i denne forbindelse til vedlagte notat (Vedlegg 2) som gir en foreløpig skisse av hvordan fisket eventuelt bør overvåkes.

- Fisket ikke åpnes før i september for best mulig å gjøre nytte av årets vekst-sesong for lodda.

- Landingene skal tilgodese de nord-norske sildemelfabrikkene.

Etter forhandlinger med Sovjet, ble det åpnet for et høstloddefiske innenfor en totalkvote på 250.000 tonn. Dette ga norsk kvote på 150.000 tonn. Fisket ble regulert på følgende måte:

Åpningsdato

Fisket ble åpnet 16. september 1991

Påmelding

67 konsesjonspliktige ringnotfartøy meldte seg på fisket.

Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

Den konsesjonspliktige ringnotflåten ble gitt rett til å delta i fisket.

Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Reguleringsrådet tilrådte at det enkelte fartøy's fangst høsten 1991 skulle gå til fratrekk i fartøyets samlede høst- og vinterloddekvote for sesongen 1991/92.

På grunn av stor usikkerhet med hensyn til deltagelse, ble det gitt maksimalkvoter til deltagende fartøy. Maksimalkvoten ble satt til 30.000 hl. 23. september ble maksimalkvoten endret til 30.000 hl eller to ganger fartøyets faktiske lastekapasitet. 1. oktober ble maksimalkvoten endret til 40.000 hl.

Deltagelse og fangst

Den første fangsten ble innmeldt 18.09. Tilsammen har 18 fartøy deltatt i fisket. Pr.dato er ingen fartøy aktive. Pr. 07.11.91 er det oppfisket 31.100 tonn. 10 fartøy har gått to turer, 1 fartøy har gått 3 turer og de resterende 7 fartøyene har gått en tur. Den lave deltakelsen skyldes i stor grad at fartøyene har hatt andre fiskeri å delta i. Når fangst av lodde i høst skulle gå til fradrag av fartøyets samlede høst- og vinterkvote, har mange fartøy valgt å fiske til vinteren.

14. oktober fikk Fiskeridirektøren en henvendelse fra Sovjet med forespørsel om å få fiske 50.000 tonn lodde av den norske kvoten i høst, mot at Norge ble kompensert vinteren 1992. Den 25. oktober ble denne forespørselen innvilget av Fiskeridepartementet. Den norske kvoten ble da redusert til 100.000 tonn. Under kvoteforhandlingene i Murmansk høsten 1991 om kvoteavtale for 1992 ble ytterligere 20.000 tonn overført til Sovjet.

Oppsummering av loddefisket høsten 1991

Til tross for at loddefisket i Barentshavet i høst ble åpnet med

den hensikt å bedre de 6 nordligste sildemelfabrikkenes økonomi, kan en i ettertid konstatere at dette målet ikke ble oppfylt. En vil anta at oppfisket kvantum lodde høsten 1991 ville blitt større dersom fartøyenes fangst ikke hadde blitt avregnet mot fartøyenes samlede høst- og vinterloddekvote. Denne avveiningen må finne sin løsning før et eventuelt loddefiske i Barentshavet høsten 1992.

LODDEFISKET VINTEREN 1992

1. Totalkvote

ACFM gir følgende opsjoner for et vinterloddefiske i 1992:

TAC	Gytebestand	Mat for predatorer
834	600	902
932	500	898
1.030	400	893

Et mye brukt mål for optimal gytebestand på lodde er 500.000 tonn. Om en trekker inn loddas rolle som mat for torsken, vil det ofte være fornuftig å sikte mot en høyere gytebestand enn dette. I en normalsituasjon vil en større gytebestand produsere flere rekrutter, som i sin tur vil være føde for torsken. Med den prisforskjell det er på lodde og torsk, vil selv mindre økninger i torskens tilvekst være argumenter for å opprettholde en høyere gytebestand.

Dersom det er sild i Barentshavet, kan det hende at loddas rekruttering slår feil. Det kan i et slikt tilfelle også være fornuftig å ha en større gytebestand enn 500.000 tonn.

1. Avtalegrunnlaget.

I tillegg til høstloddekvoten på 250.000 tonn har den Norsk-Sovjetiske fiskerikommisjon blitt enige om en TAC for vinterloddefisket på 834.000 tonn. Total TAC for høst- og vinterloddefisket er altså 1.084.000 tonn. For både høst- og vinterloddefisket er det avtalt kvoter til begge parter som betyr 60 % til Norge og 40 % til Sovjet. Norsk totalkvote for høst- og vinterloddefisket er altså 650.400 tonn. I utgangspunktet er

dette fordelt med 150.000 tonn på høst og 500.400 tonn til vinterfisket. Det har vært enighet mellom Sovjet og Norge om å se høst- og vinterloddefisket i sammenheng, slik at ufisket kvantum om høsten kan fiskes om vinteren. At Sovjet i avtalesammenheng har fått overført tilsammen 70.000 tonn fra Norge til høstfisket, og at Norge skal få overført tilsvarende kvantum til vinterloddefisket, får altså ingen fordelingsmessige konsekvenser.

Det er i avtalen tatt inn at dersom den ene part under vinterloddefisket finner at den ikke vil utnytte sin kvote, skal den overføre restkvantumet til den annen part. Meddelelse om slik overføring skal gis innen 25. februar 1992.

Fiskeridirektøren foreslår følgende reguleringer for vinterloddefisket 1992:

2. Fordeling mellom- og innen fartøygrupper.

Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

Følgende grupper fartøy gis tillatelse til å delta:

Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Trålere over 27,5 meter med loddetråltillatelse

Fartøy under 27,5 meter. (kystgruppen)

Kystgruppen omfatter også fartøy over 27,5 meter med deltakelsesrett i kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Dersom de ulike grupper tildeles kvoter i samme forhold som vinteren 1991, vil den norske totalkvoten på 650.400 tonn bli

fordelt mellom fartøygruppene i følgende gruppekvoter:

	<u>Kvantum</u>	<u>% Andel</u>
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	497.500 tonn	76,5
Trålere over 27,5 meter:	63.700 tonn	9,8
Fartøy under 27,5 meter:	89.200 tonn	13,7
Totalt, alle grupper:	650.400 tonn	100,0

Det kan synes aktuelt å tildele Færøyene en begrenset loddekvote. I så fall vil denne bli fratrukket totalkvoten på 650.400 tonn, før disponibel norsk totalkvote fordeles mellom fartøygruppene med samme relative andeler.

Ringnotgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket fartøykvotereguleres. Fartøykvotene fordeles etter universalnøkkelen. Fartøyene gis anledning til å benytte faktisk lastekapasitet.

Trålgruppen

Etter Fiskeridirektøren sitt syn bør det også i 1992 settes maksimalkvoter. Disse vil kunne justeres dersom det skulle vise seg nødvendig. Siden gruppekvote vil bli noe høyere enn i 1991, kan det likevel være fornuftig å fastsette disse noe høyere enn det en startet med i 1991.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for trålfartøy under 36 meter største lengde settes til 10.000 hl, mens fartøy over 36 meter tildeles en maksimalkvote på 12.000 hl.

Kystgruppen

Også denne fartøygruppen foreslås regulert med maksimalkvoter som kan justeres dersom det skulle vise seg nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy under 27,5 meter største lengde settes til 9.000 hl, mens maksimalkvoten for fartøy over 27,5 meter settes til 12.000 hl.

3. Deltakelsen

Fiskeridepartementet har sendt på høring et forslag til deltakelsesforskrift. Forslaget bygger på stort sett de samme prinsippene for deltakelse som ble lagt til grunn i fjorårets fiske. Høringsfristen er satt til 9. desember 1991 slik at Fiskeridepartementets forskrift til deltakelse i loddefisket ikke foreligger i skrivende stund.

4. Påmeldingsfrist

Fartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet vinteren 1992 må ha meldt seg på hos Norges Sildesalgslag i Harstad innen torsdag 2. januar 1992.

Fiskeridirektøren foreslår en påmeldingsfrist for loddefisket i 1992 til 2. januar 1992.

5. Åpningsdato

Fiskeridirektøren forutsetter å kunne engasjere fartøy til å lete etter lodde i begynnelsen av januar. Et slikt tokt vil lete etter lodde og drive overvåking slik at en vet når den gytemodne del av bestanden har skilt seg fra unglodda. På bakgrunn av opplysninger fra letetoktet vil Fiskeridirektøren åpne loddefisket. Det var også i år enighet i Den norsk-sovjetiske blandete fiskerikommisjon at det skulle være forbudt å fiske lodde nord for N 74.°, og at fisket skulle avsluttes 30.april.

Fiskeridirektøren åpner loddefisket sør for N 74° når den gytemodne bestanden har skilt seg fra unglodda.

Utkast

Ved vinterloddefisket i Barentshavet er det en målsetting å utnytte alt råstoff. En vil derfor ved siden av det generelle utkastforbudet som gjelder i norsk økonomisk sone også ha et forbud mot utkast av kapp og faks.

Fiskeridirektøren foreslår at det skal være forbud mot utkast av lodde og kapp og faks.

7. Bifangst og minstemål

På bakgrunn av erfaringen fra fjorårets fiske vil en foreslå at det er forbudt med bifangst av sild og torsk i loddefangstene.

I avtalen med Sovjetunionen er det fastsatt stengingskriterier for årets loddefiske. Partene ble enige om at bifangst av hver av artene torsk, hyse, sild og blåkveite ikke skal overstige 300 eksemplarer pr. tonn lodde.

Videre er det fastsatt et minstemål for lodde på 11 cm og at det er tillatt en innblanding på 10% i antall av lodde under minstemål.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det ikke tillates innblanding av sild og torsk i loddefangster.

8. Siste utseilingsdato

I fjordårets fiske hadde en fastsatt siste utseilingsdato til 7 dager etter åpning av konsumfisket. Det viste seg på grunn av høye kvalitetskrav fra kjøperne at siste utseilingsdato kom noe sent i sesongen. Dette fikk virkning for refordelingen. En vil imidlertid foreslå at en også i år setter samme dato. Dette fordi en del fartøy som vil delta i konsumfisket ikke ønsker å starte før lodda har en slik kvalitet at den egner seg for konsumproduksjon.

Fiskeridirektøren foreslår at siste utseilingsdato settes til 7 dager etter åpning av konsumfisket."

1. Kvote

Dommasnes sa at toktet i september/oktober målte de modnede gytebestanden til 2 mill. tonn. ACFM har ikke gitt en fast TAC-anbefaling men følgende opsjoner for et vinterloddefiske i 1992:

TAC	Gytebestanden	Mat for predatoer
834	600	902
932	500	898
1.030	400	893

Det er her gitt spillerom for forvaltningsmessig vurdering, men hvor en er tryggest ved å legge opp til en gytebestand på 600.000 tonn.

Hellesvik spurte hvor mye ungsild som var i Barentshavet. Han sa at senere årsklasser ganske raskt har blitt nedbeitet av 83-årsklassen og torsk.

Nakken sa at mengden av ungsild i Barentshavet er anslått til 200.000 tonn. Selv svake gytebestander kan gi sterke årsklasser, men sannsynligheten blir redusert med gytebestandens størrelse. Fangstene påvirker dette forhold. Reguleringsrådet må være med å ta den risikoen som skal taes. Dersom en skal få en tilstrekkelig torskbestand, må torskens matbehov for lodde sikres. Dette tar sovjetavtalen og det som er nedfelt i den tilstrekkelig hensyn til. Men en må være budd på nedgang i loddebestanden de neste årene.

Olsen sa at totalkvoten bygde på laveste opsjon som gir den høyeste gytebestand 600.000 tonn.

Hellesvik ba om mer forskning på utgytt lodde og dens betydning som mat.

Nakken sa at i praksis dør all lodde mellom 1. gangs gyting og 2. gangs gyting. Det er trolig slik at lodda er lettere tilgjengelig som matkilde for torsk etter gyting.

Hellesvik sa at Naturvernforbundet var betenkt over et høstloddefiske. Fisket skjer i et område hvor Norge har ingen eller dårlig juridiksjon. Det er også sterke signaler om et sovjetisk yngelfiske.

Olsen sa at fisket skjer i samråd mellom Norge og Sovjet. Sovjet har i avtalesammenheng fått overført 70.000 tonn fra Norge til høstfisket, noe Norge får tilbakeført til vinterloddefisket. Årsaken til at Sovjet presset på for å få overføring var den vanskelige matvaresituasjonen i Sovjet.

Etter at Kystvakten rapporterte om yngelfiske, ble det straks tatt kontakt med Sevryba. De svarte med at de var bekymret over forholdet og trappet opp egen kontroll.

Nakken sa det var galt å påstå at russerne ikke tok yngelfisket alvorlig. Det er vanskelig å se denne yngelen i loddefangstene uten at en foretar nøye prøver. Russerne trakk seg ut umiddelbart etter at Fiskeridirektoratet gav melding til Sevryba.

Hellesvik mente det var nødvendig å utbygge adgangen til gjensidig kontroll mellom Norge og Sovjet.

2. Fordeling mellom - og innen fartøygrupper.

Leine viste til og fremsatte som forslag

Ressursdelingsutvalgets instilling der en gikk inn for følgende fordeling mellom gruppene:

Kystgruppen (alle fartøy under 90 fot):	12%
Trål (trålere over 90 fot):	8%
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	80%

Forslaget til Leine fikk 6 stemmer (Leine, Johansen, Bakkevik, Wold, Arctander og Bjørklund) Fiskeridirektørens forslag (fartøy under 27,5 meter 13,7%, Trål over 27,5 meter 9,8%, Konsesjonspliktige ringnotfartøy 76,5%) fikk 6 stemmer (Olsen, Rasmussen, Nakken, Hysver, Fladmark og Larsen). Eggereidet avsto fra å stemme.

Ringnotgruppen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at ringnotfisket fartøkvotereguleres. Fartøkvotene fordeles etter universalnøkkelen. Fartøyene gis anledning til å benytte faktisk lastekapasitet.

Trålgruppen.

Bakkevik viste til at Norges Fiskarlag foreslo at trålere over 90 fot bør tildeles maksimalkvoter etter deres lastekapasitet i hektoliter.

Wåge sa at bruk av lastekapasitet kunne komme i konflikt med sjødyktighetsloven. Det vil også være vanskelig for fiskerne å legge frem pålitelige data som er gode nok til at en kan foreta kvotetildeling med grunnlag i lastekapasitet.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at maksimalkoten for trålfartøy under 36 meter største lengde settes til 13.000 hl, mens fartøy over 36 meter tildeles en maksimalkvote på 15.000

hl.

Kystgruppen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at maksimalkvoten for fartøy under 27,5 meter største lengde settes til 12.000 hl, mens maksimalkvoten for fartøy over 27,5 meter settes til 15.000 hl.

3. Deltakelsen.

Kvammen viste til at Fiskeridepartementet hadde sendt på høring forslag til deltakelsesforskrift. Forslaget bygger stort sett på de samme prinsippene for deltakelse som ble lagt til grunn i fjorårets fiske.

4. Påmeldingsfrist.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å sette en påmeldingsfrist for loddefisket i 1992 til 2. januar.

5. Åpningdato.

Gievær sa at siste vinter var det ingen problem med smålodde i lodda som kom på kysten. Oppstart kunne skjedd en uke tidligere. Det har i høst vært et mislykket loddefiske. Det er verdifullt om fisket blir åpnet så tidlig som mulig av hensyn til fabrikkene og fabrikkapasiteten i Nord-Norge.

Olsen sa at en ville ta hensyn til disse forhold ved bestemmelse om åpning.

Leine sa seg enig med Gievær og ba om en så tidlig åpning som mulig.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å åpne loddefisket sør for N 74° når den gytemodne bestanden har skilt seg fra unglodda.

6. Utkast.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å forby utkast av lodde og kapp og faks.

7. Bifangst og minstemål.

Bakkevik viste til vedtak i Norges Fiskarlag hvor det heter:

" For å unngår tap av tid ved stenging av felt, pga. innblanding av sild, torsk m.m., må Fiskeridirektøren kunne åpne/stenge felt på kort varsel. Kystvakten må gis de nødvendige fullmakter for å gjennomføre stenging og åpning".

Leine sa at det var en samforent enighet om kriteriene for stenging av felt, men det var forhold i 1991 som ikke fungerte slik det burde.

Olsen sa at en i fjor hadde lyktes i å avvikle et loddefiske uten å ta sild, torsk og smålodde. En må regne med en viss prosedyre for åpning/stenging av felt, og at det kan gå en viss tid med i beslutningsprosessen.

Wåge sa at fiskeriadministrasjonen hadde foretatt en oppsummering av fjorårets overvåkning og kontroll av loddefelta. Det ble nedsatt en arbeidsgruppe med mandat å gå gjennom overvåking for å kunne treffe bedre avgjørelser.

Leine poengterte viktigheten av at Kystvakten hadde god kontakt med fiskeflåten.

Hellesvik roste myndighetene for det ansvar de hadde utvist ved utøvelsen av stenging/åpning av felt.

Wold viste til at det i sovjetavtalen var enighet om at bifangst av hver av artene torsk, hyse, sild og blåkveite ikke skal overstige 300 eksemplarer pr. tonn lodde. Etter Fiskeridirektørens forslag er det imidlertid forbudt med innblanding av sild og torsk i loddefangstene.

Wåge sa at sovjetavtalen på dette punkt tok opp kriteriene for stenging av felt. Dette er et annet forhold.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at de ikke tillates innblanding av sild og torsk i loddefangstene.

8. Siste utseilingdato.

Leine viste til vedtaket i Norges Fiskarlag hvor det heter:

"Siste frist for deltakelse for alle grupper må settes til 8. mars.

For å sikre at loddevoten blir tatt, bør første refordeling av fartøyskvotene for ringnotfartøy vurderes før 15. februar. Ny refordeling bør for alle grupper vurderes umiddelbart etter siste frist for deltakelse, dvs. 8. mars.

Gregussen poengterte at første refordeling måtte skje allerede etter utløpet av påmeldingsfristen, der en tok hensyn til ikke deltakende fartøy.

Olsen svarte at dette er noe Fiskeridirektoratet automatisk følger opp.

Larsen mente det kan være uheldig å låse seg fast i en siste deltakelsdato - 8. mars - dersom en skulle få igang en sen konsumproduksjon.

Bakkevik sa seg enig i å utnytte konsummarkedet, men det er ingen som kan levere bare til konsum. For båtene vil det være nødvendig å starte opp med en last eller to før konsumfisket starter.

Olsen foreslo at en fulgte samme opplegg som i 1991 uten å låse seg fast i en bestemt dato.

Fiskeridirektørens forslag om å sette siste utseilingsdato til 7 dager etter åpningen av konsumfisket fikk 10 stemmer. Leine, Bakkevik, og Johansen gikk inn for at siste frist for deltakelse for alle grupper settes til 8. mars.

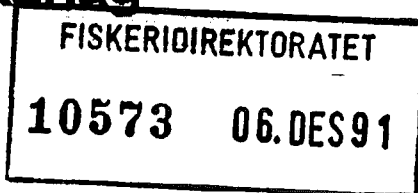
Gievær sa at det av hensyn til fabrikkene var ønskelig med et høstloddefiske i 1991. Det burde derfor vært satt inn stimuleringsiltak. Fartøy som deltok i høstloddefisket burde ikke fått full avkorting på fartøykvoten under vinterloddefisket. Dette var tatt opp med Fiskeridirektoratet og Fiskeridepartementet uten å få gehør.

Samtidig overførte Norge høstlodde til Sovjet. Han kritiserte at dette var gjort uten at industrien fikk anledning til å bli hørt.

Klepsvik sa at myndighetene hadde ønske om og lagt til rette for et norsk høstloddefiske, at et norsk fiske ikke var blitt hindret.

Det ble tidlig klart at Norge ikke ville ta hele sin andel av høstloddekvoten, samtidig som Sovjet hadde stort behov for mer. Dette ble det gitt tillatelse til, men forholdet gikk ikke på bekostning av et norsk fiske. Vedtaket om overføring var en politisk avgjørelse, og en fant ikke grunn til å sende saken ut på høring.

Reguleringsrådet tok saken til orientering.

ultra**Norges Fiskarlag**

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskerisepartementet

06.12.91.
Jnr. 2077/91
HTV.
ark.

fent 11340

T E L E F A X

REGULERING AV LODDEFISKET I BARENTSHAVET OG NAFO-OMRÅDET I 1992.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet saken i møte den 5. desember 1991, og det ble fattet følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag viser til at Norges loddekvote i Barentshavet er på 650 400 tonn for sesongen høst 1991/vinter 1992. Av dette kan ca. 618 000 tonn fiskes i vinterfisket i 1992. Det forutsettes at dette kvantumet i sin helhet skal fiskes av norske fiskere.
2. Avviklingen av fisket må tilrettelegges på en slik måte at såvel fiske som foredling blir rasjonelt og slik at den samlede økonomiske avkastning blir så høy som mulig.

Norges Fiskarlag viser i den sammenheng til avtalen som nå er inngått for den kommende sesongs konsumproduksjon, der en bl.a. er enige om at den tradisjonelle fordelingen mellom sjø/land på 40%/60% skal opprettholdes.
3. Norges Fiskarlag er tilfreds med at myndighetene vil gi forpliktende garantier om at avståelse fra å delta i vinterloddefisket i 1992 ikke innebærer at vedkommende stilles i en dårligere posisjon med hensyn til framtidig deltakelse i loddefisket.
4. Norges Fiskarlag viser til Fiskeridepartementets høringsnotat vedrørende tillatelse til å delta i loddefisket i Barentshavet i 1992, og er tilfreds med at Fiskeridepartementet foreslår en videreføring av den midlertidige deltakelsesordningen fra 1991, som vil gi de samme flåtegrupper adgang til å delta i vinterloddefisket i 1992.

Norges Fiskarlag vil imidlertid på nytt påpeke at fartøy med nordsjøtillatelse som deltok i loddefisket i ett av årene 83-85 må få anledning til å delta. Videre forutsetter en at alle fartøy med loddetråltillatelse får delta.

I tillegg må det tillates at fiskere som hadde loddetrål-tillatelse, og som erstattet fartøyene med nye/brukte fartøy der en overførte sitt tidligere fartøys konsesjon til det nye fartøyet, gis tillatelse til å delta i 1992.

Norges Fiskarlag tiltrer forslaget om at det i 1992 tildeles 25 nye tråltillatelser.

5. Norges Fiskarlag vil vise til sak 104/91 (Ressursdelingsutvalgets innstilling), der en gikk inn for følgende fordeling mellom gruppene:

Kystgruppen (alle fartøy under 90 fot):	12%
Trål (trålere over 90 fot)	: 8%
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	: 80%

6. Ringnotgruppens kvantum må fordeles etter universalnøkkelen. Trålere over 90 fot bør tildeles maksimalkvoter etter deres lastekapasitet i hektoliter. Kystgruppen bør gis maksimalkvote på 11 000 hl for fartøy under 70 fot og 15 000 hl for fartøy over 70 fot.

Kvotefordelingen i kystgruppen under 90 fot må utredes nærmere med sikte på å komme frem til en kvotestige avhengig av fartøyets størrelse, før reguleringen av loddefisket for 1993.

7. Ringnotfartøy må kunne utnytte sin lastekapasitet, men dersom det er nødvendig av hensyn til mottakssituasjonen, bør det vurderes å legge konsesjonskapasiteten til grunn.
8. Det bør opprettes et seilende oppsyn som kan følge loddeflåten. Ansvar for gjennomføring og finansiering av denne kontrollordninga må påhvile fiskerimyndighetene.

For å unngå tap av tid ved stenging av felt, pga. innblanding av sild/torsk m.m, må Fiskeridirektøren kunne åpne/stenge felt på kort varsel. Kystvakta må gis de nødvendige fullmakter for å gjennomføre stenging og åpning.

9. Norges Fiskarlag går inn for at loddefisket bør startes så tidlig som mulig etter at gytelodda er skilt fra resten av loddebestanden. To fartøy må engasjeres fra årsskiftet til å overvåke dette.

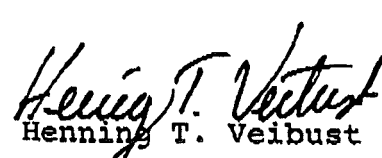
Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

10. Alle fartøy må melde fra til Norges Sildesalgslag om de skal delta i fisket. Siste frist for påmelding må settes til en uke etter at kvotene og deltakelseskriteriene er klarlagt.
11. Siste frist for deltakelse for alle grupper må settes til 8. mars.
For å sikre at loddekvoten blir tatt, bør første refordeling av fartøykvotene for ringnotfartøy vurderes før 15. februar. Ny refordeling bør for alle grupper, vurderes umiddelbart etter siste frist for deltakelse, dvs. 8. mars.
12. Da det ennå er usikkert om det vil bli interesse for å delta i loddefisket i NAFO-området, vil Norges Fiskarlag avvente påmeldingen før eventuell regulering foreslås."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1992.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Fisket I 1991.

Ved årsskiftet 1990/91 sto silda i Sør-Troms og nordlige Nordland. I januar var det i Sør-Troms puljevis innseiling på noen fjorder, og også i Ofotfjorden/Tysfjord hadde en puljevis innseiling for kystfartøy. Hoveddelen av gytebestanden overvintret i Ofotfjorden/Tysfjord.

I annen halvdel av januar måned vandret silda ut av fjordene og til de tradisjonelle gytefeltene på Runde. I denne tiden var det forbudt å fiske med ringnot om dagen, p.g.a. fare for sprenging av nøter. Noe sild vandret videre sørover forbi Møre til Rogaland, og i 1991 ble det fisket ca. 10.000 hl norsk vårgytende sild innenfor grunnlinjen ved Karmøy. I resten av statistikkområde IV var det forbudt å fiske norsk vårgytende sild.

Etter at silda var utgytt dabbet fisket av. Kystflåten hadde pr. første mai fisket 18.000 tonn, ringnot 11.000 tonn og trålgruppen 1.300 tonn. Kystgruppen fisket i sommermånedene ytterligere 5-6.000 tonn, slik at 60% av kystkvoten var tatt før fiske tok til igjen medio september.

Høsten 1991 har en hatt det helt spesielle forhold at så og si hele gytebestanden har gått opp Vestfjorden og inn på Ofot-/Tysfjord. På Sør-Tromsfjordene har en denne høsten bare hatt småsild, og dette området har derfor ikke vært den naturlige avlastning i sildefisket som i tidligere år. Alt sildefiske har foregått i Vestfjorden og i innløpet til Ofotfjorden/-Tysfjord. Værforholdene har medført neddreping. Ringnotflåtens og trålernes sesong har vært noe kortere i 1991

fordi en ikke har hatt fangstbare forekomster på fjordene i Sør-Troms.

Kystnotfisket ble stoppet 31.10.91 da gruppekvoten på 41.600 tonn var oppfisket.

Tummelsyke

Havforskningsinstituttet oppdaget på et tokt med partrållag i Norskehavet i sommer at silda var infisert av *Ichtyophonus Hoferi*. Soppen er ufarlig for mennesker og varmblodige dyr, men for å unngå smitte ble det advart mot bruk av silda som våtfôr. Den påviste smitten har ikke influert på utøvelsen av fisket høsten 1991. Ved kommersiell fangsting med not har en ikke hatt sykdomsinnblandig som innvirker på kvaliteten. På den annen side har Kontrollverkets prøvetaking i Nordland i høst påvist smittede individer (epidemi) i alle fangster. Det er uvisst hvorvidt sykdommen har desimert bestandene av moden og umoden norsk vårgytende sild.

Regnet i hektoliter ble totalkvoten av norsk vårgytende sild fordelt på tre følgende fartøygrupper:

Ringnot	224.000 hl (32%)
Kystfartøygruppen	448.000 hl (64%) (herav 10.000 hl med garn)
Trål	<u>28.000 hl (4%)</u>
Total	(700.000 hl)

Fangster pr. 03.12.91, fordeler seg således:

Ringnot	217.517 hl
Kystfartøygruppen	461.114 hl (stoppet 31.10.1991)
Trål	<u>26.054 hl</u>
Total	704.685 hl

Fangster i ovennevnte periode fordelte seg pr. 25.11.91 således:

Utenlandsk havn	10.821 hl
Norge - konsum	626.328 hl
Sjøtilvirket	31.847 hl

Mel/olje/fôr 4.055 hl
673.051 hl

2. Ressurssituasjonen i 1992 flg.

Innledningsvis vil en vise til ACFM's anbefaling fra april 1991, der heter det at gytebestanden bare utgjør omlag 60% av det laveste nivå (2,5 millioner t) en kjenner for å ha god rekruttering i fremtiden.

Ut fra et biologisk synspunkt skulle en ikke fiske silda før en fikk en vesentlig økning i biomassen. ACFM viser til at dersom det fiskes i 1992 og fangstene utgjør 80.000 tonn, tilsvarende fiskedødeligheten i 1990, vil gytebestanden i 1993 bli uendret i forhold til beregnet bestand for 1992.

3. Forslag til totalkvote.

Som anført ovenfor har ACFM ikke anbefalt TAC for norsk vårgytende sild i 1992.

Havforskningsinstituttets uttalelse av 25.11.91 følger som vedlegg (s.d.) til saksdokumentene. Havforskningsinstituttet tar forbehold m.h.t. TAC såfremt senere målinger viser nedgang i bestanden p.g.a. tummelsyken.

Det følger av ICES arbeidsgruppes fangsttall og ACFM's tabell og forklaring til denne at uregistrert fiskedødelighet er lav.

Utgangspunktet er at ACFM's anbefaling er 0 (null), se vedlegg. Av hensyn til stabiliteten i fisket bør en i 1992 ha et uttak tilsvarende årets fiske.

Det er avtalt et kvantum til USSR på 13.000 tonn som kan tas i norsk økonomisk sone. Ved en norsk totalkvote på 65.000 tonn blir totalkvoten 78.000 tonn.

Med bakgrunn i ovennevnte tilrår Fiskeridirektøren et fiske i 1992, og at disponibel norsk totalkvote i 1992 settes til 65.000 tonn.

4. Fordeling mellom fartøygrupper som deltar i fisket etter norsk vårgytende sild.

I 1991 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Trålere med a) Industritråltillatelse
b) loddetråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår samme fordeling for 1992 som for 1991, 64% til kystfartøy, 32% til ringnot og 4% til trål.

5. Ringnot.

I 1991 hadde en følgende deltakelseskriterier:

- Ringnotkonesjon.
- Påmelding til vedkommende salgslag.

Fiskeridirektøren foreslår at en har de samme deltakelseskriterier i 1992 som i 1991.

- Kvotenøkkel.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten i 1992 skal fordeles etter "universalnøkkel".

6. Kystfartøy.

- Deltakelseskriterier.

Fiskeridirektøren foreslår ingen endring av deltakelseskriteriene for 1992, men en foreslår at det gis adgang til å gi dispensasjon ved sykdom for eiere av fartøy som har sildefiske som del av sitt driftsgrunnlag.

I 1989, og 1990 og 1991 ble kvoten fordelt på deltakende

fartøy med maksimalkvote etter en skala som relaterte seg til fartøyets lengde og enhetskvoten var satt til 135 hl.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens maksimalkvote for fisket i 1992 fastsettes etter samme skala som i 1991.

Fiskeridirektøren foreslår videre at enhetskvoten i 1992 settes til 135 hl. (Høyeste maksimalkvote vil da bli 2.835 hl).

Kystfartøykvoten i foregående, inneværende og kommende år er så moderat at kystfartøygruppen med sin overkapasitet fisker opp gruppekvoten flere uker og måneder før året er omme.

Periodisering.

Kvalitetsmessige hensyn kunne tilsi at sildefisket i større grad bør utøves i årets siste måneder enn det som er tilfellet i dag. Sildas overvintringsmønster tilsier imidlertid at en ikke kan fiske på de tettheter en har i overvintringsområdet. Så lenge 83-årsklassen overvintrer som den gjør, kan en ikke påregne et fiske på overvintringsområdene i årets aller siste måneder.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering av om en hensiktsmessig ordning kan være å fordele kystfartøygruppekvoten med 55% frem til 14. september 1992 og 45% etter denne dato.

Videre foreslår Fiskeridirektøren en avsetning på 10.000 hl til kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag.

7. Trålerne.

I 1991 kunne fartøy med nordsjøtråltillatelse (industri-trål-) og loddetråltillatelse delta.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1992 har samme deltakelses-kriterier som i 1991 (loddetrål- og/eller nordsjøtråltillatelse).

Kvote.

I 1991 ble trålerne tildelt en gruppekvote på 28.000 hl, og det ble fastsatt en fartøykvote på 1.200 hl. Deltakelse skjedde ved påmelding og uttrekking hos Norges Sildesalgslag. Sør-Norges Trålerlag ønsker en godkjenningsordning som for makrell, der fartøyene ble godkjent for konsum. Gruppekvoten for norsk vårgytende sild er for liten til at en slik utvelgelse kan forsvares.

En foreslår samme ordning for 1992 som for 1991. En del fiskere har uttalt at fartøy som er uttrukket og har fått fangst, ikke bør være med i uttrekkingen påfølgende år.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes fartøykvote for trålerne på 1.200 hl. Deltakelse 1. halvår skjer etter kunngjøring, påmelding og loddtrekning av Norges Sildesalgslag. Dersom fartøyets kvote ikke er tatt 30.06.92, går en videre på trekningslisten på samme måte som i 1991. Fiskeridirektøren foreslår fremtidig tendestrekning ved at fartøy som leverer trålfangst i 1992 kommer sist på listen for 1993.

8. Konsumspørsmålet.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det i 1992, som i 1991, settes konsumkrav med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere.

9. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 27.11.91.

Fiskeridirektøren foreslår at området innenfor grunnlinjen fra Klovningen (61° 56' N) til 61° N omfattes av reguleringsbestemmelsene for norsk vårgytende sild fra 1. januar til og med 14. april 1992. Fra 15. april 1992 vil fisket i dette området bli regulert etter reglene om nordsjøsildefisket (jfr. dobbeltlinje på kartvedlegget).

Den gjeldende størrelsesbegrensing på 90 fot skal fortsatt gjelde i dette området.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at en opprettholder forbudet mot å fiske norsk vårgytende sild i det øvrige av ICES' statistikk område IVa, IVb samt et område i ICES IIIa avgrenset i øst av en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.

Fiskeridirektøren foreslår at en opprettholder forbudet mot å fiske sild med not og trål sør for N 61° 56' innenfor et område begrenset:

- i vest fra N 61° 56' 40 nautiske mil fra grunnlinjen: langs i en linje 40 nautiske mil av grunnlinjen fra N 61° 56' til N 58° 16';

- i sør av en rett linje fra 40 n. mil fra grunnlinjen langst N 58° 16' til land,

- i øst langs en linje trukket fra Jærens rev til Sveinane nordøst av Kvitsøy og derfra nord-østover i rett linje til Hebnes, fra Tjernagel til N 60° 20', Ø 5° 20' og fra N 60° 20' langs Ø 5° til N 61° (jfr. prikket linje på kartvedlegget).

Fiskeridirektøren foreslår at det uten hinder av forbudet avsettes 15.000 hl av kystfartøygruppens kvote for et kystnotfiske i "Karmøykassen" innenfor grunnlinjen sør for N 61°. Fiskeridirektøren kan stoppe kystsildfisket sør for N 61° når avsetningen er oppfisket.

10. Sperring av områder.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 27.11.91.

Fiskeridirektøren foreslår at Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland fylke blir sperret for alt fiske til 15. februar 1992.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling for kystfartøy i Ofotfjorden og Tysfjord.

11. Dagforbud.

Fiskeridirektøren foreslår at en opprettholder forbudet mot å fiske norsk vårgytende sild om dagen med ringnot i gyteperioden.

12. Nattforbud i trålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at forskriften om nattforbud mot tråling etter norsk vårgytende sild i Nordland fra 1. oktober til 30. april opprettholdes.

13. Åpningstider.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild i 1992 åpnes 2 januar.

Videre kan Fiskeridirektøren stoppe fisket når de periodiserte eller regionaliserte kvoter for kystfartøy, når gruppekvotene eller når totalkvoten er beregnet oppfisket.

14. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy skal være godkjent før påmelding til laget og fisket påbegynnes.

15. Samfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at prøveordning med samfiske i kystfartøygruppen fortsetter for fartøyer egnet, utrustet og bemannet for fiske etter norsk vårgytende sild i kystfartøygruppen.

16. Overføring av fangst.

Tillatelse til overføring av fangst må innhentes fra

Kontrollverket.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1992 som i 1991.

17. Et fartøy én kvote.

Siden 1986 har en hatt bestemmelse om at det enkelte fartøy bare kan ha kvote i én av fartøygruppene. Den enkelte fisker kan bare fiske én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1992 som i 1991.

18. Bifangst.

Bestemmelsen om forbud mot torsk i sildefisket har ikke medført problemer og foreslås opprettholdt.

20. Fritidsfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at en kan fiske med ett garn inntil 30 meter i 1992.

21. Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1991 kan fiske sild til eget forbruk av agn innenfor grunnlinjene med 2 faststående garn på inntil 60 meter."

Dommasnes innledet med å gi en orientering over bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild. Gytebestanden 1991 er beregnet til vel 1,6 mill. tonn.

ACFM opererer med en grense på 2,5 mill. tonn som målsetting for gjennoppbygging av bestanden. Fordi gytebestanden er mindre enn 2,5 mill. tonn har ACFM ikke tilrådd fangst i 1992.

Med utgangspunkt i samme bestandsnivå har ACFM tidligere anbefalt en fangst begrenset oppad til 5% fiskedødelighet.

ACFM legger imidlertid til grunn at dersom det vært opprettholdt et fiske og fangstene i 1992 ikke overstiger 80.000 tonn vil gytebestanden i 1993 holde seg på samme nivå som 1992.

Hellesvik spurte hvordan Havforskningsinstituttet kan tilrå et fiske når ACFM frarår.

Nakken sa at et fiske på det foreslåtte nivå har liten betydning sammenlignet med naturlig dødelighet.

Wold viste til at en del av 83-årsklassen de siste år har vandret sør-over. Han spurte om det var slik at 89-årsklassen fortrengete den.

Nakken svarte at han ikke kunne gi et sikkert svar, men viste til at silden var flyttet sør-over samtidig som en hadde hatt en bestangsoppgang.

Hellesvik mente det var uheldig at forskerne gav forskjellige råd. Dette bidrar til å svekke troverdigheten til forskerne.

Bakkevik sa at det ikke uten videre var i norsk interesse å bygge bestanden opp størst mulig. Ved en gitt bestandsstørrelse vil silden vandre ut fra norske-kysten og bli fangstbar for utenlandske fiskere.

Hellesvik etterlyste hvilke konsekvenser soppangrepene kunne få for bestanden.

Olsen sa at en ennå ikke hadde full oversikt over konsekvensene.

Nakken sa at det er generell enighet i norsk fiskerinæring og fiskeriforvaltning at en skal være rimelig sikre på de bestandsuttak en tillater. En må legge til grunn at norsk vårgytende sild er svært viktig i økosystemet ved siden av lodda.

Et fiske på det nivå som tilrås i 1992 vil imidlertid ha veldig liten betydning sammenlignet med naturlig dødelighet.

Havforskningsinstituttet rapporterer fortløpende til Fiskeridirektoratet og Fiskeridepartementet om det Havforskningsinstituttet mener om bestanden og hva som er viktig av tiltak. Konsekvensene av tommelsyken har en pr. i dag ikke nok kunnskap om. Det er derfor ikke mulig å si noe om mulige tiltak dersom gytebestanden er redusert i forhold til forventningene.

Med referanse til andre sildebestander vil en anbefalt fiskedødelighet på 5% være lav. Når ACFM nå har inntatt en annen linje, bygger dette ikke på ny informasjon, men utvisning av en større forsiktighet.

Olsen oppsummerte at et begrenset uttak ikke er avgjørende for bestanden. De siste årene har det vært ført en ansvarlig forvaltningsstrategi. Det må også nødvendigvis taes hensyn til at noen skal leve av fisket.

Olsen viste deretter til forslag til totalkvote, og foreslo at disponibel norsk totalkvote i 1992 settes til 65.000 tonn.

Bakkevik viste til landsstyrevedtak i Norges Fiskarlag hvor en foreslo et totalt uttak på 100.000 tonn. Men en avtalt avsetning på 13.000 tonn til Sovjet foreslo han en norsk disponebel kvote på 87.000 tonn. Han viste til at Norges Fiskarlag ikke kunne akseptere en avsetning til uungåelig dødelighet.

Olsen viste til at det i hans forslag ikke var kvantifisert noe tall for uregistrert fiskedødelighet. Han mente at det på bakgrunn av forskernes anbefaling ikke var grunnlag for å gå utover årets kvote på 65.000 tonn.

Eggereide la frem følgende forslag:

"Med bakgrunn i tilstanden i bestanden av norsk vårgytende sild og tilrådnigen fra ACFM, vil Reguleringsrådet ikke gå inn for at det åpnes for fangst av norsk vårgytende sild i 1992. Det vises i denne sammenheng til den sentrale

fiskeripolitiske målsettingen om å gjennoppbygge bestanden."

Forslaget til Eggereide fikk 1 stemme (Eggereide).
Fiskeridirektørens forslag om en norsk kvote på 65.00 tonn
fikk 7 stemmer (Olsen, Rasmussen, Nakken, Fladmark, Larsen,
Eggereide og Hysvær). Forslaget til Bakkevik (87.000 tonn)
fikk 6 stemmer (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander, Wold og
Bjørklund).

Det var enighet i Reguleringsrådet om å endre avsetningen til
et sildefiske med garn fra 10.000 hl til 7.000 hl.

9. Den sørlige grensen.

Plassa sa at en hadde bygd på reguleringsopplegget fra i fjor.

Dommasnes sa at det var viktig å ta vare på det sørlige sildeinnsiget. Havforskningsinstituttet legger til grunn for anbefalingen en fiskedødelighet i det sydlige innsiget tilnærmet lik fiskedødeligheten i hele bestanden (5%). Når en har tilrådd 15.000 hl er tallet basert på det store innsiget i 1990. Hvor stort innsiget vil bli i 1992 vet en ikke ennå. Havforskningsinstituttet legger imidlertid opp til et tokt rundt 9. februar for å se hvor mye sild som er i det sydlige området.

Bakkevik mente det var mere sild i 1991 enn det som var registrert av forskerne. Han mente det var nødvendig å utvise forsiktighet, men kunne ikke helt se den biologiske betydning av om en fisket på bestanden i nord eller syd. Han mente en derfor måtte kunne legge seg på et noe høyere tall i sør, dersom hensynet til utøvelsen av fisket tilsa det.

Nakken sa at det primært måtte være opp til Fiskeridirektøren og ikke Reguleringsrådet å fastsette en avsetning i sør.

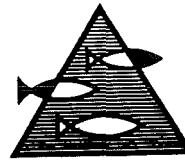
Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens
forslag til regulering av fisket sør for N 62°.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag
til regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1992.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektøren
HER

Jnr 10361/91

29. NOV 91

W. J. Y. M. B. W.

ES

Deres referanse:

Vår referanse: 90/1162/6/RT

Bergen, 27.11.1991

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1992

Viser til telefax av 19.11.1991.

BESTANDSSITUASJONEN

Bestanden vil også i 1992 bli dominert av 1983-årsklassen. Geografisk utbredelse og vandringer forventes i 1992 i store trekk å bli lik det en hadde i inneværende år, dvs. utvandring fra overvintringsområdene i februar-mars. Etter gyting har det vært en beitevandring ut i Norskehavet, og etter endt beitesesong i august-september en tilbakevandring til overvintringsområdene.

Vedlagte figur (utarbeidet av ICES arbeidsgruppe i april 1991) viser fremskrivning av gytebestanden til 1996 ved ulike beskatningsstrategier. ACFM har på grunnlag av denne prognosen og utifra et biologisk synspunkt ikke tilrådt fangst av sild i 1992. Dette fordi gytebestanden er mindre enn 2.5 millioner tonn, som er målsetningen for gjenoppbyggingen av bestanden. Med utgangspunkt i samme bestandsnivå har ACFM tidligere anbefalt en fangst begrenset oppad til 5 % fiskedødelighet. Det vil tilsvare en fangst i 1992 på 80 tusen tonn. Utifra denne vurdering vil Havforskningssinstituttet foreslå at totalfangsten av norsk vårgytende sild i 1992 begrenses oppad til 80 tusen tonn.

Sommeren 1991 ble det oppdaget soppangrep på den norsk vårgytende silda. Andel angrepet sild i prøvene fra fisket varierte mye og det har vært umulig å fastslå hvor stor del av bestanden som har vært angrepet. Videre har vi ikke vært i stand til å predikere hvor stor dødelighet soppangrepet vil påføre bestanden. En indikasjon på dette får vi ved de årlige akustiske mengdemålingene, først i januar i Ofotfjorden og senere i februar-mars på gytefeltene. Dersom disse målingene viser at bestanden er betydelig redusert p.g.a. soppen, må en eventuell fastsatt TAC vurderes på ny.

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesgaten 33
Bergen

Telefon:
(05) 238500
Telefax:
(05) 238531

Telex:
42297
OCEAN N

Postgironr.:
5052857
Bankgironr.:
0616.05.70189

Saksbehandler:
Direkte telefon:

REGULERINGER

Havforskningsinstituttet mener at følgende tiltak bør innføres for å redusere uregistrert fiskedødelighet under et eventuelt fiske på norsk vårgytende sild i 1992:

1. Avsetting av en del av en eventuell totalkvote til uregistrert fiskedødelighet

En vil peke på at det også i 1991 har forekommet tilfeller av bl.a. neddreping ved sleping/låsetting og innmelding av norsk vårgytende sild som nordsjøsild og kystsild. Havforskningsinstituttet har prosjekter gående som skal sette oss i stand til å kvantifisere effekten av neddreping ved bruk av not og ved sleping og låsetting. Vi har imidlertid ennå ikke kommet så langt i arbeidet at vi kan fastslå med rimelig sikkerhet hvor store kvanta det her er snakk om. En bør allikevel, som tidligere år, avsette en viss andel av en totalkvote til uregistrert dødelighet, i størrelsesorden 10%.

2. Begrensning av fisket i områder med svært tette sildeforekomster

Silda forekommer i svært tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltet. Slik fisket blir utført, med svært mange fangstoperasjoner og enheter med meget begrensede kvoter, vil det lett kunne forekomme "uhell" ved fiske på slike forekomster med sprengning av nøter og for stor fangst i forhold til kvote med påfølgende slipping etter at en del av fangsten er tatt ombord. Et generelt forbud mot fiske med not på dagtid på gytefeltene bør innføres også i 1992. På grunn av svært tette sildeforekomster bør Ofotfjorden og Tysfjorden enten sperres for fiske fram til 15. februar eller et eventuelt fiske bør overvåkes svært nøye. I november 1991 ble det dessuten observert småsild i Vestfjorden. Eventuelt fiske i hele dette området bør derfor være underlagt strengt oppsyn.

REGULERINGER SØR FOR 62°N

For å beskytte gytekomponentene som vandrer sørover til de utradisjonelle gytefelt ved Karmøy ble det i 1991 innført ulike typer reguleringer.

1. Forbud mot fiske av alle typer sild fra grunnlinjen og ut til 40 n.mil

Det ble ikke observert norsk vårgytende sild i statistikkområdene 28-53 eller 28-54 i 1991. Havforskningsinstituttet har få data om gytevandringen til Karmøy og vandringsruten fra gytefeltene til beiteområdene etter gyting. Gjenfangst av sild merket ved Karmøy har imidlertid indikert at vandringsruten fra gytefeltene foregår nær kysten. Havforskningsinstituttet mener derfor at det er tilstrekkelig å opprettholde sonen på 40 n.mil for vern av denne gytekomponenten.

**2. Forbud mot fiske av kystsild innenfor grunnlinjen mellom 61°N og 58°16'N
(med unntak av indre fjordområder)**

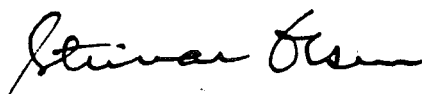
Denne reguleringen ble innført for å hindre at norsk vårgytende sild fra Karmøyområdet blir fisket som kystsild innenfor grunnlinjen. Også i 1991 var det visse problemer i forbindelse med hvor man skulle sette den indre grensen for disse reguleringene, og endel sild ble også i år innmeldt og statistikkført som kystsild, men med en størrelses- og alderssammensetning som tilsier at det var norsk vårgytende sild. Visse fjordområder var unndratt overnevnte regulering. Tiltak som hindrer slike forhold må også i 1992 vurderes.

3. Innføring av reguleringsforskriftene for norsk vårgytende sild for området innenfor grunnlinjen mellom 61°N og 61°56'N

Denne reguleringen bør gjøres gjeldene også i 1992.

Tidsramme for reguleringene

I april opptrer flere sildebestander i området samtidig. Norsk vårgytende sild er da utgytt, og det er ingen kriterier som klart skiller mellom de ulike bestandene. Det vil således være vanskelig å unngå å legge hindringer i vegen for et kystsildfiske dersom man vil forhindre fiske av norskvårgytende sild. Som et kompromiss vil Havforskningsinstituttet også i år foreslå 15. april 1992 som dato for opphevelse av de overnevnte reguleringer sør for 62°N.

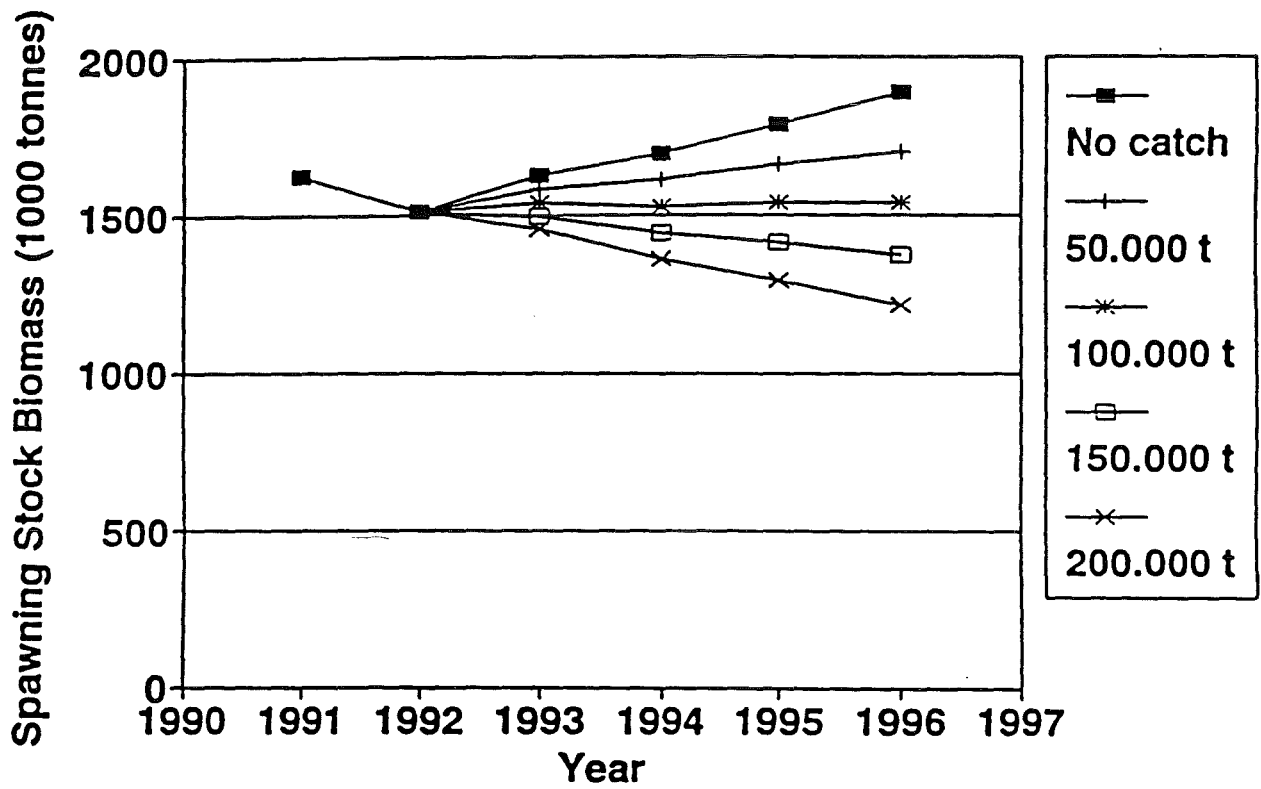

Steinar Olsen

Reidar Toresen

Norwegian Spring Spawning Herring

2
2.12.2 Norwegian spring-spawning herring

Source of information: Report of the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group, April 1991 (C.M.1991/Assess:17).

Year	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	Max ²	Min ²	Mean ²
Recommended TAC	38	50	150	150	120-150	100	80	0 ⁶	-	-	-
Agreed TAC ³	38	60	126	115	120	100 ⁴	80 ⁵	76	-	-	-
Actual landings	49	71	127	113	125	94	78	-	127	0.4	46
Unallocated landings	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Discards/slipping	5	99	98	14	10	10	8	-	-	-	-
Catch as used by WG	54	170	225	127	135	104	86	-	225	7	66
Sp. stock biomass	627	567	418	532	1355	1548	1482	1623 ¹	3084	9	708
Recruitment (age 3)	125	141	10171	384	384	65	134	776 ¹	10171	8	1076
Mean F(4-9,w)	0.09	0.36	0.51	0.07	0.09	0.06	0.05	-	-	-	-
Mean F(4-9,u)	0.09	0.23	0.49	0.18	0.14	0.04	0.05	-	-	-	-

Predicted or assumed. ²Catches over period 1975-1990, SSB and recruitment 1965-1990. National quotas. ⁴Includes estimated 10,000 t slipping. ⁵Includes estimated 8,000 t slipping. ⁶On biological grounds. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: At a low level until 1984, higher in the period 1985-1988, but have decreased since 1989 (Tables 2.12.2.1-2.12.2.2).

Data and assessment: Analytical assessment using catch-at-age data and abundance estimates based on acoustic survey.

Fishing mortality: Kept at very low level except for 1985 and 1986, when unrecorded fishing mortality appears to have formed a considerable part of the total mortality.

Recruitment: Low except for the 1983 year class.

State of stock: Remaining at historically low level. Dominated by a single year class (1983).

Pre-cast for 1992: (Figures 2.12.2.1 - 2.12.2.2)

Assuming F(91) = 0.05, Basis: Estimate, Catch(91) = 82, Landings (91) = 74

Option	Basis	F(92)	Predicted				Consequences/implications
			SSB(92)	Catch(92)	Landgs(92)	SSB(93)	
A	No fishing	0.00	1511	0	0	1,622	SSB stable at 1991-1992 level
B	F(91)	0.05	-	79	71	1,555	SSB stable at 1992 level

Weights in '000't.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a slight increase in the spawning stock related to higher growth rate of the 1983 year class.

Recommendation: The current spawning stock is about 60% of the lowest level (2.5 million t) known to have given good recruitment in the period prior to the collapse of the stock, and is still very much below the historic level in the 1950s (about 7-10 million t). The spawning stock biomass will be relatively stable in the short term whether a fishery at the level of recent years takes place or not, but from a biological point of view, no fishing could take place on this stock until a substantial increase in recruitment and biomass is evident.

If the fishery is maintained and catches in 1992 are at the level of 80,000 t which corresponds to the fishing mortality in 1990, spawning stock biomass in 1993 will remain at the level estimated for 1992.

2.12.3 Distribution in time and space of the Norwegian spring-spawning herring

No new information has been obtained supplementary to that provided by ACFM in November 1990.

NORGES SILDESALGSLAG
HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Sulgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

(TIR) 26.11.'91 15:52
DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

NO. 208-7110-1111 PAGE 1

NORGES
SILDESALGSLAG

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor
Att: E. Sund

TELEFAX

Jnr 10255/91
26.11.91

Bergen, 26. november 1991
JN/hf

ført ut 8³⁰

OMSETNING AV NVG-SILD I 1992.

Vi viser til Deres telefax av 19. november 1991.

Når det gjelder de statistiske opplysninger det ble spurt etter er disse oversendt direkte fra vårt Harstadkontor.

Konsumomsetningen for 1992 forventes å bli tilstrekkelig til at de kvoter som synes aktuelle kan bli levert til bedre anvendelse. Både i 1990 og 1991 har det vært mangel på sild til konsum senhøstes. Et kvantum på årsbasis på 100.000 tonn NVG-sild burde med dagens markedsforhold ligge innenfor det som er mulig å omsette til konsum. Dette forhindrer imidlertid ikke at det i perioder og distrikter kan være omsetningsvansker.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Arne Johannessen

Johannes Nakken

Bank:
Christiania Bank og Kreditkasse
6501.05.40725

Telex: Bergen 72 400 Fotex
att: «samhald» Bg
Kr.sand 21 312
Harstad 64 004

Telefax: Bergen (05) 31 50 27
Kr.sand (042) 70 130
Harstad (082) 62 466/63 075

02°

3°

4°

40 N.MIL

12 N.MIL

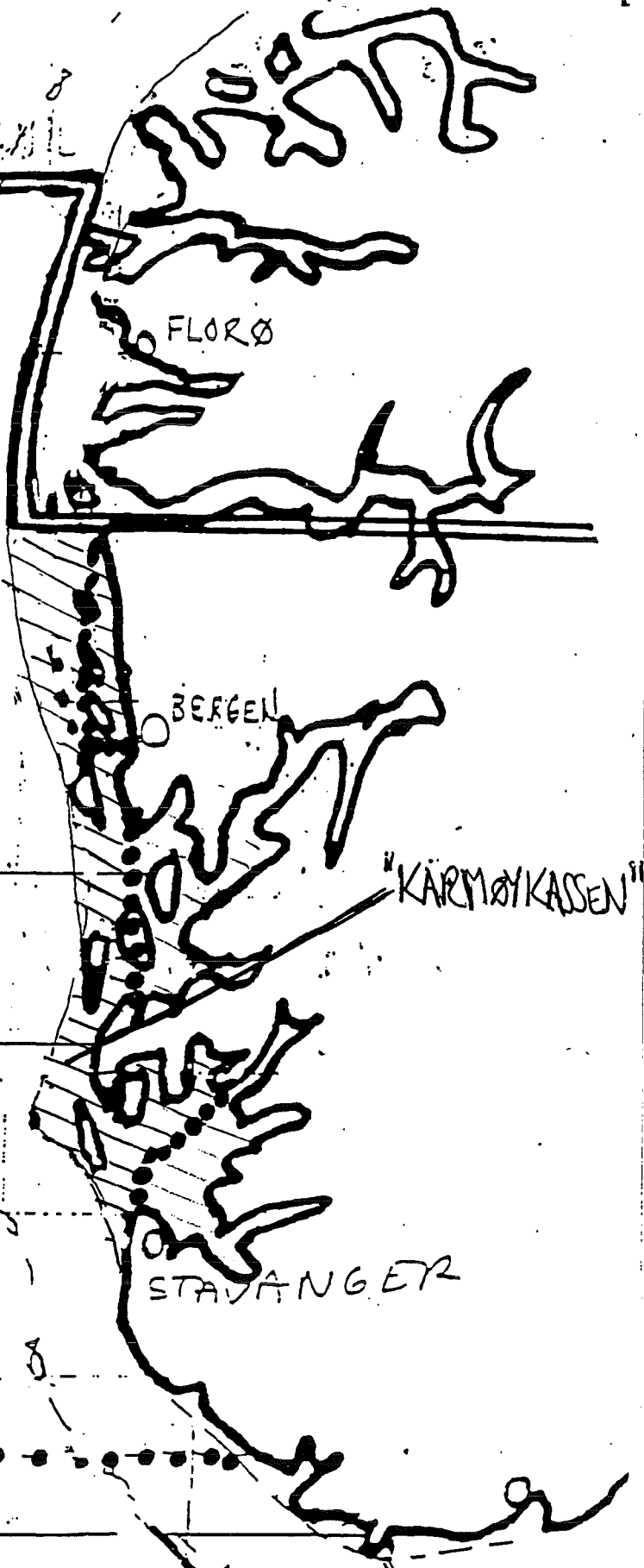
62°N

61°N

60°N

59°N

58°N

FLORØ

BERGEN

"KARMOYKASSEN"

STAVANGER

"FORBODT Å FUSKE SILD
MED NET OG TRÅL"

Norges

Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

10531 05.DES91

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

05.12.91.
Jnr. 2059/91
HTV.
ark.

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1992.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet saken i møte den 4. desember 1991, og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerilag legger til grunn et totalt uttak på 100 000 tonn norsk vårgytende sild i 1992.
2. Norges Fiskerilag vil i likhet med tidligere år gå imot at det avsettes et kvantum til uungåelig dødelighet.
3. Når det gjelder fordelingen av kvoten mellom gruppene, vises det til vedtak fattet av Landsstyret i sak 104/91, der en gikk inn for følgende fordeling mellom gruppene i fisket etter norsk vårgytende sild:

" Den gruppeinndeling man har hatt i de senere år bør videreføres.

Ved totalkvoter mindre enn 20 000 tonn mener Norges Fiskerilag at kystflåten må tildeles hele kvoten.

- for totalkvoter over 20 000 tonn utvikles gruppenes andeler lineært til ved en totalkvote på inntil 70 000 tonn å nå et nivå på henholdsvis 60,5% for kyst, 35,5% for ringnot og 4% for trål.
 - for totalkvoter over 70 000 tonn utvikles gruppenes andeler lineært til ved en totalkvote på inntil 80 000 tonn å fordeles med 53% til kyst og 43% til ringnot. Trålgruppens andel holdes på 4% i dette intervallet.
 - for totalkvoter over 80 000 tonn utvikles gruppenes andeler lineært til ved en totalkvote på inntil 250 000 tonn å fordeles med 47% hver til kyst og ringnot, og 6% til trål."
4. Deltakelseskriteriene for alle grupper bør være som i 1991. Norges Fiskerilag viser til brev fra Fiskeridirektøren ang. dispensasjonsadgang for leieskipper for fartøy i kystgruppen, der han uttaler at han er enig med Norges Fiskerilag i at det er urimelig å ikke kunne bruke leieskipper dersom eier er syk.
De endringer av regelverket som foreslås av Fiskeridirektøren, kan Norges Fiskerilag slutte seg til.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

5. Norges Fiskarlag går inn for en videreføring av ordningen med samfiske, men en mener at samfiskeadgangen må begrenses til to fartøy med samlet inntil 27 enhetskvoter, og at det kun blir tillatt å delta i ett samfiskelag i 1992.
6. Norges Fiskarlag går inn for at enhetskvoten for kystgruppen settes til 150 hl. i 1992.
7. Fisket bør åpnes 2. januar for alle grupper.
8. Kystgruppens fiske må i likhet med 1991 periodiseres. Norges Fiskarlag vil foreslå at inntil 60% av kvoten kan fiskes i første periode frem til 30. september, og de resterende 40% etter 1. oktober. Av kystgruppens kvantum bør det avsettes 7 000 hl. til et sildefiske med garn.
9. Konesjonspliktige ringnotfartøy reguleres med fartøyskvoter, beregnet ut fra "Universalnøkkelen". Kvoten må stå til rådighet frem til 1. desember, og en eventuell refordeling av gruppenes kvantum, må skje i samråd med Norges Fiskarlag.
10. Trålerne bør reguleres med maksimalkvote på 1 200 hl. pr. fartøy. Deltakelse må skje etter kunngjøring, påmelding og loddtrekning av Norges Sildesalgslag. Dersom fartøyets kvote ikke er tatt 30.06.92., må en gå videre på trekningslisten.

Norges Fiskarlag vil be om at det etableres en ordning som kan bidra til at trålerne får en rullering av deltakelsen.
11. Norges Fiskarlag vil vise til tidligere vedtak ang. stenging av områder. Norges Fiskarlag vil på nytt be om at forutsetningene for slik stenging må være at:
 - det er fare for neddreping
 - det er fare for redskapskollisjoner
 - det er fare for stor innblanding av undermåls sild eller fisk.
12. Norges Fiskarlag går inn for at kystfartøy tillates å fiske norsk vårgytende sild sør til Åna-Sira frem til 15. april."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen
Otto Gregussen

Henning T. Veibust
Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag/Gr.org.
Norges Sildesalgslag

REGULERING AV HAVBRISLINGFISKET I 1992.

Olsen viste til saksdokumentene hvor det heter:

"A. Fisket i 1991.

Norske fartøy kunne i 1991 fiske 2.000 tonn havbrisling i EF-sonen i Nordsjøen. I norsk økonomisk sone var fisket fritt.

Fisket i EF-sonen var regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten med fullmakt for Fiskeridirektøren til å fastsette turkvoter og utseilingstopp.

I 1991 er det totalt innmeldt 317.000 hl havbrisling til Norges Sildesalgslag, hvorav 53.000 hl er innmeldt fra EF-sonen. Fisket i EF-sonen ble stoppet 12. august 1991.

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag fattet på møte 30. oktober d.å. følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag vil be om at Fiskeridepartementet ber EF om en økning i norsk kvote av brisling i EF-sonen med 10.000 tonn fra midten av november. For å sikre at et tilstrekkelig kvantum brisling går til konsum, vil en be om at det blir avsatt 5.000 tonn som fartøyene pålegges å levere til konsum."

Norge har under fiskeriforhandlingene med EF, anmodet om en økning av den norske brislingkvoten i EF-sonen for 1991. Disse forhandlingene er pr. 2. desember ikke avsluttet.

B. Regulering av fisket i 1992.

Foreløpig er det ikke oppnådd enighet om en kvoteavtale mellom Norge og EF for 1992. En forventer imidlertid at den norske kvoten i EF-sonen kan bli mellom 10-20.000 tonn.

Fiskeridirektøren ser behov for at reguleringsopplegget i 1992 bedre kan ivareta hensynet til overholdelse av den totalkvote som blir fastsatt for EF-sonen.

Økning av totalkvoten samt økt interesse for deltagelse i havbrislingfisket vil også kunne medføre økt reguleringsbehov i forhold til de foregående år.

Fiskeridirektøren får på bakgrunn av antall påmeldte fartøy fullmakt til i samråd med Norges Fiskarlag å vurdere behov for innføring av kvoter for de deltakende fartøy.

Fiskeridirektøren får videre fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig."

Wåge viste til at den norske kvoten i EF-sonen for 1992 er på 10.000 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av havbrislingfisket i 1992.

Kopi

F. dir
N. S. dir
f. d. l. av
f. u.
p. l.

TH

Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

10554 06.DES91

Pr.-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

05.12.91.
Jnr. 2069/91
HTV.
ark.

T E L E F A X

fentul 848

HAVBRISLINGFISKET.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet saken i møte den 5. desember 1991, og fattet følgende vedtak:

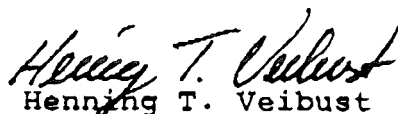
"Norges Fiskarlag forutsetter at norske fiskere også i 1992 tildeles en kvote av havbrisling i EF-sonen. Dersom det er mulig å fiske denne brislingen i en periode der fangstene kan benyttes til konsum, vil det trolig være stor interesse fra hermetikkindustrien.

Norges Fiskarlag mener derfor at det kan være hensiktsmessig å regulere fisket slik at en sikrer en viss konsumleveranse.

Landsstyret gir derfor Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag fullmakt til å vurdere behovet for reguleringer i dette fisket når den norske kvoten er kjent."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arnt M. Henriksen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 23/91 A

REGULERING AV LODDEFISKET I NAFO-OMRÅDET I 1992.

Olsen viste til saksdokumentet der det heter:

"1. Avvikling av fisket i 1990.

I 1990 hadde Norge en kvote på 9.000 tonn lodde i område 3NO utenfor canadisk sone. Kvoten ble anslått tilstrekkelig for en deltakelse av 12-15 fartøy.

Det ble satt en påmeldingsfrist for interesserte fartøyer til 8. mai. Innen fristens utløp var det påmeldt 28 fartøy. Fiskeridepartementet garanterte for at manglende deltakelse i 1990 ikke ville bli avgjørende for rett til deltakelse i kommende år. På denne bakgrunn tok Fiskebåtredernes Forbund etter avtale med Norges Fiskarlag og Fiskeridirektoratet, kontakt med de påmeldte fartøy for å finne den reelle deltakelsen.

Det deltok 13 fartøy i loddefisket i NAFO-området 3NO sommeren 1990. Disse fartøy tok tilsammen 10.400 tonn lodde.

2. Regulering av loddefisket i 1991.

Norge hadde en kvote på 9.000 tonn i samme område for sesongen 1991. 4 fartøy gikk for å delta i dette fisket i 1991. Det ble imidlertid ikke oppnådd fangst.

3. Regulering av fisket i 1992.

Norge har også i 1992 en kvote på 9.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå et reguleringsopplegg for loddefisket i NAFO-området 3NO i samsvar med de to foregående år:

- a) Påmeldingsfrist innen 8. mai.
- b) Siste utseilingsdato mandag 3. juni, med adgang for Fiskeridirektøren til å endre denne i samråd med Norges Fiskarlag.
- c) Dersom det er påmeldt flere fartøy enn kvotegrunnlaget gir rom for, kan Fiskeridirektøren begrense deltagelsen ved loddtrekning.

- d) Fiskeridirektøren får fullmakt til i samråd med Norges Fiskarlag å fastsette kvoter for de deltagende fartøy.
- e) Det innføres forbud mot å dumpe fangst av lodde, unntatt kapp og faks ved konsumproduksjon."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av loddefisket i NAFO-området i 1992.

SAK 23/91

REGULERING AV FISKE I NAFO-OMRÅDET.

Olsen viste til saksdokumentet der det heter:

b) Torsk

Fisket i 1991

Norge ble for 1991 tildelt en kvote på 1200 tonn torsk i NAFO-underområde 3M.

Fiskeridirektøren mottok 24 søknader om adgang til å delta i dette fisket. En rasjonell utnyttelse av kvoten tilsa imidlertid en begrenset deltakelse. I samsvar med Reguleringsrådets tilrådning gikk Fiskeridirektøren således inn for at inntil fire fartøy skulle få delta.

Fartøyene ønsket å fiske i en periode som strekker seg fra januar til september. Det var således vanskelig å ha en formening om hvor stor sannsynligheten for de enkelte fartøyenes deltakelse var. Fiskeridirektøren fant derfor på dette tidspunkt ikke grunnlag for å iverksette særskilt deltakelsesregulering. I samsvar med Reguleringsrådets anbefaling åpnet Fiskeridirektøren for fritt fiske innenfor rammen av totalkvoten på 1200 tonn fra 1. januar. Fisket ble likevel begrenset ved en maksimumskvote på 300 tonn, som senere ble hevet til 600 tonn.

Da fire fartøy den 5. februar hadde meldt utseiling til feltet, ble siste utseilingsdato fastsatt til 8. februar.

Fisket ble i samsvar med Reguleringsrådets vedtak primært forbeholdt linefartøy. I september gjensto det imidlertid ca. 355 tonn torsk av totalkvoten og det syntes å være liten interesse blant lineflåten for å utnytte det resterende kvantum. Fiskeridirektøren viser til at det av flere hensyn er behov for å utnytte tildelte kvoter. I samsvar med tilrådning fra Norges Fiskarlag og Fiskebåteredernes Forbund fikk således også trålere adgang til å benytte kvoten. De mest aktuelle fartøyene for deltakelse i dette fisket var trålere som fisket blåkveite på kanadisk lisens i Canadas økonomiske sone. Det ble åpnet for et fritt fiske innenfor restkvoten.

Ingen fartøy har imidlertid benyttet kvoten siden september og det gjenstår fortsatt ca. 355 tonn av totalkvoten på 1200 tonn.

Fisket i 1992

Norske fartøy har også i 1992 til disposisjon en kvote på 1200 tonn torsk i NAFO-underområde 3M.

Kvoten har tradisjonelt vært benyttet av linefartøy, men avtalen inneholder ingen begrensning mht. redskapstype. Fiskeridirektøren vil likevel tilrå at kvoten i utgangspunktet forbeholdes linefartøy, og at det eventuelt kan åpnes også for trålere dersom det i løpet av året viser seg å være grunnlag for dette.

Fiskeridirektøren vil vise til at det erfaringsmessig har vist seg vanskelig å få fartøy til å utnytte kvoter i NAFO-området, tiltross for stor interesse ved påmelding til fisket. En finner det videre lite hensiktsmessig å foreta deltakelsesregulering på bakgrunn av

loddrekning. Dersom en velger en slik løsning, vil en i verste fall kunne risikere at ingen fartøy kommer til å delta. Dette begrunnes både med det forhold at ikke alle påmeldte fartøy kan betegnes som "seriøse" søkere og at fartøyene trolig ønsker å dra til feltet til helt ulike tidspunkt. Fartøy som eventuelt ønsker å utnytte kvoten i september kan således risikere å bli trukket ut til deltakelse i januar. En ordning med "bindende påmelding" har på grunn av fartøyenes manglende overholdelse av slike reguleringstiltak også vist seg svært lite hensiktsmessig. En har ingen sanksjonsmuligheter mot de som bryter en "bindende påmelding".

Av hensyn til muligheten for å opprettholde kvoterettigheter i andre farvann, samt nødvendigheten av å utnytte disse i dagens ressursituasjon vil Fiskeridirektøren understreke betydningen av at forholdene legges best mulig tilrette for at fartøy skal finne det interessant å benytte kvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en i 1992 viderefører reguleringsopplegget fra 1991. ')

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

MIDLERTIDIG REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1992.

Olsen viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått å åpne for et begrenset fiske på 40.000 tonn makrell fra 2. januar.

Leine sa at han hadde en lunken holdning til et fiske i januar. Han viste bl.a. til faren for utkast. Det vil nå være under 10% stor makrell i fangstene, noe mer dersom det nyttes trål. Han mente at dersom en skulle åpne for et fiske burde en ikke gå over 20.000 tonn.

Olsen sa at han gikk imot å åpne for et fiske fra januar pga. faren for utkast.

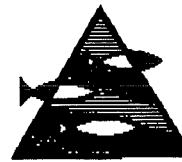
Fiskeridirektørens forslag om å ikke åpne for en midlertidig makrellregulering i 1. halvår 1992 fikk 9 stemmer.

Representantene Johansen, Bakkevik, Wold og Arctander stemte for et begrenset fiske fra 2. januar 1992.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

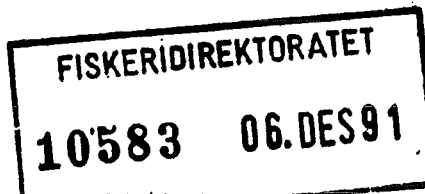
SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektøren

H E R

Deres referanse:

Vår referanse: 90/171073 - TJ

Bergen, 05.12.91

REGULERING AV MAKRELLFISKET I 1992

Det vises til telefax av 6.12.91 angående åpning av makrellfiske, begrenset til 40 000 tonn, fra 2. januar 1992.

Havforskningsinstituttet avga 27.2.91 en uttalelse angående fiske av makrell i nordsjøområdet tidlig på året. Det er ikke kommet til nye momenter og kopi av uttalelsen er vedlagt. Kort oppsummert er situasjonen at den kjønnsmodne makrellen normalt forlater nordsjøområdet før nyttår og det kan derfor ikke forventes noe betydelig innslag av stor makrell i fangstene i dette området. Det bør også tas med i vurderingen at makrellen tidlig på året har lavt fettinnhold og at den kjønnsmodne makrellen som eventuelt blir fisket ville ha kunnet vært med på gytingen allerede i mars.

Havforskningsinstituttet anbefaler at de momenter som er anført ovenfor tas med i en helhetsvurdering når saken behandles i Reguleringsrådet.

Tore Jakobsen

Kopi: Odd Nakken

Postadresse:
Postboks 1870
N-5024 Bergen-Nordnes

Kontoradresse:
Nordnesgaten 33
Bergen

Telefon:
(05) 238500
Telefax:
(05) 238531

Telex
42297
OCEANN

Postgirnr.:
5052857
Bankgirnr.:
0616.05.70189

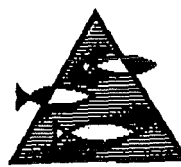
Saksbehandler:
Direkte telefon:

VENNLIQT. ADRESSER DERES BREV TIL HAVFORSKNINGSINSTITUTTET (IKKE TIL ENKELTPERSONER)

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV · LIV · MILJØ

Fiskeridirektøren
HER

Deres referanse: Vår referanse: P9117-SAI-ALJ Bergen, 27.02.1991

AD TELEFAX AV 15.2.91 FRA FISKERIDEPARTEMENTET OM MIDLERTIDIG REGULERING AV MAKRELLFISKET

Etter et møte i Fiskeridirektoratet 26.2.91 fikk forsker Svein A. Iversen kopi av ovennevnte telefax og ble bedt om en uttalelse.

I nevnte telefax er det sannsynligvis en trykkfeil der det heter "§ 2 skal lyde fra 15. februar og inntil videre i 1991 fiske makrell til konsum i ICES statistikk område IVa nord for N 59° og i område IVa nord for N 56°30'." Den siste presiseringen gjelder vel område VIa.

Makrellen som fiskes i Nordsjøen, Skagerrak og og Norskehavet tilhører stort sett den vestlige bestanden. I 1989 ble det tatt ca 370 000 tonn makrell i dette området og bare knapt 1% var Nordsjømakrell. Den kjønnsmodne delen av bestanden vandrer ut av Nordsjøen og mot gyteområdet (vest og sørvest av Irland) mot slutten av året. Den starter gyting i mars. Derfor tømmes Nordsjøområdet i stor grad av kjønnsmoden makrell om vinteren. Sannsynligheten for å få kjønnsmoden makrell i dette området nå er derfor liten. Vanligvis blir makrellen kjønnsmoden når den måler rundt 30 cm (tilsvarer ca 200 g).

På et tokt "Håkon Mosby" gjennomførte i nordlige del av Nordsjøen i tiden 4-23 februar 1991 ble det fanget en god del makrell. I alt ble det tatt prøver av 450 fisk. Disse målte mellom 17 og 39 cm. Hovedtyngden målte 20 cm og bare vel 5 % målte 30 cm eller mer (se teksttabell nedenfor).

Adresse: Boks 1870 Nordnes 024 Bergen	Kontoradresse: Nordnesgaten 33 Bergen	Telefon: (05) 238500 Telefax: (05) 238531	Telex: 42297 OCEANN	Postgiro nr.: 5052857 Bankgiro nr.: 0616.05.70189	Saksbehandler: Direkte telefon:
---	---	--	---------------------------	--	--

VENNLIGST ADRESSER DERES BREV TIL HAVFORSKNINGSINSTITUTTET (IKKE TIL FISKERIDEPARTEMENTET)

cm	#	vekt (g)
17	+	45
	2	54
19	12	54
	23	59
21	20	68
	10	75
23	4	90
	+	100
25	+	115
	-	
27	6	137
	9	153
29	8	170
	3	187
31	1	220
	1	
33	+	
	-	
35	-	
	-	
37	-	
	-	
39	+	550

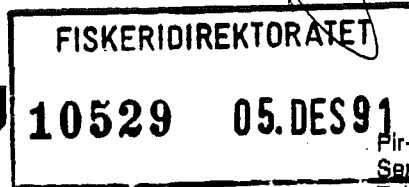
Fangstmulighetene for såkalt G4 (400-500 g), G5 (500-600 g) og G6 makrell (over 600 g) i nordlige Nordsjøen, Skagerrak og Norskehavet er dårlige på denne tiden. I område VIa er nok mulighetene bedre pga. tilbakevandringen til gytefeltet.

Steinar Olsen

Svein A. Iversen
 Svein A. Iversen

Kopi: O. Nakken

Norges Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

05.12.91.
Jnr. 2062/91
HTV.
ark.

T E L E F A X

ØVRIGE RINGNOTREGULERINGER.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet overnevnte sak i møte den 4. desember 1991, og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag forutsetter at endelig reguleringsopplegg for makrellfisket blir fastsatt våren 1992.

Norges Fiskarlag vil likevel be om at det for fartøy med rett til deltakelse, avsettes 40 000 tonn makrell til et fiske allerede fra 2. januar 1992.

Det enkelte fartøy kan tillates å fiske inntil 40% av den kvoten fartøyet var tildelt av makrell i 1991.

For trålere med Nordsjøtillatelse bør det tillates at det enkelte fartøy kan fiske inntil 100 tonn.

Oppfisket kvantum må trekkes fra fartøyets totalkvote/maksimalkvote for 1992.

Norges Fiskarlag anbefaler at det settes konsumkrav."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen
Otto Gregussen

Henning T. Veibust
Henning T. Veibust

kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner